

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

OT

BEN İÇ DÜNYAMA DÖNÜYORUM
ORADA HAYAL KIRIKLIĞINA YER YOK

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi <https://rantey.org>

maksat
yeşillik
olsun..

SAYI 113
AĞUSTOS 2022
FİYATI 20 TL
KAPAK TASARIMI: T. Y.

Yazarlar: Aziz Nesin

YAZIYORUM ÇÜNKÜ İÇİMDE

SUSTURAMADIĞIM BİR SES VAR

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://ranney.org>

SYLVIA PLATH

AKILLI,
GÜZEL,
CEVVAL,
AŞI, KOMİK,
ENERJİK,
ARKADAŞ
CANLISI,
EV PARTİSİ,
OFİS PARTİSİ,
İYİ GÜNDE,
KÖTÜ GÜNDE,
BAZEN
TERAPİST,
BAZEN
DANIŞAN
VE HER DAİM
ÇEVİRİMİÇİ.

Ece serisinin yeni
kitabı ilk kez çizgi
roman dışında
bir alanda, bu kez
karikatürlerle
huzurlarınızda!

BÜTÜN
KİTAPÇI
LARDA!

Hep Başkalarının Düğününde Oynadım

Sylvia'nın dediği gibi beyaz bir ayağı kapatan, nefessiz bırakan siyah bir ayakkabı gibi kısırtınlarla; kalbimizi dışlarıyla ikiye bölenlerle; bizi sevgisiz bırakan, değersiz hissettiren, ağlatanlarla; kanımızı emen vampirlerle vedalaşmak zordur.

DİLARA GÖRÇÖ

HERKES ÖLDÜREMEZ BABASINI

Sylvia Plath yazdıkları, kısa yaşamına şiddetli kırılganlığı, ilişkileriyle ve erken ölümlü modern zamanların sıkça tarifiyle yazan ve şairlerinden biri. Hayatının neredeyse tamamını yazarak ve depresyonla mücadele ederek geçiren, üretken bir o kadar da karanlık bu kadının yaşamını neden sonlandırdığı değil de yaşadıkları merak konusu daha çok. Sankitüm yaşadıkları ve varoluşu bu intihara yeterli bir gerekçe gibi ve bu nedenle yaşantısının analizleri daha değerli görülüyor. Hâlâ arşivlerden ortaya çıkan mektupları açık artırma ile satılıyor, ürettikleriyle yaşadıkları arasındaki ilişki incelenmeye devam ediyor. Yazdıklarının ilham kaynakları ve deliği soruluyor. Oysa akıllı ve sıradan insanların icadı olan delilik, Sylvia'nın gündelik gerçekliği. Onu, çocukları üzerinde uyurken mutfakta başını finnasokup gazı açarak oldukça domestik ve bir o kadar da isyankar bir şekilde kendini öldürmüş olmaya iten tetikleyici sebepleri bilmeyi bu nedenle önemli buluyorum. Günümüzde hâlâ tezlere, incelemelere konu olan, intiharından bir yıl önce 1962 yılında yazdığı Babamın şiirine bakarak bu yolculuğu gözlemlemek mümkün aslında.

Karatahta duruyorsun babocom

Bendeki resimde

Ayağın yerine çenen ikiye ayrık

Ama daha az şeytan sayılmazsın bu yüzden

Siyah adamdan geri kalır yannın yak

O güzel kırmızı kalbimi sırsır ikiye bölen

Bir üniversitede öğretim görevlisi Sylvia'nın babası Otto Plath. Evli aslında ama kendisinin 21 yaş küçük öğrencisi Aurelia Schöber ile yasadışı bir ilişki yaşıyor. Ne zaman ki Aurelia hamile kalıyor, Otto o zaman eşinden boşanıyor. Bu beraberlikten olan çocukta Sylvia'nın ta kendisi. Aurelia'nın Otto'ya aşkı uzun sürmüyor ama Sylvia'nın geçtiğimiz yıllarda ortaya çıkan, intiharından önce psikiyatristine yazdığı mektuplarda bunu görebiliyoruz. "Psikolojik olarak en kötüsü de anıme benzermekorkusu ve tehlikesi" diyor Sylvia annesinden nefret ediyor. Annesini suçluyor, artık işi olmadıkları anladığı zaman babasından boşanmadığı için. Oysa Otto, iyi bir babadır. Sadece bir adamdır. Sadece bir adamdır.

tanınıyor. Hatta Birinci Dünya Savaşı sırasında FBI tarafından sorgulanıyor ve FBI belgelerinde kendisinin "dehşet verici eğilimlere sahip" tanımlanmasıyla bahsediliyor.

Otto çocukları Sylvia ve Warren ile hiç ilgilenmiyor. Sylvia'nın çocukluğu hep orada olmayan bir baba ve etkilemeye çalışmakla geçiyor. O kadar

Vedalar
hiçbir zaman
kolay değildir.

huysuz ve ills ki kendi bildiğini okuyan bir adam ki diya bed hastalığı baş gösterdiğinde, akılcı kanseri olduğuna inanıyor. Arkadaşını aynı hastalıktan kurtardığı için, tek kendine teşhis koyuyor ve doktora gitmeyi reddediyor. Teşhis edilse erkenden tedavi edilebilecek olan hastalığı ilerletiyor. Sylvia 8 yaşındayken hayatını kaybediyor. Sylvia'nın ilk şiiri de o yıl başlıyor. Başarılarına rağmen bir türlü babasını etkilemeyi başaramamış olan Sylvia babasını kaybedtiği o gün "Tanrı ile konuşmayı bırakıyor".

Hayatındaki ilk erkek modeli tarafından takdir göremeden terk edilen Sylvia geri kalan tüm yaşamını depresyon ve yaşama mücadele arasında geçiriyor. Elektroşok tedavisine maruz kalıyor. Sürekli yeteneğini kaybetme ve başarıya ulaşamama kaygıları yaşıyor. Acısını dindirmek için kendini kesiyor bazen. İntihar girişimleri de cabası. Tüm bu gel-gitten arınadığını söylediği şey yazmak. Aylarca yazmadığı denemeler de okuyor ama şiirleri o denli etkileye ki tek bir şiirle biletekerardan kaldığı yerden devam edebiliyor.

Bu süre zarfında Sylvia eğitimine devam ediyor.

Bir gece bir partiden haberdar oluyor. Ted Huges'in orada olacağını öğreniyor. Ted bir şair. Sylvia ona hayran. Sırf onunla tanışa bilmek için bir partiye gidiyor ve tanışıyorlar. Ted de babası gibi soğuk, eleştirilebilir ve katı bir adam. Vahşilikleri kesiyor, tutukodulu biraşka düşerek birkaç aya evleniyorlar. Sylvia sonunda bir erkekğin onay ve hayranlığını almış olmanın coşkusıyla onlara karşı üretiliyor. Sürekli yazıyor. Kendi işleriyle de yetinmiyor. Ted'in işlerini de bastırıyor, ona da prestij kazandırıyor. Bu sırada Londra'ya taşınıyorlar ve iki çocukları oluyor. Bir kız. Bir oğlan.

Ted şehirden uzak, kasa bada bir evde yaşamak istiyor. Devon'a taşınıyorlar, sırf Ted'in hayalini gerçekleştirebilmek için. Oysa Sylvia psikiyatristine yazdığı mektuplarda oraya taşınmak istemediğini söylüyor. Londra'da şehir hayatının keşmekeşini ve sosyalleşme olasılıklarını sevdiğini söylüyor. Amatör taşınıyorlar işte. Çünkü Sylvia hayranlık duyduğu o adamı mutlu etmek dışında başka birşey düşünmüyor.

Sonra hayatlarına Assia Wevill giriyor. Sylvia Ted ile Assia arasındaki çekimi hemen anlıyor ama Ted tiraf etmiyor. Bir gün Assia'nın evi aramasıyla ve Sylvia'nın telefonu açmasıyla gerçek çıkıyor ortaya. Sylvia telefonu söküp atıyor. Ted bu şekilde mücadele etmek istemiyor ve Sylvia ünlü eseri The Bell Jar'ın

da dâhil olduğu birçok işini arka bahçede o dönem yakıyor işte. Ted'se ne Sylvia'dan ayrılmayı ne de Assia'dan ayrılmayı kabul ediyor. Sevdiğini iddia ettiği iki kadın arasında gel-giti bir ilişki sürdürüyor.

Sylvia'nın bu dönem tam olarak ne yaşadığını birkaç yıl öncesine kadar öğrenememiştik. Aslında her gün günlük tutan Sylvia öldükten sonra günlükleri gizemli birşekilde yok olmuştu. Ted günlüklerin kaybolduğunu, sonucuyu da çocuklarının mahremiyeti için kendisinin imha ettiğini söylemişti. Ancak birkaç yıl önce Sylvia'nın psikyatristine yazdığı mektuplar ortaya çıktı. Bu mektupları okuyunca Sylvia'nın aldatıldığını öğrenmesiyle intiharı arasında geçen o bir yılın ne kadar zorlu geçtiğini görebiliyoruz.

Kendini sevgisiz, değersiz hissediyor. "Onun için artık çirkin olduğumu bilmek beni öldürüyor" diyor. Ted'in Assia içini yazdığı aşk şiirlerini buluyor. Okudukça kendini daha eksik daha yetersiz hissediyor. Ted sadece Assia ile birlikte değil Başk Kadınlar da var. Onları Sylvia'nın adı altında otellere götürüyor, herkes bunu biliyor. Bu durum ortak çevrelerinde Sylvia'nın say gınlığını sarşıyor. Günlerce, haftalarca eve gelmiyor. Başka kadınlarla vakit geçirdikten sonra eve gelir, bakıma ve doyurulmaya muhtaç olarak gelen Ted'i görmek Sylvia'yı ykıyor. "Kendime nasıl say gın olabilir ki?" diye soruyor mektuplarında. "Beni ağlatırken görmeyisevmiyorum ama tüm bu olanlar beni ağlatıyor" diyor. Ted karşısında gücüz bir kadın görmek istemiyor. Sylvia'ya "keşke ölsen" dediğinden bahsediyor mesela mektuplarında. Bir tartışmaları sırasında kendisini dövdüğünden, ondan birkaç gün sonra da düşük yaptığın bahsediyor. Beraber vakit geçirdiklerinden artık sevmektenzenvek alamıyor Sylvia. Ted'in onu ve bedenini beraber olduğu diğer kadınlarla karşılaştığını düşünüyor. Ted onu arkadaşlarının dağ evine götürüyor. Beraber vakit geçirecek onların mutlu luğıyla diyor Sylvia. Ancak birkaç gün sonra sabah erkenden kalkıp gidiyor Ted ve Sylvia'yı orada bırakıyor. Ted'in nerede olduğunu ne

Bazı babalar da kötüdür, bunu kabul edebilmek de zordur.

zaman geleceğini bilmeyen Sylvia günler sonra Ted'in de valizlerini toplayarak evlerine geri dönüyor.

Sylvia'nın intiharıdan önceki son bir yıla baktığımızda aslında onu intihara sürükleyen sadece depresyonu olmadığını görebiliyoruz. Yaşadığı ilişki içerisinde maruz kaldığı şiddet, alışık olduğu ve sürekli ettiği şehir hayatı dışındasabada çocuklarla ev kadınlığı rolünü sırtlanması, izole olması ve yalnızlaşması depresyonunu tetikleyen faktörler arasında. Kendine sevdiği adamın gözünden değer biçtiği için, Ted ondan uzaklaşınca, onu başkalarına tercih edince, onu sürekli aşağılayarak, manipüle ederek eksik hissettirince, Sylvia'nın kendine verdiği değer de yerlebir oluyor. Öz güveni yıkılıyor.

**Her kadın bir Faizite topar
Suratına yer tekmeği, hayvan
Senin gibi hayvan, hayvandır kalbi**

Sylvia, erken ölen babası Otto yerine koyuyor aslında babaz Ted'i. Karakterien benzenen bu iki erkek de bağımsızlıklarına düşkünler, ailelerine bakamayan ve çocuklarını yalnız bırakarak erkekler. Nitekim Ted, Sylvia öldükten sonra Assia ile evlenmeyi reddediyor. Çocukları Shura'nın kendinden olduğunu asla kabul etmiyor. Assia da birkaç yıl sonra aynı Sylvia gibi gazı açarak, bir yandan ilaçla alarak öldürüyor kendini ve dört yaşındaki kızları Shurayı. Otto da Ted de kadınlarn hayranlık duyduğu ama duygulara, zayıflığa ve güçsüzlüğe tahammülü olmayan erkekler. Aldatan, kendilerinden yaşça oldukça küçük

kadınlara yönelik sadıksız erkekler. Genç kadınlar daha kolay manipüle edebiliyorlar çünkü. Karanlıkları birlikte otlayan kadınları yıpratıyor.

**Ve işte o zaman anladım yapmam gerekeni
Bir benzerini yaptım
Siyah giymiş bir adam, Mein Kampf başkış
Ve tam bir iğkençe işiği**

**Ve evet derdim, evet
Yani babacım, sonunda işim bitti**

Ted'in sonunda boşanmayı kabul ettiği gün yazıyor Sylvia Babacım şiirini. Aslında bu şiir bir vedalaşmayı temsil ediyor biryandanda. Sırf babası değil, baba figürü olarak gördüğü, babası yerine koyduğu eşi Ted ile de vedalaşıyor mektubunda.

**Bir adamı öldürdüysem, ikincini de öldürmüş oludum
Sen o lduğunu söyleyen vampiri
Bir yıl boyunca kanımı içen
Tedi yıl aslında, bilmek istersen
Babacım, şimdi uzanabilirsin**

Vedalar hiçbir zaman kolay değildir. Hele ki ebeveyn ve ebeveyn fi gürleriyle. Hele ki aşık olduklarımızla, sevdiklerimizle. Sylvia'nın dediği gibi beyazbir ayığı kapatan, nefessiz bırakan siyahıbir ayakbabi gibi kıstıranlar! kalbimizi dişleriyle ikiye bölenlerle; bizi sev gözük birakan, değersiz hissettiren, ağlatanlar! kanımızı emen vampirlerle de vedalaşmak zordur. Herbaba iyi bir baba değildir. Baba babalar da kötüdür, bunukabul edebilmek de zordur. Ölüm vedayetemsil eder. Bazen öldürmek gerekir bu insanları. Bilhassa bu adamları. Aşıklarımızı, babalarımızı. Ama herkes öldüremez babasını. Öldüremezse de kendi ölürl Sylvia gibi. Aslında herkes öldürebilir babasını. Ama herkes öldürdü diye de ölmez. ✱

Ölmek, / Bir sanattır, her şey gibi. / Eşsiz bir ustalıkla yapıyorum bu işi.

-Lady Lazarus / Sylvia Plath*

BURAK
ALBAYRAK

YAŞAMA KİRACI ÖLÜME KOMŞU İKİ ŞAİR
ASSIA WEVILL & SYLVIA PLATH

Assia Wevill; öteki kadın, unutulmuş şair, tıpkı Sylvia Plath gibi ölüme komşu bir hayat yaşayıp nihayetinde onun gibi kendi yıkımına koşan.

Assia'nın hikâyesini Sylvia'nın çykûsünden bağımsız bir şekilde ele almak mümkün değil ki yaşam düşünün, gözyaşından ve hayal kırıklığından mûrekkep. Benzer idealler ve aşklar, kaçınılmaz bir şekilde keşifleniyor. Nitekim adı anılan, anlatılan, hatırlanan hep Sylvia oldu. Ben size Assia'nın hikâyesini anlatacağım, bugüne kadar hep sahte bir mücevhermiş gibi yüzüne bakılmayan kadının hikâyesini.

Assia Wevill, 1927'de Berlin'de doğar. Wevill olmadan önce birçok soyada sahip olur ama asil soyadı Guttmann'dır. Annesi Lisa Bayvayral, babası Lonya ise Yahudi kökenli bir Almandır. Nazi zulmünden kaçan aile, 1930'lu yıllarınsonunda, Tel Aviv'e yerleşir. Assia, buraya hiç isimnamaz. Berlin'e göresikicive küçük bir şehirdir Tel Aviv, Assia'nın hayalleriyeseyaşadığı kentten çok daha büyüktür.

Erzülgen için gizirmek erkeklerin diktiğinçekmekmeye
başlar Assia. Yakın çevresi onu deli
dolu, inatçı ve birazda bencil bir
gençlik olaraktanımlar. İlk işi,
İngiliz pasaportu taşıyan Çavuş
John Stelle, askerlerin gittiği
bir kulupe tanır. Onu
gerçekten sevmiş midir
yoksa hiç bir zaman kendini
ait hissetmediği Tel Aviv'den
bir kaç bileti olarak mı
görmüşü bilnemez ama
henüz on dokuz yaşındayken
Stell'innikiKahe'di olur. 1946'da
Londraya giden çift, çok
geçmeden Kanada'ya taşınma
kararı alır. Assia, Kanada'da British
Colum bia Üniversitesi'ne kabul edilir ve
burada ikinci kocası, ekonomist Richard Lipsey ile
tanır. Lakin Assia'nın deli gönlü durulmaz, 1956'da
Londraya yaptığı bir seyahatinde kendisinin
yaş küçük olan sair David Wevill'e tanır ve
Lipsey'i terkediçüçün evliliğini yarı. Anıysene
Sylvia Plath da Ted Hughes ile evlenir.

David Wevill'e evlenmeden kısa bir süre önce şiir yazmaya başlayan Assia Wevill, iş hayatında da boş durmaz. Reklam yazarlığı yaparken aynı zamanda kızlık soyadı olan Gutmann'ı kullanarak yazdığı şiirleri de yayımlar ve İsraili şair Yehuda Amichai'nin şiirlerini İngilizce'ye çevirir.

Wevill çifti, Londra'daki dairelerini kiraya vermek için ilan veren Hughes ve Plath'ın dairelerine talip olur. Hughes ve Plath, Wevill'leri Court Green'deki evlerine davet eder. Böylece 1962 Mayıs'ında Court Green'de biri önlenebilir (Ted Hughes daha sonra böyle düşündüğünü açıklayan bir mektupla) ücretsiz ilişki intiharı ve henüz doğmamış bir çocuğun ölümüne se beo olacak tanışma yaşanır.

Çiftler karşılıklı ilişkilerinde arkadaş gibidirlerlakin Plath, sürekli başkalarınınla flörteden kocasıyla gençşairin egzotikkarısı arasındaki kıvılcımı hissederi. Assia'yalık görüştü vuran ve sırsıklam aşıkolan hıghes, onu gördüğü tuhaf rüyaları anlatışıirler yazmaya başlar.

Assia'nın hikâyesini
anlatacağım,
bugüne kadar hep
sahte bir mücevhermiş
gibi yüzüne
bakılmayan kadının
hikâyesini.

O da çaresizdi.
Uyanmıyorduk hiçbirimiz.
Kâbus gözetliyordu gelincikleri.
Oturdurdu öylece, ıslak - ıslı göz boyasının
altında,
Hafif mezrep, erotik bir gizemle -

İçindeki rüyacı
Henüz bilmiyordu, ama bana âşık olmuştu.
O esnada benim içimdeki rüyacı da
Ona âşık olmuştu, ama ben biliyordum.

-Rüyacılar / Ted Hughes

Assia'nın babasında Sylvia'nın babası gibi Yahudi oluşu Hughes'u etkilemiştir. Hughes, Yahudi kültürü, tarihi ve mistisizmine her zaman büyük ilgi duymuştur.

Tüm bunlar gerçekleşirken, Sylvia biraz daha yalnızlaşır ve olan biteni düşünmeye başlar. Assia, kendiyakınlık üzerinden bir kadınıdır. Raki bir reklam ajansındaki işine devam edip bir yandan da kendi şifrelerini yaymaktirken, Sylvia evde çocuklarına bakıyor. İki çocuk, ev işleri ve üretmemenin DF Kitap Arşivi <https://www.dfkitap.com>

sokmuştu. Oyle ki o dönemde yazdığı Lady Lazarus şiirinde söyler:

Pek yakında, evet pek yakında

Meza r inimin yediği etim

Gene üstümde olacak eve gittiğimde

Ve bahsettiği mezardan kurtulmaya karar verir. Bu dönemde çıkmaza giren evliliği, kocasının

Assiâ ile düzeni bir ilişki olduğu düşünün emnolun Assiâ için tezi. Yasal olarak hâla evlidir fakat Silya, çocuklarını da alarak evden ayrılır. Edebiyat çevrelerinde dostlarının ısrarları da birleşmelerine yardımcı olamaz. Ted Hughes, bir yandan Silya'dan defalarca ölediklerini diğer yandan Assiâ ile yaşamaya devam eder. Ted, sırt topraklarında boy gösterirken, Silya evinde iki çocuğuyla baş başa kalır ama en beğenilen şirirleri de bu dönemde yazılır. En irtekin yitini yine bu döneme rastlar. Her şey rağmen depresyona girmekten kurtulamaz. Zaten her ölüme komşu bir karakterde şâhip olmuştur. Sonunda komşusuna hiç geri dönmeyeceği bir ziyarette gider Silya. 1963'te iki çocuğunda yatıklarıyla yatır. gözdan etkilenmesinde pencelelerini açarak, kapıları en ufak delinçekdar bantlar, mutfaktan dışarı sızmasını dikey kapakları havlularla kapatır. Çocukların başucuna birer bardak su ve kurabye bırakır ve kafasını mutfaktaki gaz finnasokarak ıntihar eder. Mutfakta onun cesedine karşılaşılan yüz başına iştirilmiş bir not bulur, doktor çağrılmasını isteyen bir not... Silya beklediği bakiğin geç seçilene tahmin edemezdir. Bazılar Silya'nın alması ölmek istemediğini düşünürüzürü kolumlarına da eve kaçarak mutfaktan Silya'nın mutfak. Yine de olan olmuş, Silya en verimli şirirleri yazdığı dönemde aramızdan ayrılmıştır.

Peki ya Assia?

Sylvia hayatına son verdiğisıra Assia kamında Ted'in çocuğunu taşıdığını öğrenir; bu hamlelik kurtajlasonuqların. Daha sonra Assia, gıftın Devorıdaki evine taşınır ve Sylvia ile Ted'in iki çocuğuna, Frieda ve Nicholas'a bakmaya başlar. Kendisi de şair olmak isteyen bu kadın, senelerce Sylvia'nın evinde, Sylvia'nın gölgesi altında, Sylvia'nın eşyalari arasında, Sylvia'nın kocasıyla, Sylvia'nın çocuklarıyla yaşar. Assia 3 Mart 1965'te Alexandra Tatiana Elise'ye ya da diğer adıyla kız Shura'yı doğurur. Ted Hughes tarafından pek de kabul edilmeyen bir kızdır Shura. Yalnızlıktan ölesiyeye korkan Assia, bir kendisiyle evlenmeye yanaşmadığı için kocası David'den boşanmaz, kanunen onunla evliyken Hughes'un çocuğunu doğurur. Assia'ya hâlâ aşık olan kocası David, Hughes'un çocuğuna kendi soyadını vermeyi kabul eder.

Ted ile evlenmeyi çok isteyen ve Sylvia'nın yeteneğini kskanan Assia, Ted'in dostlarının ve ailesinin kendisine düşmanca davrandığına inanır. Bu düşünce pek de paranoya olarak nitelendirilemez. Zira Assia asla Ted'in çevresince kabul görmeyen, hep Sylvia'nın ölümünden sorumlu tutulur, şairliği ise zaten hiçbir zaman Sylvia'nın kalibresine ulaşamaz ve edebiyat camiası tarafından onay görmeyen. Zaten Assia da bunun farkındadır. Zamanla Ted, Assia'dan uzaklaşmaya başlar ve genç kadın ciddi bir depresyona girer. En büyük korkusu sevgilisinin kendisini aldatmasıyken, Ted'in başka bir kadınla, Brenda Hellen ile ilişkisi olduğunu öğrenir.

Assia, Ted ile tanışmalarının üzerinden sekiz, Sylvia'nın ölümünden altı yıl sonra, 23 Mart 1969'da Londra'daki evinde dört yaşındaki kızını da yanına alarak, bir bardak suyar bir kutuyu ilacı kağıtın, önce kızına içirir, sonra da kendi içir, gazı açp kızının yanınakıvrılır ve sonsuz bir uykuyadalar.

Kendisi de şair olmak isteyen bu kadın, Sylvia'nın gölgesi altında yaşar.

Assia, neden hayatına son vermiştir? Girdiği depresyonu Ted Hughes fark etmemiş midir? Assia, vicdanazabı mı çekiyordu? Kızını neden yanında götürmüştü? Bu soruların cevabını veremeyeceğiz.

Bildirğimiz tek şey Ted Hughes'un iki intiharı da pek önemsememiştir. Assia'nın intiharından sonra kız kardeşi ve tek sırdaşı Chaikin'e yazdığı mektuplarda, Assia'nın tek gerçek sevgilisi ve eşi olduğunu ve intiharının Sylvia gibi varoluşsal problemler nedeniyle gerçekleşmediğini, önlenilebilir bir intihar olduğunu söyler ama intihar engellemek için hiçbir şey yapmamıştır. Nitekim gamsızlığını ve sadakatsizliğini Assia öldükten sonra Brenda Hellen ile evlenerek teselliler ki 1967'de yine Chaikin'e yazdığı bir mektupta Brenda'dan "O kadın benim gerçek düşmanım, eski bir sosyal hizmetli, eski bir dinsel manyak, şimdiye ancak yaşamış bir Marilyn Monroe gibi görünüyor." diye söz eder. Ted Hughes hakkında söyleyebileceğimiz son şey ise ruhsal sorunlar yaşayan kadınlara tutulduğu ve bu kadınlara hiç iyi gelmediği.

Ted Hughes 1998'de kanser nedeniyle vefat etmeden hemen önce eski karısı Sylvia'yla ilişkilerini konu edinen Doğumunu Mektupları adında bir kitap yayımlar. Bu çarpık açığının daha iyi analiz edilememiz ve Ted Hughes'un "gerçek sevgilim ve eşim" diye yazdığı mektupların, "Doğumunu Mektupları"na nasıl bir bütünsel ya da bütünsel gözlemlerimize görebilmemiz için 2000 yılında Yapı

Kredi Yayınları tarafından Şavkar Altınel ve Roni Margulies çevirisiyle sunulan kitapta ki Vantrilok adlı şiir sizlerle paylaşıyorum;

Vantrilok

*Kavrayıp birbirimin güdelerini
Devrildik orocakta birlikte
Karanlık yatak odasında kulan uyanı
Haykırdı bir kurbak şiddetiyle*

*Kolların boynuma dolmuş
Kostüm dikenlerinin arasında ormanın
Kulan aramızdan bakıp haykırdı tüm dünyaya
Bir işe yaramadığını bobanın*

*Haykıran kapanıp göğüsme
Geçtim donmakta olan ırmağın içinden
Kulko anemni sergiledi,
Dedi: İşte denizlerden gelen kıraken*

*Sen yattıkta yatariken
Büyendim küküli kapıya
Kulko danda etarınay haykırdıru
Soni kırakıp kaçtığını bir orospuya*

*O gece kulko kapıyı kardı
Ve haykırdı gıvni
Haykıranak plikideye
Seyran azarınan verdiğini.*

Meraklısına son not: Hughes ile Plath'in oğlu Nicholas, kırk yedi yaşında ağır depresyon sebebiyle kendini asarak intihar etti. Hem de üvey annesi Assia'nın 1969'da intiharından üç yıl önceydi. Shura'yı da 1965'te doğurmuştu, aradan kırk sene geçtikten sonra, ✿

Farklı zaman dilimlerinde ortak kaderi yaşamış iki şair.

AYNI YOLLARI BİLEN, AMA AYRI ROTALARDA

CEREN BİBER

Sylvia Plath, 1932 yılında Boston'da dünyaya geldiğinde, uzak ya da yakın, kimse, nasıl dokunacağını kimse bilmiyordu. İki şiirhenüz çocukken yayımlandı, on sekizine ulaşmadan birden fazlaölül alan Sylvia Plath, büyük bir aşkla bağlı olduğu babasını on yaşındayken kaybeder. Öğretmen olan annesi, biyoloji alanında ün salmış esinin yolculuğunu hissettirmek için dinlidirancak bu kayıp Sylviaiçin sarsıcı olacaktır.

Bir sevgi eksikliği değildir onu sarsan. Annesi ile birbirlerine aşkla bağlı, sevgiyi tatmış ve eğitim hayatında başarılı biridir o. Normal şartlarda, çoğunluğun hoşnut kalabileceği şeyler yaşamış, kayıpları da olsa güçlüdennannasibini almıştır. Ancak yaşadığı kayıplar ağırlığını hayatı boyunca omuzlarından hissetti. Dünya şiirinin önemli isimlerinden biri hâline gelmesi, inşili kişiliği bir sürecin sonucudur.

Yüksek lisansını Cambridge Üniversitesi'nde İngiliz edebiyatı üzerine yapar. Zaten küçük yaşlarda başlayan edebiyata olan ilgisini göz önünde bulundursak, bu bölümü tercihtemesine şaşırırız. Başarılı bir eğitim hayatı olur. 21 yaşındayken dönemin önemli sayılan ödülleriinden Mademoiselle dergıştin şiir yarışmasını kazanır.

Bu yıllar onun ölümü yoğun olarak düşündüğü yıllardır. Üniversitede akademisyendir. Şiirleri okunuyordur ama eksik hissettiren bir şeydir yaşam onun için. Ölüm düşüncesi onda bir yeniden var oluş imgesidir.

Sanki. Ve iki intihar girişimi, dışından bakıldığında her şey yoldanmış, tüm dünya nimetleri ayaklarına serilmiş gibi görünen zamanadenek gelir. Uzaktan bakıldan, ilk bakışta anlam veremediği bu başarısız girişim, hayatıyla ilgili keskin kararlar vermesine sebep olur Sylvia'nın. Evvela akademisyenliği bırakır. Bu değildir onun gerçekleştirecekelan. Sanıyorm tüm bunlar yerine "normal" bir hayatın ona iyi geleceğine inanarakelinin tersiyile tmiştir Sylvia birçokkımışın.

1956 senesinde, dönemin en yeteneklişairlerinden biri olarak kabul edilen Ted Hughes'a evlenerekatar ilk adımı. Çocukları olur. Yakın dostlarından olan A. Alvarez, onu tanımlarken sıradan bir Amerikalı kadın portresi çizdiğini söyler. Yaşadıkları küçük evdebaşka şiirler yazır Sylvia Plath. Bu şiirler onun var oluşu ve şiirihhmal etmemiştir. Bir yandan bu çocuklarla ilgilenirken diğer yandan ilk kitabından

daha nitelikli bulunacak eserini kaleme almıştır. Ancak yazmaya devam etse de dönem kocasının dönemidir. Zamanın eleştirmenlerinden tam not alır şiirleri kocasının. Belki Sylvia'nın o dönem yazdığı şiirlerin dahaçok sevilmesindeki etken, onların o küçük evdebambaşka bir şiir evreni yaratmalarından kaynaklanıyordur.

Birsüre sonra asıl aradığının "sıradan" birhayat olmadığına karar veren Sylvia evliliğini bitirir. Ölümüdürsadece aklındaki. Onun için intihar fikri bir anlamda varlığını tamamlamaktadır. Arabayla kaza yapmayaçalışarak ikinci intihar girişimide bulunur. Bu kez de olmamıştır. Dünya edebiyatı için önemli kabul edileceği aşığı yukarı tahmin edilenbir ismin ölümü bunca arzularmasını anlamak o zaman için güç gelebilir. Ancak onun yaşam erceği şiir değil, hakikate ulaşmaktır belki. Şiirlerinde kendinden yolaçık bir bütüne ulaşabilen ve kadının varlığınıolağınca

13 Şubat 1958'de dünyaya gelen Nilgün Marmara İseyi Kadıköy Maarif Koltajı'nda bitirmiş, üniversite öğrenimine İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nde başlanmış ancakısıya sebebelerden oturu Boğaziçi Üniversitesi'nde devam etmiştir. İkincilinişikisi de bir anlamdaburada kesilir. Nilgün Marmara'nın bitirme tezini ad. Sylvia Plath'ın Şairliğinin İntiharı Başlığında Analizi'dir. Bu tezde Sylvia Plath herşeyylele alır. Ölüm düşüncesi ona bu süreçte mi sirayet etmiştir, yoksa zatenötedenberi aklındamıdır bilinmez. Ancak şiirimiz için, hem şiirleriyle hem de karakterleriyle gençenecekyashta oldukça etkili olmuştur. Bana kalırsa ikişairinden temel farkı Sylvia Plath'ın ölüm ile ilişkisinin çok önceleredayanıyor olmasından ileri gelir. Nilgün Marmara'nın ölümünden sonra yayımlanan günlükleri hâlâ tartışılmakalıb edilir. Bu günlüklerin eksikolduğu yönünde hayli söyleni

mevcut. Günlüklere bakıldığında Nilgün Marmara'nın şiir ve ölüm düşüncesinden başkabir düşünceye sahip olmadığı bile anlaşılır ancak çevresi bunu pek doğrulamaz.

Onu taniyan ve bugün şiirlerini okuduğumuzbirçok şair onun arkasından hep güzel şeyler söylemiştir. Zeldadiye seslerin Nilgün Marmara'yı Cemal Süreya, Seyhan Erozçelik, Nilgün'ün Gözyaş başlıklı şiiri yazmıştır onun için. Nilgün Marmara şiiri, intihardanbaşmışız olduğunu oldukça kıymetlidir. İmge kullanımı ve dâa dönük tarzıylaiddakatt çekmiş, derinlikli şiirler kaleme almıştır. Yoğun göndermeler içeren bu şiiri okumak birikim gerektirir. Şöyle derşir için: "Şiir, dairesel bir labirentte yeşil merkezden dağılan aya yollar keskin kışağıyla şiirleri açmaktır; üzerinden kurtlar da aşır, tükiler de. Sıçrama, uzun yolların kesmek amacı, çembere ulaşma duygusu ve 'hasta olmayan hayvana' duyulan özlemle gerçekleştirir."

Kısaca ikıyıyır kadın, iki farklıdınadır iki şair. Onları birleştiren şey, uzak birçoğkyey vardır ancakher biri, yadığı şiirlerde kendilerini var etmiştir. Benzer iki akraba, güçlü iki kardeş, yetenekli iki şairdir onları. Sylvia Plath ve Nilgün Marmara dedikimizde ölümü küçümsemeyi iki güçlüşair kadın aynı yolları bilen, ama ayrı

Nilgün Marmara

Sylvia Plath

Ölümdür sadece aklındaki. Onun için intihar fikri bir anlamda varlığını tamamlamaktadır.

güçyülle hissettirebilen şairin yazması ölüm arasında kurduğu bağ çoğunluğunkinden farklıydı şüphesiz.

Sylvia Plath, son intihar girişiminde başarılı oldu ve dünyaya kapattı gözlerini. Onunla ilgili gelen bilgiyi ve elbette ayrıntıların çoğunu yineonun gibigence yaşında intiharederek adanmışzayınlan başka bir şair kadın olan Nilgün Marmara'dan öğreniyoruz bugün. Nilgün Marmara, Sylvia Plath'ın öz olmasa da kız kardeşidir. Türk şiirindegenç kadınların intiharı, intihardan önceki zamanlarda bir önceki ortakkaderiyaşamışiki şair.

SİNEM SAL

Bizimki bir aşk hikâyesi değildi. Ne şarkılardakine ne filmlerdekine benzeyordu. Bizim mahalleye aşk böyle dağıtılmıştı. Bu kadardı yani. Allah'tan hiçbirimizin evliliği de evi de birbirinden farklı değildi mahallede. Hasetten ölmüyorduk.

KAPIYA BEKENİYORUM-SON

Bu yaştalık uçak seyahatimiz. Başardık mı? Hem de nasımmı.

"Uçağımızda sekizden çok kişi kapış bulunmaktadı. Bu kapların ikisi önde, dördü ortada, ikisi ise arka tarafta bulunur. Herhangi biracıl durumda koltuklarda veya zeminde bulunan yönlendirme ışıklarını takip ederek de kapılara ulaşabilirsiniz."

Benim çıkış kapılarımda hep bir arıza vardı. Rahmetli kocam, çok iyi adamdı Allah için ama bizimkisi bir aşk hikâyesideğildi. Ne şarkılardakine ne filmlerdekine benzeyordu. Bizim mahalleye aşkböyle dağıtılmıştı. Bu kadardı yani. Allah'tanhiçbirimizin evliliği de evi de birbirinden farklı değildi mahallede. Hasetten ölmüyorduk. Zaten televizyon, dünyamıza girenec kadar aşktan habersiz yoktu. Evlilik de böyle bir şeydi işte. Öyleküsünceözür dilemek,entrıklar çevirince affettirmek filan yoktu. Dümdüzdük. Yine de çok sıkılıyordum. Kimsenin anlayamayacağı kadar çok sıkılıyordum. Mesela ara ara sıkılsam anında fark edirdi. Sakine kız, neyin var derdi biri çıkıp. Yok bir şeyim derdim, ısrar ederlerdi. Anlatırdım. Belki anlatınca açış kapış kapım olurdu benim de. Işıkları takip ede boşanırdım ne bileyim.

"Kemerleriniz gösterilensekilde takılır ve belinize göre ayarlanır. Bebekli yolcularınızın, bebek kemerleri kabineki tarafından sağlanacaktır. Eğerkabin basıncında bir değişiklikiyaşanırsa, baş üstü panellerinde bulunan otomatik kapaklar açılacak ve oksijen maskeleri inecektir. Maskeler gösterildiği biçimde takılır. Çocuklu yolcularınızın önde kendi maskelerini, daha sonra çocuklarınımaskelerini takmaları gerekmektedir."

Acil çıkış kapım olmadıği gibi ben ne yaptysam Hasret için yaptım. İlkokula başladığı yıl, bizimsokağa bir nakış atıldığı aya. Hurraaaaaa dolmuştu. Sonra sekreter kız istifa mi etmiş ne, bana sen yapsanakız, dediler. Kafalı kadındır Sakine, halleder her işi, birhafta bir deneyin dediler. Akşam Yavuz'un en sevdiği yemekleri yaptım. Yanına ayran yaptım, sodalı. Köpüklü köpüklü. Tam yemekten sonra "Yavuz," dedim "ben çalışmak istiyorum." Demez olaydım. Ne kanilğim kaldı ne analığım.Maskeyi önce kocama, sonra çocuğuma, en son kendime takacağımı anladım.

- Nasılsın Sakinanim?

- Vallaiyyim. Bihavalansaartık. Rotar mı yapti?

- Bak sen Sakinanim'a, rotarı da biliymiş. Sanki toplantıya yetiyorur.

- Allah canını almasın! Öyledeme, toplantıyadeğil uçağa yetiyorurum ben. Gülçagızım, bu uçağa uçmam çıkışını bilindi.

"Can yelekleriniz, koltuklarınızın altındadır. Uçaktan çıkmadan öncecan yeleklerinizgösterilen şekilde takılır ve yanlardakiiplerden çekilecek şişnir. Eğer bu şekilde şişmezse, yine yanlarda bulunanüfleme kanalları ile üfleterek şişirebilirsiniz.

Uçağın hareket etmeye başladığı anıya kalbim yerinden, diğer organlarımdan da pesinedıktı gitti. Bomboş oldum. Tıkır tıkır, sanki biri bizi önden çekiyor ya da arkadan itiyormuş gibi ilerlemeye başladık. Bizim eskiden bir araba vardı. Pikniğe gittik mi mutlaka yokuşlardan birinde takılırdı. Arabada kimvarsainsen terdik. İşte o zamanlar arabayıitip geri bindikten sonrayoldıyayağibi giderken, hep şöyle hissedirdim: Benim sayemdeli Benzinim, mazotmuş, gazmış... Puuuul.Ben itelemesem nereye gidiyorduk? Daha ilk yokuşa takılıp kalmıştı diye geçirirdimçimden.

Sanki biri benimle kavgaya tutmuştu da "Olur mu canım, daha neler? Bir el attın diye olacık iş mi?" diyormuşçasına kendini savunur, över över, yerlere göklere sığdırmazdım. Omuzlarımdı kabanırdı, Hatırı sayılır bir iş başarmıyın ötesinde bütün yolu kendime malı ederdim ki bence haklıydım da. Kadınliğı çok iyi bildiğimdin bunu Oğuzahhiş çıkartmazdım. "Neçabuk geldiki!" derdim nereye

götürse bizi. Nereden mi aklıma geldi? Diyeiyim onu... Uçağın tekerlekleri dönmeye başladığında, dedim ki "Sakiniecee Sakineeee, bu uçağı uçuran kişiyi? Kuslar gibi havalandırın kimdi?Yere değip bir dinleniyin demeden şehir şehir gezdiren kimdir? Sensin Sakine."

- Bakkak şunlar kesin bin seferbinmişler uçağa Sakine

- Kim?

- Şunlar işte.

- Nereden anladımı?

- Şimdiden uyudularbaksana.

- Doğru durusun.

- Alışmışlar.

- Alışmak semekten daha zor geliyor mu Gü?!

- O ne kız?

- Şarkıda öyle diyordu ya... Alışmak semekten dahaaaa zooooor geliyor?

- Yok beeee... Ne zor olacak Allah aşkına. Alışınca rahatlıyorsun bi' kere. Bak onlara uyuyorlar. Bir de sana bak. Sen ki mahalleye ipe getirisin bindiğimden beri ağzını açmadın. Şaşkın tavuk gibi bakıyorsun oraya buraya.

- Üçüncü sefere ben de alışmayayım da biletlerimiz yanmasın.

- Sen çok seviyorsun Sakine'm, alışmazsın. Bakayım şu yüzüne bi', yok mümkündeğil.

İnsan bulutların üstünde olmaya alıştıysa yüz olsun o. Ne bileyim, her gün uyuyorsun. Şimdi şu adam otuzbeş yaşında var. Otuz beşyıldırher gün uyuyor. Yanındaki kadında öyle. Bizim yanımızda oturamadım da çıkarmış dergi okuyor. İş mi yanı?Bir keresinde Almanyadan benim kuzenimin kız gelmişti. Gülnür... Demisti ki "Tezעים siz her şeyi normalleştirmişsiniz. İnsan hiç bu körpüğü, bu ıgıları, bu evleri normalleştirir mi?" Başkabar gözle bakayım diye çok uğraşmıştım o zaman. Manava giderken evlerin ışıklarına şaşırayım, köprü trafiğine girersek köprüye şaşırayım, denize şaşırayım, ağaca şaşırayım.. Yok. Ayyyyn Gülnür'un dediği gibi "normalleştirmişim" işte. Ayyyyn Gü'l'un dediği gibiyani "Alışmışım" işte. Gü'l, iki dakika susmaz ki insan filozofolsun.

- Nasılsın Sakinanimmmmm?

- Alışmıyorum Gü'l. 🌸

“Âşık olmayana, aşkı bilmeyene oy yok!”

Selahattin Demirtaş

2. HAMLE

Sunuş: Çetin Balanuye

6. hamle:

ÇOK KALPLİ ASİ, hazırlanıyor

5. hamle:

YARABIÇAK, yakında

4. hamle:

**BİR AŞAĞILAMA ARACI
OLARAK ÇÖP**

3. hamle:

**BİR YARATICILIK İMKÂNI
OLARAK KAOS**

2. hamle:

AŞK ve EREKSİYON "AŞK"ı

1. hamle:

BASKAŞI ADINA ÜCRETSİZ PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Ömer Faruk, bu öncü ve atak yazı girişiyle, edebiyatın ve felsefenin cüretli alaylarını örnekleyen bir metinle okur karşısına çıkıyor. Hayatın çekirdeğine doğru en kurucu ve kırıcı hamlenin melez bir türden gelebildiğini kanıtlayan bir örnek-kitap Aşk ve Ereksiyon "Aşk"ı.

Enis Batur

Aşk ve Ereksiyon "Aşk"ı adlı bu çalışma, cesur ve umutlu bir kalkışmanın tüm ipuçlarını da içinde barındırmaktadır.

Çetin Balanuye

Ömer Faruk Aşk ve ereksiyon "aşk"ı

İnsanlık tarihinin en çok konuşulan, şarkılara aktarılan, şiir ve romanı yazılan, filme çekilen konularından biri olsa gerek Aşk...

Peki, bu denli uzun süre gündemde kalan, üzerinde düşünülen Aşk hakkında yeni ne söylenebilir?

Ömer Faruk Aşk ve Ereksiyon "Aşk"ı adlı bu yoğun denemesinde son derece cüretkâr bir işe girişiyor: Zamana hükmeden bir uzaklıktan yakına, Aşk'a ve mekânı ev'e bakıyor. Badiou, Barthes, Bauman, Deleuze, Gorz, Haneke, Kovel, Morin, Paz ve Sponville gibi kendi ömürlerinin ötesinden düşünmeyi denemiş bilgeleri arkasına alarak Aşk ve ev üzerine söz alıyor.

Mevcut aşk algısını yeniden ve yeniden üreten, "Seni seviyorum!" u bile bayağılaştıran, yas tutmadan eş değiştirmeyi savunan popüler kültürün genç ve diri bedenlerle sınırlanmış aşk kavrayışı üzerine yaşlılıktan düşüncüyör: Erotik çekim bölgesi olarak cinsel organların yerine yüz'e dikkat çekiyor.

İçe patlayan, küçük ama kesinlikle çarpıcı bir deneme...

YENİİNŞAN

www.yeniinsanayinevi.com

f

[yeniinsanayinevi](https://www.facebook.com/yeniinsanayinevi)

g

[yeniinsanayinevi](https://www.instagram.com/yeniinsanayinevi)

t

[yeniinsanayinevi](https://www.twitter.com/yeniinsanayinevi)

EMRAH
SERBES

Hikâyeler

“BİR BEHZAT &. HİKÂYESİ”

ÜÇ GÜNLÜK DÜNYANIN DÖRDÜNCÜ GÜNÜ

Behzat Ç., ölen kadının yanına gidip başına çöktü. Sanki ona dikkate bakarsa kaçan katilin nereye gittiğini de görebilecekti.

Ekip aracı tozdan görünmez haldeydi. Arabaya binerken “Şu arabayı arada sırada yıkatin.” dedi Behzat Ç.

“Götürdüm ağbı,” dedi Harun. “Çok sıra vardı, döndüm geri”

“Parasineyse verelimbaşka yere götürün”

“Tamam ağbı”

Emniyet araçlarını para madan yıkayan bir oto yıkamacı vardı, bütün araçlar oraya gittiğinden kuyruk oluyordu. Harun direksiyona geçti, Behzat Ç. yanına; emniyetten çıktılar. Emniyetten her çıktıklarında olduğu gibi, bir siğara yaktı Behzat Ç. Yan camı açtı, sigaralini dışarıda tuttu. Ağustos sıcağı asfaltta tütüyordu. İvedik Caddesi'nden Eşref Bitlis Caddesi'ne saptılar. Gülhane Caddesi'nden kavaşağı girip Fatih Caddesi'ne saptılar. Keçiören Belediyesi'nin arka tarafında Akyaka Sokak'taydı gidecekleri ev. İki aile arasında düğünden sonrapatı lakavrentakı kavgası kanlı bitmişti. Tam olarak ne olup bittiğini eve vardıklarında öğreneceklerdi. Evin kapısında Hayalet karşıladı onları, “Ağbı elimizde bir olu var,” dedi. “İki de yaralı. Yaralılarıhastanede. Ölü için savcıye ve adli tutu aracı bekliyoruz.”

Olen kadın 55 yaşlarındaydı, damadın annesiydi. Kurşunu kalbinden almıştı. Gözleri açıktı. Salonun ortasında boylu boyunca yatıyordu.

“Damatla kız kardeşiyaralı,” dedi Hayalet. “Hastanedeler. Bunların hepsini vuran gelinin babası, ortalıkta yok, kaçmış. Gelin burada.”

Bir oda bir salon bir evdi, gelin mutfakta oturuyordu. Ağlamaktan gözlerinin çevresi kızarmıştı. Behzat Ç. bir sandalye çekip gelinin kurşısına oturdu. Harun nereden bulduysa bir şeftali bulmuş yiyordu. Şeftalinin sulan elinden damlıyordu ama umurunda değildi. Çekirdiğin çevresine kadar sıyrarak yedi şeftaliyi, sonra ellerini yıkadımutfak lavabosunda.

“Geçmiş olsun,” dedi Behzat Ç.

Gelin cevap vermedi, başkomiserse boş gözlerle baktı sadece. Neden sonra, “Bizi öldürüyorlardı asıl,” dedi. “Darp ettiler, demirle kafamıza vurdular. Babam kendini korumak için yere atıyordu. Kurşunlar sekti, öyle yaralandılar.”

“Peki bu...”, dedi Behzat Ç. “Siz neyi hiç kurşun

geldimi?”

“Orası Allah'ın işi. Biz haklıydık ki bize kurşun değdirmidi.”

“Sen şu husumeti bir anlat bakalım bize. Neden çıktı bu kavgaya?”

“Altınlarma el koymak istediler, güya düğünden önce çok masraf yapmışlar. Kocamda suç yok, hep o anıysıla kızkardeşizaten. İksisi de buldu belasını. Kızım benin hakkını yedimdem dedi babam. Beypazarı'ndan kalktı geldi.”

“Babanı sen mi aradın gelsin diye?”

Gelin tereddüt etti, “Neden bu soruları soruyorsunuz?” dedi.

Benden
alabilecekləri
her şeyi aldılar,
geriye koskocaman
bir mutsuzluk
kaldı.

“Biz polisiz kızım,” dedi Behzat Ç. “Biri öldüğü zaman çok soru sorarız. Söyle bakalım, babanı sen mi çağırdın buraya?”

“Hayır.”

“Yalan söylüyorsun.”

“Yalan değil. Kendi duymuş gelmiş”

“Kimden duymuş?”

“Annemden. Ben anneme söyledim altınlarma el koyuyorlar diye.”

“Neyse bunu sonra konuşuruz. Siz ne zaman evlendiniz? Dün mü?”

“Hayır, dört gün önce. İlk kavgaya düğün gecesi çıktı zaten. Ama babam güngörmüş adam, şimdi bunları konuşmayalım dedi. Gençler evlerine gitsinler daha yeni evlendiler. Bugün de tekrar konuşmak içinbir araya geldik.”

“Ne kadaraltın taktılar size?”

“Hesapladık yüz bin liralık altın var. Babam dedi ki madem altınları istiyorsunuz yarısını siz alın, yarısı kızımda kalsın. Onu bile kabul etmediler. Oysaki düğündetaktıkları altın gelinindir. Yargıtar kararı bile varmış böyledir diye. Annem söyledi.”

“Bize demirle vurdular dedin. Nerede o demir?”

“Bilmeyorum.”

Behzat Ç. mutfaktan çıktı, ölen kadının yanına gidip başına çöktü. Sanki ona dikkate bakarsa kaçan katilin nereye gittiğini de görebilecekti. Hayalet'e döndü, “Akbaba hastanede mi?” diye sordu.

“Yok,” dedi Hayalet. “Hepimizden önce olay yerinde olması gerekirdi. Nerede olduğunu ben bile bilmiyorum”

Olay Yeri İnceleme'den uzman memur Sıtkı, ekibiyle birlikte salona girdi. Gülümseyerek Behzat Ç.'ye yaklaştı, “Bu iş bitti,” dedi. “3600 ek göster ge çıkmış. Artık emekli olabilirim.”

“Müddürler seni bırakmaz,” dedi Behzat Ç.

“Hiçbir şekilde gaza gelmem. Benden bu kadar. Yirmi dört senemiverdim. Benden alabilecekləri her şeyi aldılar, geriye koskocaman bir mutsuzluk kaldı.”

“Öyle bir konuştun ki şimdi, anlatılan emeklilik uğraşın amatör sırrık olacak.”

“Eğer bu...”, dedi Behzat Ç. “Siz neyi hiç kurşun

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://ranteay.org>

Behzat Ç., Sıtkı'ya bir sigara uzattı, kendi sigarasıyla birlikteyaktı. O arada Savcı Belgin zabıt kabiliği Gunbay'a beraber gelmişti, "Sorumusuzdamlar," dedi. "Oluyorlar sigara mı içiyorsunuz?"

Behzat Ç. İle Sıtkı sigaralarını açık pencereden dışarı attılar.

Savcı Belgin, "Siz niye hâlâ buradasınız Behzat?" diye sordu. "Gidinkitalı yakalıyor. Bana bir şey anlatmanız gerek yok, zaten her şeyi biliyorum."

Behzat Ç. sokak kapısının doğru yürüdü, yanındaki Hayale'te dönüp "Bu kadın nereden biliyor olup biteni?" diyordu.

"Mutfaga girdi önce. Gelinle konuştu."

"Bu gelinin babasının fotoğrafı var mı?"

"O aldım, risk analize konuştum. Aranan şahıslara dağırdık kayıdın. Beypazarı liçe Emniyet'e de aradım, adamının ismi bir sivileşik gönderiler."

"O işin türün köne da sence bu adam nereden kaçmıştı?"

"Gideri ailesiyle konuşuruz. Yalnız bu adam altınları yanına almış, kaçmaya niyeti varsa uzunca bürsüre para ihtiyacı çekmeyecek."

"O zamansın git, çevredeki kuyumcuları dolaş. Bana da adamın fotoğrafını at."

"Siz neredeyiz?"

"Hastaneyeye."

Evden çıktılar, Harun arabayı hızla kaldırdı. Akyaka Sokak'tan sola dönüp yukarı doğru çıktılar, Kızılparı Caddesi'ne girdiler. Kavşak geçiş Özel Keçören Hasta nesini ninalcil servisine girdiler. Behzat Ç. araçtan ineli, Harun onun bir yerlere park edip gelecekti Behzat Ç. hastane polisine yaklaştı, polis selam verdi, "Kardeş bu yaralıları nerede?" diye sordu başkomiser.

Polis, "Buradan amirim," deyip öne geçti, yol gösterdi. Onun kız kardeşleri, sol kolundan bir kurşun yemişti, "Geçmiş olsun," dedi Behzat Ç. "Bu olay nedir bir anlat bakalım!"

"Hep o karınıyüzünden."

"Hangi karı?"

"Gelin olacak orospu. Babasını kıskırttı, yol hepsini baba dedi."

"Siz de demirle vurmuşsunuz."

"Ne demiri? Kim dediye yalan, biz hiç birşey yapmadık. Ama biz onlara dedik, salon takımlarını aldık, halılarını aldık, televizyonlarını aldık. 60 bin lira masraf yaptık, bu masrafları yapamaz ama bizim bütçemiz yok, borç aldık, altınları yanına bürsürüz dedi. Kabul ediyoruz dediler, sonra geçesi olay çıkardılar."

"Kızın babası altınları aldı mı sizi vurduktan sonra?"

"Aldı, peşinden koştum, beni itti, merdivenlerden düştüm. Annem nerede?"

"Annem de yaralı, ameliyata alındı."

Behzat Ç. kız kardeşin yanından ayrıldı, hastane polisinin peşine düşüp damadın yanına gitti, damat 25 yaşlarında, zayıfca, adem elması vardı. Kendi teniyle, "Behzat Ç. bu adamın fotoğrafını al, polisleri de aradım, adamın ismi bir sivileşik gönderiler."

"Geçmiş olsun kardeş," dedi Behzat Ç.

"Sağ olun."

"Anlat bakalım, ne oldu?"

"Ne olacak, ele günerezi olduk. Evin önünde kameralar vardı bir çıkarken, Allah bilir televizyona da çıkarız aşkım haberlerine."

"Kavgayı kim çıkardı?"

"Beni konuşturma amirim. Bir tarafta karım var, bir tarafta ailem."

"Onu baştan düşüncektin. Kavgayı önleyecektin."

"Yapamadım. Ne annem laf dinliyor ne karım."

"Sen şimdianlat bakalım, sizinkiler demirle vurdu mu karınla babasına?"

"Hayır, ben öyle bir şey görmedim. Kız kardeşim karınmasına yapıştı, onlar birbirine girince kuyumculardan silah çekti. Ne yapacağımı şaşırdım, kendimi yere attım. Bir baktımbaldırıldım bir sıcağık, bacğımdan vurulmuşum. Gersi bulanık zaten, hastanede açtım gözümü."

Hastaneden çıktılar, Behzat Ç., Akkaba'yı aradı ama yanıt veremiyordu. Harun arabayı acilin önüne getirmişti, "Ağbi neredeyiz?" diyordu.

"Akkaba'nın evine," dedi Behzat Ç.

Behzat Ç. hayatında ilk defa şu soruyu soruyordu kendine, Akkaba için bir cinayetten daha önemli ne vardı.

"Ben sana söyleyeyim," dedi Harun.

"Gideceğiz şimdi evine, yine bir ton atacak. Yok mesleği bırakıyoruz, yok cinayet benden her şeyi aldı, şu bu. Sen diyecsin bir tatlılık. Hatta otel ayırt, parasını öde, cebine bileti koy, otobüse bindir. Doner yine yan yoldan geri, kaç telisi ilkolay yerine gelir. O yüzdenboşuna gidiyoruz, birkalın kendi haline."

Akkaba, Demetevler'de bir zemin katta oturuyordu. Behzat Ç. kapıyı çaldı, cevap veremiyordu. Birkak sefersefer zoru, yine cevap veremiyordu. Apartmanın dışına çıktılar, perde aralığından evin içine baktılar, görürsede kimse yoktu. Ayıldılar oradan, bir iki sokak gitmişlerdi ki Hayale'te aradı, "Akkaba evde ağbi," dedi.

"Değil," dedi Behzat Ç. "Şimdi gittik, yaktık."

"Evde ağbi, kapıyı açmıyor."

"Nereden biliyorsun?"

"Eve şarap sipariş etmiş, bakkalın çocuk getirirken gördüm."

Tekrar gidip kapıyı yumrukladılar. İçeriden ses geliyordu.

"Köpeği var," dedi Harun. "En azından köpek havladı."

"Köpeği de kendine benzetmiş," dedi Hayale. "Biri şu dese üç gün havlamaz."

"Akkaba," dedi bağırdı Behzat Ç. "Aç şu kapıyı."

"Gidin ağbi," dedi Akkaba. "Ben iyiyim böyle."

"Aç şu kapıyı konuşalım iki dakika, gideceğiz. Suratını görmeye hasta olduğumuzdan gelmedik."

Akkaba kapıyı açtı, çekildikarın arkasından. Eve girdiler, nedeni ilkbasta anlaşılmasını tuhaf bir sessizlik vardı. Behzat Ç. bir süresince bunun nedenini anlamı, Akkaba hayatında ilk defa telisini kapatmıştı. Ev, bir arbi sıfır, sadece salon. Tek kanepe vardı. Harun, Hayale'te Akkaba kanepeye yan yana dizildi. Behzat Ç. masanın önünden sandalyeyi çekti, Akkaba'nın karşısına oturdu.

"Beni rahat bırakın," dedi Akkaba.

"Ne oldu anlat," dedi Behzat Ç.

"Ölüyorum. Rahat bırakın da rahat rahat öleyim."

"Hasta mısın?"

"Değilim."

"Neden biliyorsun öleceğini?"

"Bir rüya gördüm. Üç gün sonra ölüyorum."

"Ya biraz öyle saçma şey mi olur?" dedi Behzat Ç. "Sen rüyaları inanmıyorsun. Rüya görmek için doğru düzgün uyumuyorsun bile."

"Bu sefer farklı. Ben biliyorum ağbi."

"E madem biliyorsun" dedi Harun. "Biz senin dostun ahaban değil miyiz? İnsan bir halleşmek istemez mi?"

"Benim gibi adamların halleşecek bir şeyi olmaz, hadi gidin, rahat bırakın beni."

"Bir şarapıkam etseydin bir," dedi Harun ama Behzat Ç. nin ayağa kalkışını kendisine ters ters baktığını görünce o da ayağa kalktı.

"Tamam o zaman," dedi Behzat Ç. "Sana üç gün izin, çok içme, arada yemeyek ye. Üç gün sonra ölmezsen dördüncü gün büroya gel."

Evden çıktılar, "Ben aracı burada bırak," dedi Behzat Ç., Hayale'te "Beypazarı'nı gidelim. Şu kaçan şahsın yakalarını bir konuşalım bakalım."

Beypazarı'na doğrudu rüya çıktılar, yolun tam ortasında Hayale'te bir telefon geldi. Hayale'te telefonla konuşmadı, "İlk kavşaktan geri dön," dedi Harun'a. Telefonu kapattı, durumu açıkladı, adamı otogarda yakalamışlardı, GBT'ye takılmıştı.

Otogarda polis noktasına gittiler. Yakalanan adamı gönderdiler Behzat Ç. ye. Başkomiser polis amirini odayan dışarı çıkardı, "Siz kimi yakaladınız böyle?" dedi.

"Behzat Ç. dedi amir. 'Recai Çetin'"

"Bu adamta kaç yaşlaşırmı yaşımda. Kızını"

**Sen rüyalara
inanmazsın. Rüya
görmek için
doğru düzgün
uyumuyorsun bile.**

evlendirmiş, kızını gördüm ben, ondan yaşlı. Nasıl oluyor bu iş?

Tekrar odaya döndüler.

Behzat Ç. önüne bakan gençe,
"Anlat bakalım baban nerede?" dedi.

Genç cevap vermedi. Behzat Ç. ses tonunu sertleştirip
"Bak güzelikle soruyorum," dedi. "Şu iş aslınaianlat bize."

"Babamla otagara geldik," dedi genç. "Niyetimiz Samsun'a
gitmekti, babamın orada askerlik arkadaşları var çok eski
Ama bizim kimliğiyle kimizde de bilet almakti. Ama
babamla satmadılar, benim kimliğiyle aldık bir bilet. Babam
Samsun'a gitti, kendi kimliğini de bana verdi, çöpe at dedi.
O arada GBT'ye yakalandım. Kimliğim yok dedim."

"İki tokat yiyince de babanın kimliğini verdin değil mi?"

Oto gar amiri "Hayır aminim," dedi.
"Biz hiç elimizi kaldırmadık buna."

"Otobüs kaçta kalktı?" diye sordu Behzat Ç.

"Üç saat önce."

Recai'nin ölümünü adı Gürkan'dı. Samsun girişindeki polis
noktasına otobüs firmasının ismi ve rotasıyla Gürkan Çetin'in
ismi verildi. Akşam doğru haber geldi, kimiksiz bir şahıs
indirmişti otobüsün. Muhtemelen kimliği yok demişti.
Behzat Ç. bölgedeki amire kendince telefonundan Recai'nin
fotoğrafını attı. Recai yakalandı. Herkesin ifadesini almıştı
Behzat Ç., çok sürmeden fezlekeli hazırladı, ertesi gün
savcılığa çıkardı Recai'yi.

Sonraki iki gün sanki üçüncü gün Akkaba'nın ölümü
bekleniyormuş gibi cinayet işlenmişti Ankara'da. Sadece bir
intihar olayı vardı. Kendini öldüren adamın üç aylık kira borcu
vardı. Kredi kartı borcu vardı, su elektrik ve doğalgaz faturası
borcu vardı. Bunca borcun yanında iki de çocuğu vardı.
Maışet derdi yaşam savasından bir nefer daha almıştı. Adamın
intiharından çok şüphelilerdi, o da boş bir cüzdan.

Dördüncü gün geldi gattı, Behzat Ç. Akkaba'yı yeniden aradı,
telefona cevap veren yoktu. Yürüm saat sonra bir daha aradı,
cevap yoktu yine. Behzat Ç. nin içine bir kurt düştü. Harun'la
Hayalet'e de yanına aldı, atladılar ekip aracına. Bu sefer
direksiyon koltuğunda Behzat Ç. vardı, son hüz sürüyordu
arabayı. Kاپیу yumrukladılar ama açan yoktu.

Behzat Ç., "Kır," dedi Harun'a.

"Ağbi kاپیу yazık, yinetirip atıyor, sensana söyleyeyim."

"Kır."

"Kırırım ama sonradan parasını isterse tek kuruş vermem."

Harun kapıyı kırdı. Önce Behzat Ç. girdi eve, Akkaba'ı
kanepenin önündeyere yığılmıştı Behzat Ç. nabzına baktı, bir
şey duymadı. "Bir de sen bak," dedi Hayalet'e.

Hayalet, "Ağbi bu adamın yaşarken de nabızı atmıyordu zaten,"
dedi. "Direkt hastaneye götürülm."

Harun, Akkaba'yı kucakladı, koşarak çıktılar. Gazi hastanesine
gittiler. Acilde Akkaba'nın yattığı bölümden çıkan doktor,
"Kalp krizi geçirmiş," dedi. "Acil operasyona alıyoruz."

Bir buçuk saat haber alamadılar. En sonunda doktor çıktı,
"Şönt taktık," dedi. "Tikanan damarı açtık. Hayati tehlikesi
şimdiki yok ama izleyeceğiz. Tam vakitinde hastaneye
getirmişsiniz, beş dakika daha geç kalsaydınız zaramızda
olmayabilirdi."

Aynı gece Akkaba'yı odaya aldılar. Suratında o güne kadar
görmeye alışık olmadıkları tuhaf bir bitkinlik vardı. Biraz da
küsün gibiydi. Söylenlere yanıt vermiyordu. En sonunda,
"Sen dinlen," dedi Behzat Ç. "Biz yarın yine geliriz."

Akkaba, odadan çıkmak üzere olan Behzat Ç.'yi yanına çağırıldı,
kulağına yaklaştı, "Beni rahat bırakacak mısın?" diye fısıldı.
"Şöyleymiştik. Rahat rahat dilecekti ama şimdi..."
sürüyorum."

DİPNOT*

ÖMER GÖKSEL

Mayk Baba çok ülke gezmiş, çok insan tanımış, epeyce badire atlatmış, gençliğinde çok kavga etmiş, çok canlar yakmış, emeklilik yaşı geldiğinde demiri Heybeliada'ya atmış.

HEYBELİADALI MAYK BABA

BAHAR ERİŞ

1972'de sevgilisi öldü, 1973'te Japonya'ya döndü, bir yıl sonra babası öldü. Bir mezarlığın karşısında daire kiralayıp sürreal kolajlar yapmaya başladı. Gençliğindeki halüsinasyon ve panik ataklar şiddetli bir biçimde geri dönmüştü.

AKIL HASTANESİNDE YAŞAYAN BİR DEHA: KUSURLARINDAN DOĞAN YAYOI KUSAMA

"Çocukluğundan beri her gün sahnelenirken ağlayan kadın resim çiziyordum ve yazıyordum. Babam öldüğünde göğüsümde çizdiğim Japonya çarşısına bağışlayan ve aynı yemeliğime kadar ağlayan kadın yazıyordum... Gençlikte otizmle tanıştım ama ben hiçbir gölgenin kulluğuna değinmiyordum."

Bu sözlerin sahibi olan 94 yaşındaki Japon ressam Yayoi Kusama, yaşayan en başarılı kadın sanatçı kabul ediliyor. Puanlıyolar, kabaklar, falik figürler, sonsuzluk odası gibi temalar etrafında kilitlenen eserleri, dünyanı dört yanındaki sergilerde, her yıl milyonlar tarafından ziyaret ediliyor. Öyle ki 2013'te New York'taki David Zwirner Galerisi'nde saatlerce kuyrukta bekleyen ziyaretçilerin her birine ziyaret içinsadece 45 saniye süre verilebilmiş.

Buzdağının görünümünde kısımda deri barışarlar. Sanatçının bu başarı için ödediği ağır bedeller ise, genellikle olduğu üzere, pek bilinmiyor. Travmatik bir çocukluk dönemini geçiren, üne kavuşmadan önce yıllarca sefalet içinde yaşayan Kusama, 40 yıldan fazladır sanatını ve yaşamını kendisi istediğiyle bir akıl hastanesinde sürdürüyor.

Deha, kusurlu bir varoluşun, kusursuz bir tutkuyla buluşmasıdır. Yayoi Kusama'nın dehası, trajik yaşantılarının sanata dönüştürülmesinde, kendini de sanata dönüştürerek dünya çapında bir şöhrat yakalayabilmesinde yatıyor.

ÇİÇEKLERLE KOŞUNAN KIZ

Yayoi, 1929'da, Japonya'nın kırsal kesiminde varlıklı bir aileye doğdu. Ailesi, çiçek yetiştirip ülkenin dörtbir yanına satıyordu. Küçük Yayoi de elineçizim defterini alıp çiçek tarlasınıortasında oturuyor, çiçekleri resmediyordu. Hayali ressam olmağı. Oysa ailesinin onun için başka planları vardı. Görücü usulüyle evlenip çocuk sahibi olmasını istiyorlardı. Annesi resimlerin elinden alıp yırtıyor, küçük kız inatla çizmeye devam ediyordu.

Çok mutsuz bir aile yaşıyorlardı. Babası annesinin sürekli aldatıyor, annesi de kızın dedektifi gibi babasının peşine takılıyor. Yayoi babasının metresiyle tanıştığında kızın gizlice izliyor, gelip olanları annesine anlatınca annesi bütün öfkesini kızına kusuyordu.

Bir gün yeni tarlada oturup çizim yaparken çiçekler onunla konuşmaya başladı. "Ben sadece insanların konuşabileceğini sanıyordum, menekşelerin kelimeler kullandığını duyuncaşardım. Öyle korktum ki bakallandığını tırıtırmeye başladım." Sanatçının çocukluğunda damgasını vuran rahatsız edici halüsinasyonların ilkiydi bu. Bir keresinde de dedesini ziyarette gittiğinde, insan ka başı bulduğundaki bir kabak onunla konuşmaya başlamıştı.

Yayoi için halüsinasyonlardan anlamıyarmamınnetek çaresi çıkmıktı. Ne zaman böyle şeyler yaşasa eve koşup gördüklerini defterine çiziyor, bunuyapmak nöbetlerini sokunu ve korkusunu yazıp resim yapıyordu. Kabakla konuştuğundan sonra eve girmesi resmini çizdiğinde 11 yaşındaydı. Bu resimle ilk

ödünlünü aldı. Hayatının geri kalanı da kabaktadı veren olaylardan sanat yaratmakla geçecekti.

ÇÖPTEKİ ARTIKLARDAN ÇORBA

Yayoi'ninyaşadığıtravmalaraile yaşantıya son bulmuyordu. İkinci Dünya Savaşı dönemi tam bir kabustu. 27 yaşındayken cesur bir kararlaJaponya'yı terk edip New York'a gitti. Yanında 60 ipek kimono, elbise astarının içine sıkıştırdığı birkaç yüz dolar ve sayısızsuluboyasıvarmış vardı. Bunlarsatarak geçimini sağlayamay planlıyordu.

New York'taki ilk zamanlarında çöplerden topladığı baki artıklarından çorba yaparak karını doyurdu. Geceleri tutkuyla çizmeye devam ederken, gündüzleri şehri dolarakeserlerini tanıtmaya çalışıyordu. Yoğun çabaları sonunda zaman içinde sanat çevrelerinde sesini duyurmaya başladı. 1959'da yaptığı "Infinity Net" tablo

Depresyona giren Kusama, bir keresinde stüdyosunun penceresinden atlayıp intihar etmek istese de, bir bisikletin üzerinişini yapınca ölmekten kurtuldu. 40 yaşındaykenJaponya'ya yaptığı bir ziyarette televizyondaki sabah programında ve Tokyo sokaklarında çıplak gösteri yapmaya çalışınca tutuldu.

1972'de sevgilisi öldü, 1973'te Japonya'ya döndü, bir yıl sonra babası öldü. Bir mezarlığın karşısında daire kiralayıpsürreal kolajlar yapmaya başladı. Gençliğindeki halüsinasyon ve panik ataklar şiddetli bir biçimde geri dönmüştü. Defalarca hastaneye kaldırıldı.

1977'de kendisiistediğiyle bir akıl hastanesineyerleşti. Gece hastanede yatıp gündüz yatağından yürüy karşıdaki stüdyoya çalışıyordu. Bu onun için dönüm noktası oldu. Hastanede verilen sanat terapisi

Aklık hastanesinde yaşamak akıllıcaydı; temizlik ve yemek yapma gibi işler orcadan kalktığı için sanatına daha çok zaman kalıyordu.

serisibüyük ilgi çekti. Sanateleştirmenlerlenkararını vermişti: "Yayoi Kusama özgün bir ressam."

1963'te falik formlardan oluşan sandalyeler ve farkli nesneler yapmaya başladı. Bunu terapioları olarak, babası yüzünden iğrenerek baktığı cinsellik konusunda kendini iyileştirmeye çalışıyordu. "Seksin kırı birşey olduğunu düşünüyordum, utancı verici ve soklanmasi gereken bir şey." Ailesinin görücü usulü evlilik baskısı ve "iyi aile" konuşmaları da bu korkuda etkiliydi. Romantikçağı ayplanacak bir şey olarak öğrenmişti.

Aşka yakın bir ilişki yaşadığı tek kişi, hayatı boyunca annesiyle yaşamış olan Joseph Cornell adında bir sanatçıydı. Joseph ona her gün sayısız şiir gönderiyor, saatlerce telefonda konuşuyorlardı ama aralarında cinsellik yoktu. Bir gün sevgilisini evindeyken annesi onu öldürmek için bir tuzağa düşürdü. "Anne! Lütfen beni affla!" diye yalvarmaya başladı.

kurslarının tekini bile kaçırmadı. Hastalığını yaratıcı eserlere dönüştürmeye başladı. Aklık hastanesinde yaşamak akıllıcaydı; temizlik ve yemek yapma gibi işler ortadan kalktığı için sanatına dahaçok zaman kalıyordu.

KUSURLARINDAN DOĞAN KUSAMA

Deha, trajik deneyimleri simacı gibi işleyip lehine çevirmek değıle nedir? Kusurlarından doğan Kusama, buğün dünya çapında alkışlanan bir sanatçı. Halen Tokyo'da bir akıl hastanesinde yaşıyor. Haftanın altı günü, yolun karşısındaki stüdyosunda çalışıyor. Şöhretine karşın sade bir hayatı var. Yemeklerini süpermarketten alıyor. Kendi gıysilerini kendikendiyor. Serveti onu pek ilgilendirmiyor; "Yapabileceğim tek şey gününüzünelerini sanatımla ifadedeetmek olduğuna ve kimse eserlerimi görmese de, benim için devam etmeye karar verdim. Bugün, sanatımın dünyanın her yerinde milyonlara insana dokunduğuna asla unutmuyorum."

DENİZKÜLTÜR, EDEBİYATLA BULUŞMA NOKTANIZ!

DenizKültür sizi birbirinden özel eserlerle buluşturuyor,
farklı dünyaların kapılarını sizin için arıyor.

DenizKültür

Satılmak veya detaylı bilgi için:
0212 348 99 62

 ENBD

DenizBank

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

REWHAT
ARSLAN

Öykülerden, hikâyelerden, yazmanın, okumanın ne menem bir şey olduğundan dem vurdular. Bu dijital çağda hâlâ kâğıda, kaleme tutunmaya çalıştıkları için kendileriyle gurur duyular.

ZIVANA

Fethi yazardı ve fakat yazmıyordu. Ne zamandır bir tükenişçiliğe, hisse kaplımsı, üretmene hastalığına tutulmuştu. Yazı masasına otursa gelmiyordu, önüne boş bir beyaz kâğıt sermekten korkuyordu, eli büyük eserler üretmek içindirliği ve hâlâ takisini ödediği laptopunun klavyesine gitmiyordu. Onu bu yazınsal kabızlığa iten, sanatsal bir yalnızlığa mahkûmeden şeyin sosyal medya olduğuna biliyordu. Çünkü bir türlü sosyal medyayı çözemedi, bu sanalpazar yerinde kendine bir tezgâh açamamış, "Gel vatandaş!" diyememişti. Okura çıkardığı kitaplarla, yazı verdiği dergilerle ulaşacağını sanmış ve ziyadesiyle yanıltmış. Artık okur sosyal medyadaydı ve yazan, çiziyeli ve mecradan iliski kuruyordu.

Fethi bu iletişimi kurmayı bir türlü başaramamıştı. Bir ara niyetlenmiş, yazılarından kısa kesitleri, beğenileceğini umduğu özlü sözleri paylaşmaya başlamıştı. Fakat gelen yorumlar Fethi'nin hassas, incelikli ruhuna zehirli oklar gibi saplanmış, hele Instagram hesabından paylaştığı bir sevdâ sözünün altına takipçinin birinin "Abi afedersin ama y.rak gibiyim bu söz!" diye yorum yazması onu iyiden iyiesosyal medyadan soğutmuştu. "acımızas, asife34" isimli bu ne idüğü belirsiz takipçinin yaptığı münasibetsiz yorumun paylaştığı her şeyden daha çok beğeni almıştı Fethi'yi çileden çıkarmış, elleri titreyerek yorumu silmiş, hiç âdeti olmadığı halde takipçiyi engellemişti. Ardından "Şkerler!" diyerek yazı masasından kalkmış, bir daha oturamamıştı.

Sosyal medya gümbürtüsü hiç bitmeyen, hiç kesmeden gürül gürül akan, önüne kıran her şeyi şiddetle sürükleyen ve nihayete den boğan dev bir çağlayandı. Ve Fethi kendini bu çağlayanın kenarında, kendi kuysundan çıkardığı bulanık suyu bir damacanaya koymuş satmaya çalışıyormuş gibi hissediyordu. Üstelik dibi gelmişitsuyun, pompaladıkça fısır fısır otuyordu damacana. İnsanın dünyası, dünyanın kendisinden daha hızlı dönüyordu. Yavaşlamanın unutulmaka, durmanın yok olmakla eşdeğer olduğu bir zamandı.

Aynı 1'iydi. Fethi'nin dört aydır yazı veremediği derginin yeni sayısı çıkmış olmalıydı. Derginin editörü iyi niyetli, nazik bir insandı. Fethi'nin laptop takvîdi ödediğini bildiği için, eski yazılarından bir derleme yapıp dergide Fethi'ye yer

açıyor, az da olsa telifatmasını sağlıyordu. Fethi bunun böyle sürüp gitmeyeceğini biliyordu. Artık iyi ya da kötü ama yeni bir şeyler yazması gerektiğini farkındaydı. Ve fakat bir şeylerin onu tetiklemesi, yeniden yazacak gücü bulması için gaza getirmesi gerekliyordu.

Yeni sayıyı almak için evden çıktı Fethi. Derginin diğer yazarlarının yazdıkları onu motive edebilirbelki. Semtin sonundaki Carrefour'a kadar yürüdü. Edebiyat dergileri artık zincir süpermarketlerde satılıyor. Bayı denen şey tümyle kalkmıştı devatilden. Dergiler, gazeteler, kitaplar eskisi kadar satmıyor,

İnsanın dünyası, dünyanın kendisinden daha hızlı dönüyordu. Yavaşlamanın unutulmaka, durmanın yok olmakla eşdeğer olduğu bir zamandı.

talep görmüyordu. Yayınevleri, dergiler bir bir kapanıyordu. Matbuat sektörü çöküyordu. Basılı yayınsıların birinin dergi almak için ya kitapçıya ya da süpermarkete gitmesi gerekliyordu. Ne yazık ki Fethi'nin yaşadığı semtte, 100 temel eser, Kürk Mantolu Madonna ve Kral Şâkir kitaplarını satan bir iki kırtasiyeden başka kitapçı yoktu. En yakın kitapçı iki sent uzaktaydı. Fethi de dergi almayı güdüt ürünleri, bakılyat, meyve sebze reyonlarını gezmek yerine, kitapçı rafına yeni çıkan, çok satan eserleri incelemek isterdi elbette. Ama işte hayat artık izin vermiyordu böyle icellilere. Hepsisi sosyal medya yüzündendi Fethi'ye göre.

Carrefour'un sensörli kapısı Fethi'nin varlığını algılayıp "Merhaba güzelinsan!" dercesine iki yana açıldı. Bu hassas kapılar da olmasa Fethi kendini hepten yok sayıyaktı.

Dev kimselerin üledüğü mezbaha yazı bir soğuk hava karşıladı Fethi'yi, içeriye buyur etti. Fethi sensörli kapının hemen yanına konumlandırılmış dergilik bölümüne gidip Zivana dergisinin ajdosına sayısını aldı. Bu sırada genç, güzel bir kızın kendisine gülümsediğini fark etti. Kızın elinde de Zivana dergisinin son sayısı vardı. Nazik bir gülümsemeyle karşılık verdi Fethi. Yazdığı derginin bir okurunu görmek sevindirmişti.

Dergiyi rulo yapıp gök cebine sıkıştırdı, süpermarketin içine dolanmaya başladı. Hızır gelmişken küçük bir alışveriş yapmak, evdeki eksikleri tedarik etmek istedi. Fakat her şey aştırmıştı, domuzdugıydı bile el yakıyordu. Zivana'yı göt cebinden çıkardı.Fiyatına bakı. Dergiyi de zam gelmişti. Canı sıkıldı. Alışverişten vazgeçip kasaya yöneldi. Kendisine gülümseyen kız da kasa sırasındaydı. Fethi'ye yine gülümsedi kız. Bu sefer ürkek bir tebessümler karşılıklıydı Fethi. Oyle ikide bir gülümsemek bir tipti yoktu. Ne yakışıklı, ne sevimli ne de ilginç. Dündüz adanmış Fethi. Kafasını eğip derginin kapığına baktı. Yine hakkin rahmetine kavuşmuş bir önü yazının illüstrasyonu vardı kapakta. Altında rahmetlinin veciz sözlerinin biri yazıyordu. Derin bir nefes verdi Fethi. İçinden "Söz de sk gibiyim! Ama yani!" diye geçirdi. Sonra böyle düşündüğü için kızdı kendine. Pekala editör, yazarın daha iyi bir sözünü bulabilir. Olunun ne suçu vardı. Sonra "Kapaklara ölü yazar bası, bu sektöri biz mi öldürdükacaba!" diye düşündü. Uzuldu. İliride, "Allah geçiren versin ama" Fethi olduğuna onu kapığına anacak, içerde eserlerinin hayatından bahsedecek bir der bile olamayacaktı. Sadedesosyal medyadan anacaklar ve ertek için unuttuklardı. Eskinin ölülere bile daha bir ay boyunca dergi kapığına dünüyorlardı.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://ranfey.org>

Kafasını kaldırdı. Gülümseyen kız gitmiş, kasa sırası Fethi'ye gelmişti. Selasi çoktan okunmuş yazarın kapakolduğu dergiyi kasıyere uzattı. Kasıyer ölü yazarın altına denk gelen barkodu kasıya okuttu "20 lira!" dedi. "Ölünün arkasından barkod okutmak?" diye geçirdi içinden Fethi. Sonra parayı ödedi. Çıktı süpermarketten.

Dışarıda nemli, sıcak ama gerçek bir hava vardı. İçine çekti havayı iyi geldi.

Yolun karşısına geçip, ara sıra gittiği bôrekçinin dışarı attığı masalardan birine oturdu. İki dilim kürt bôreği bir der çây söyledi. Der giyi açip incelemeye başladı. Pek bir değişiklik yoktu. Herkes yıllardır gevededikleri lakırdılara yeni başlıklar atıyordu sadece. Başlıklarda bile çekicilik yoktu. Hızlı hızlı çevirdi sayfaları. Editor kendisinden bir şeyler bulup basmış mı diye bakındı. Ama yoktu. Der gi hepten umudunu kesmişti Fethi'den. Keyfi kaçtı. İçinden "Laptop'un taksidini nasıl ödeycem lan şımdı ben!" diye geçirdi.

Kürt bôrekleri ve çây geldi. Fethi der giden kafasını kaldırıncı yan masadan birinin ona baktığını hissetti. Ö yöne çevirdi kafasını. Süpermarketteki kızdı bu. Gülümsüyordu hâlâ. Deli herhalde diye düşündü Fethi. Bir insan sırf aynı dergiyi aldı diye bir başkasına bu kadar gülümsemezdi. Sikilgan, yarım ağırız bir gülümsemeyle geçitirdi. Sonra hemen çevirdi kafasını. Bôreğin üzerine pudra şekeri serpiti. Tam yiyecekken kız masasındankalkıp Fethi'nin yanına geldi. Fethi'nin masasındaki boş sandalyeyi tutup "Merhaba! Oturabilir miyim acaba?" dedi.

Fethi'ye baktı. Güzel, tatlı, zararsız birine benziyordu. Yine de tedbir elden bırakmak istemedi. "Tanışıyor muyuz?" diye sordu kız kuşkuyla bir tonda.

"Siz Fethi Safa değil misiniz? Yazar?"

"Evet ama siz kimsiniz?"

"Ben sadece bir okunmuşum! Bütün kitaplarınız var kitaplığınızda! Severe okuyorum yazdıklarınızı!"

Fethi bunu duyunca biraz rahatladı. Mutlu oldu. Kızı masasına buyur etti.

"Aç mısınız? Bôreği güzeldir buranın."

"Teşekkür ederim! Bir çây içirim sadece. Sizi çok meşgul etmek istemem!"

Sonra çây eşliğinde tatlı bir hoşbeş başladı okurla yazar arasında. Öykülerden, hikâyelerden, yazmanın, okumanın ne menem bir şey olduğundan dem vurdular. Bu dijital çağdahalâ kâğıda, kaleme tutunmaya çalıştıkları için kendileriyle gurur duyuyorlar. Haksız da değillerdi hani; insanlık tarihinin en değerli okur yazarları onlar. Numuneydiler çünkü. Bitmek, tükenmek üzere olan bir dünyanın son temsilcileriydiler.

Sonra çâyları bitti. Kız izin isteyip kalktı. Muhabbetin tadı Fethi'nin damağında kalmıştı. Cep telefonunu açtı, Instagram'a girdi. Kızın Instagram adresini takip etmek istediğini söyledi. Kız gülümseyip "Beni takip etmeniz pek mümkün değil!" dedi,

Fethi şaşırıldı. "Neden? Yoksa Instagram kullanmıyor musunuz?"

"Kullanıyorum tabii! Siz beni engellemiştiniz hatta!"

Fethi'nin rengi benzi attı. Felaket utandı. "Bir yanlışlama olmuş yahu!" diyip engellediği hesapları girdi hemen. Gözleri büyüdü Fethi'nin. Engellediği tek bir hesap vardı. 'acimasiz_asifte34'.

Büyümüş gözleriyle kıza baktı Fethi. Sadec "Yoksasız?" diye bildi.

"Evet!" dedi kız gülümseyerek. "Ayrıca sözünüz gerçekten yrrak gibiydi!"

Sonra muhabbet arasında Fethi'ye imzalattığı fakat Fethi'nin yazıştığını olmadığı derginin son sayısını koltuğunun altına sıkıştırıp ayrıldı bôrekçinin önünden.

Fethi arkasından boş boş baktı acimasiz_asifte34'ün. Sonra engelin kaldırıp takip isteği gönderdi.

Hesabı ödeyip eve döndü. Taksitleri bitmemiş laptop'unun başına geçti. Bembeyaz bir Word sayfası açtı.

Ve şöyle yazdı...

Ben Fethi. Yazarım. Ve fakat... Daha çok yazacağım.

Bildirimlerim için Arkadaşlarımın Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://ranteoy.org> takip etesin yazıyordu.

ÖTaportreler

BENOÎT HAMET

Beyin öğüt dinleyebilir ama yürek dinlemez, coğrafyası olmadığı için aşk da sınır tanımaz..

Bir insanın doğasında yatan her türlü aşk doğal ve güzeldir; bir insanı bir şeyi sevdiği için ancak ikiyüzlüler suçlayabilir.

Truman Capote

İnsanlarla yaşadım, insanı öğrendim.
İnsanlarla yaşadım, insanlığı öğrendim.
İnsanlarla yaşadım,
insanlardan nankörlüğü gördüm.
Dostlarım, dostlarım..
Ama ben dostlarımdan
çok korkarım.

Süleyman Seba

İnsanların büyük çoğunluğu kendi kendilerini kaybetmek için sever. Sevilmek mutluluk değildir. Her insan kendini sever; ama mutluluk bir başkasını sevmektir.

Hermann Hesse

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

2 Ekim 1948, Trondheim, Norveç..

HEKAK DÜŞÜYOR!
ÖLECEĞİZ
MR. RUSSELL!

GENÇ DEĞİLİM. VE
HAYATI SEVİYORUM

ÖLDÜĞÜNDE GÜLÜNECEĞİME
VE BENİTEN GEDİNE HİCBİR ŞEY
KALMAYACAĞINA İNANIYORUM.

GENE DE...

GENE DE NE?!

ÇABUK SÖYLEYİN

LÜTFEN!.

KURTULDUĞUMUZA
İNANAMIYORUM!

YOK OLUP GİDECEĞİM İÇİN
KORKUDAN TITREYECEN HALİM YOK!

NE İSTEDİM AİR. MENTES,
BİLİYOR MUSUNUZ? KİYYA
GENİŞLEREK VARMAK VE
HAYATINI TEKRAR YAŞAMAK.

1950, Australia...

EVEN

NÖBEL EDEBİYAT ÖDÜLÜNÜ ALDINIZ. TEBRİK EDERİM. FAKAT TOPUNDE KONSÜLERKEN İNHA ZİYADE KÜRESEL POLİTİKALARDAN SÖZ ETTİNİZ.

ÇÜNKÜ SÖĞÜ KİMSE
POLİTİK GÜDÜRLERİNİ BELİRLERKEN
TOPLUMUN İYİLERİNİ DÜŞÜNDÜKLERİNİ
SANIRLAR. HALBUKI 10 KİŞİDEN 9'UNUN
POLİTİK EĞİLİMİNİ ANLAMAK İÇİN,
GECİMLERİNİ NİSİL SAGADIKLARINA
BAKMAK YETERLİDİR!

2 Subst 1970, Galler...

İDEALİZMİN ARKASINDA
GÖRÜNÜMLÜ İNTİDAR SEVİSİ
YA DA NİFRET VARDIR.

KITİLELERİ HAREKETE GEÇİREN
GÜYA SOYLU AMAÇLARIN GERÇEKTE
NE OLDUĞUNU SÖREBİLİYİNİZ.

VE UNUTMAYINIZ KI
BIR LING OYAYINDA BASI GEYENLER
CASUS VEYA DELI DEGILLERSE SON
DERECE CAHIL KIMSELERDIR.

Refik Fersan'ın bestelediği bir A. Hâmid Bilimer şiirinden:
 Mehtâb uyumuş ay dalıyor her taraf ıssız / Ölgün ışıyor varsa henüz bir iki yıldız /
 Bak çıt bile yok şimdi benim bahçede yalnız / Ey gözlerinin rengi kadar kalbi güzel kız.

EY GÖZLERİNİN RENGİ KADAR KALBİ GÜZEL KIZ

"Latif Demirci astomuzne onusuna"

5521- Eğıtmen ve şair A. Hâmid Bilimler
(1897-1925) askerlik görevi sırasında ne ya kalandığı
tüberkülb hastalığından kurtulamayarak verimli bir
denomende vefat etti. Yetkin şairin altı şiiri; Lem'i
Atlı, Fehmi Tokay, Refik Fersan ve Birnen Şen' gibi
usta bestekârları tarafından Türk Sanatı Musiki'sine
güfte olarak kullanılmıştır.
Bilimler Ailesi'nin aidiyetli fertleri Hâmid Bey'in
bir sandukada bulunan şiirlerini kitaplaştırmaları
kalmayıp, onun güftelerinden dı üşan eserleri
29.05.22 gibi, Pera Müzesi ko nser salonunda, udi
bestekâr Osman Nuri Ozpekeli ve Cumhuriyetbâslık
Klasik Türk Müziği Korosu şa natpları ile Çiğdem
Yârkın'ın sesinde n dostlarına nletirdiler.
Do yurucu konser için şa natpları ve
Bilimler Ailesi'ne teşekkür eder,
A. Hâmid Bilimler'in anısına
saygılarımı sunarım.

5522- Anca'dı bestekâr
Osma'n Nuri Özpekkel
yaptığı sunuş konımasında,
şairin güftelerinin kullandığı
6 bestenin TRT kayıtlarında
başka kişi adlarıyla yer
aldığını bildirmiştir. Duyunca
şaşırdım, utandım. Oysa hem
Türke, hem de eski Türkçe
alfabelerile "Mefkûrê" adıyla
yanımlanan zarf kitapta bu şiirler var!
Umarım bir araştırmacı o gar da vata nperver şairinin
hakkını teslim ettirir, ben de Kitap için de kendisini
al kırışırım.

5523- Refik Fersa'nın bestelediği bir
A. Hâmid Bilimer şiirinde:
*Mehtâb uyumuş ay dalyor her taraf ıssız
Ölgün ışıyor varsa henüz bir iki yıldız
Bak çit bile yok şimdi benim bahçede yalnız
Ey gözlerinin rengi kadar kalbi püzel kız.*

5524- (T)AMIR

5525- Şairlerin yazdığı romanlar ile romancının yazdığı şiir kitaplarından mürekkep bir kitaplık.

5526- Kureşel Kültürarzi:
Ressam Chaim Soutine (1893-1943) ölüml
doğeyindeyken hiddetlenir, "Derhal beni traş edin,
ölümün dünyaya pis s kalarnıla girmek istemiyorum."
/ Sanat estelişime ni Roger Marx'e göre, Fransız
dışavurculuğunun büyük babası Van Gogh is
babası Chaim Soutine'di / William Shakespeare'in
oğlunun adı Hamnet'ti (1585-1596), 1600'de
Hamlet'i yazdı. / Pop ve kavramsal natıcı Marcel
Duchamp kültürkançisiydi, / "İlahın inşaatı
bekleme, o çıkarsın gelecektir." Henri Matisse

Yüksek IQ'lu Hollywood yıldızları James Woods (180), Quentin Tarantino (160), Matt Damon (160) Sharon Stone (154), Madonna (140), Jodie Foster (132)... / Bill Murray, Dolly Parton, Marlon Brando, Marilyn Monroe ise bibliyofil yıldızlardı.

5527- Covid sorunları Balo Sokak –
Ahmet Mery (Tefrika -2):
Amma velâkin bizim Balo Sokak'ta işler aynî. Ölen var, kalan var. Giden var, gelen var. Bilirysunuz T.C'nin önemli sorunlarında biri "kaldırım işgidir". Bu kanunusüzleşmiş çk sinirlenen Belediye bizim çorapçının tezgâhını kırarak kaldırımın kaldırdı. Çorapçı da bizim ta raftaki kaldırımın geçi. Böylece T.C'nin önemli sorunlarında biri çözülmüş oldu. Bu arada tezgâhta ayrıca şiş nes gözlişü, parfüm, pas açıcı, kaçmaz kâdn n çorabi, kolonyâ, toz bezi, bulâşık sabunu vs. de satılmakta.

Çorapçı dayı bu yıl tezgâhâ Mersin'den getirttiş 12 yaşında ki süper sempatik torununu otturttu. Çocuk geçen çk n bana bir yüzük gösterdi. "Abi, bu çk pahalı bir yüzü kiş" dedi. Üşü nede pırlanta bir parlayan adı.

Selçuk Altun, Leif Demirci, Kasım 2021

LATİF DEMİRE
(1961-2022):
Çok yetkindi,
çok zarıftı,
çok severdim,
çok zamansız
yitirdik...

camla rın yapıstırılmış olduğu bir yüzük. "Hayrola" dedim. "Abi" dedi "Sabah bir adam geldi üç çift çorapla bir gü neş göz lüğü aldı. Para ye rine bu yüzüğü verdi; çok kıymetlidir dedi." En kralında n bir Balı Sokak'lı yetiş iyo r. Kaz ıklana kaz ıklana adam olacak.

5528- "Yeryüzü Korkusu"ndan – Oktay Akbal:
"30 Mart Perşembe 1974
YİĞİTLA kitap. Neyse ki çok hızlı okurum. Bazen sayfaları atlarım da! Bir kitabı bütün satırlarıyla, bütün sözcükleriyle okumam için o kitabı çok, ama çok sevmeliyim, beğenmeliyim. O kitaba çok engin bir saygı duymalıyım. Böyle kitaplar ne yazık ki, ya da çok şükür ki, geylense çok değil! '60 ksa bu kadar kitabı nasıl okurdum?"

(Oktaý Akbal üstadın bu ya klaşımını be nimserim. Bir kitabın ısınamadığım veya tekrar olan kısımları nı atlarım, sıkılırsam okumakta n vazgeçer o kitabı kitaplığında da tutmam. Roman yazmaya başlatalı beri o türden de sanki soğudum.)

5529- "İki Gözüm, Aziz Kardeşim, Efendim"
 – Haz. Nüket Eser / Akbaba Edebiyat Gazetesi
 10 Mayıs / 1923 İstanbul

Pek muhterem İzzet Melih (Devrim) Beyefendi,
Zat-ı âlînizden büyük bir istirhamım var. Gazetemiz
için toptan kâğıt sipariş edeceğiz. Zira piyasadaki
mevcutlar hem iyi değil, hem de çok pahalı.
Bunun için mühimce bir para lazım. Biz bütün
mevducumuzu buna hasr ediyoruz. Yalnız eğer
mümkünse, zat-ı âlîniz bize birkaç tane abone
bulmak, tutarkârında bulunur ve çok müteşekkîr

ve hürmetkarınız olan Akbaba'ya bu mühim dakikasında yardımdersiniz pek minnetdar ve müteşekkirlolacağız.
İhtiramnamemi takdim eden idare memurumuz Müstafa Efendi emir buyurduğunuz kadar abone makbuzu takdim edecektir. Hürmet ve şükranların kabulünü rica ederim pek mühterem efendim beyim, Akbaba ve Akbabacılar iyiliğini hiçbirvakit unutmayacaktır.

YusufZiya (Ortaç)

5530- "Old Truths and New Cliches" – I Bashevis Singer:

"Evet, Tanrı bir yazardır ve biz onun hem karakterleri, hem de okurlarını. Tanrının yazdığı bir roman mevsimlik olamaz. Onun yarattığı karakterler olarak hepimiz ölümsüzdür. Bir büyük yazarın yapıtında değişik katmanları vardır ve bu varlığını bir den fazla anlamı olduğunu ifade eder. Bedenen, sembol, benzetme ve diğer birçok şekilde vardır."

5531- İç ve dış nedenlerden dolayı enflasyon çoktu. Önüne gelen zammı yapıyor, aynı şişe suyun fiyatı bile bakkaldan markete aynı değil. Bu kaos ortamına muazZAM diyebilir miyiz?

5532- Müthiş bir kitap projesi: Seçme Anglo-Amerikan melodi dizelerinden bir aşk romanı yazmak! (Açılış cümlesi: Seni bir çölün yağmuru özlemesi denli özledim.) Tahakkuk edecekleri ödemenilerdününce vazgeçiyorum.

Doç. Dr. Merve Emre

5533- Doç. Dr. Merve Emre, Adana'da doğdu, New York'ta büyüdü, Harvard'tı bitirdi, Yale'de doktorasını tamamladı ve halen Oxford Üniversitesi'nde Amerikan edebiyatı akademisyenidir. Bu bilgiler ışığında daha önce paylaştığımız onun yazar ve

eleştirmen olduğunu da eklemiştik. Merve önemli edebiyat ve genel kültür dergilerinde denemelerini yayımlamaya devam ediyor ve editörlük yapıyor. Geçen yıl iki önemli edebiyat ödülü kazandı ve International Booker Prize'nin jüri üyesiydi. Unanım şimdinden gurur duyduğum Merve ile bir gün tanışmak da kismet olur.

5534- Kitap önerileri:
Gençliğimin Kayıp Yılları – Gündüz Vassaf, İletişim / Anırburu 1915 – Halûk Oral, Everest / Beethoven Erken Dönem – Serhan Bali, Kitap Kurdu / Sakın Günlüğümü Okuma – Ayşe Warner, Karakarga / Boğaziçimi Yanan Meşale – Nuri M. Çolakoglu, Aytaç Demirci, Remzi Kitabevi / Koç'ta 38 Yıl – Cengiz Solakoglu, Alfa / Onkudde – Enis Batur, Epona / Antikabir'deki Kadın Eli (Sabihâ Rifat Gürayman) – Günseli Naymansoy, İş Kültür / Bay Cadmus – Peter Ackroyd (Çev. Şahika Tokel), YKY / Rüzgâra Yazarlar – Taner Ay, 1984 Yayınevi / Kaybedenlerin Tarihi – İsmail A. Kumsarı, Ötügen / Dijital Kaos – Tanol Turkoğlu, Epsilon / Yavaş Yavaş Bilelimiz – Süreyya Berfe, YKY / Kuşaktan Kuşağa Semahat Arsel (Haz. Ayşe N. Sumer), YKY ...

5535- Yıl 1964, fotoğraf makinesi ve sinemanın keşfinden sonararışını yapabilir mi diye soran ressam Pablo Picasso, "Tam tersine, ancak şimdi yapabilir. Artık hiç olmazsa resmin ne olmadığını görmüş bulunuyoruz" der.

5536- K. İskender "Teklifsiz Serseri" adlı şiir kitabını 08.12.06 günü imzalarken, "Selçuk Altun'a, Hayat şöyle bir şey: Gençler ölüyor, yaşlılar tebrikleri kabuleder!" demiş...

5537- 05.06.22 tarihli Hürriyet'te sayfa 3: Domuz Bağıyla Katledildi
"İstanbul Beyoğlu'nda 63 yaşındaki Aysel Bozkurt, iddiaya göre domuz bağ ile cinayet suçundan 13 yıl hapis yattığı cezaevinden 2 yıl önce pandemiden dolayı serbest bıraktı. Yalnız yaşayan Bozkurt'tan dün haber almayan yakınları, polise haberverdi. Eve gidene kadar, Bozkurt'u domuz bağıyla öldürülmüş halde buldu. Bozkurt'un cesedi otopsi için Adli Tıp'a kaldırırken, polis cinayette ilgili bir kişiyi gözaltına aldı."

5538- Bazı büyük sayılır ölçekteki yayınevlerinde genel yayın yönetmenlerinden aynı zamanda editörlük yapmaları da isteniyor. O zaman iki iş de aksıyor; yazar ve şairleriyle tedirgin oluyorlar.

5539- Belki kırkıyıldır ilk kez yıl ılıktı ayında İngiltere'den çok Türkçe kitaplar okudum. Bunun nedeni asla TL'nin yabancı para birimlerine karşı %70'leri aşan devalüasyonu değil; Anglo-Amerikan kitap dünyası sığlaştıkça, bizde nitelikli yapıtlar çıktı. İlk altıy içinde okuduğum en doyurucukitaba gelince: Julian Barnes'ın "Elizabeth Finch" adlı romanı.

5540- LATİF DEMİRCİ (1961-2022):

Çok okudu, çok yazdı, çok düşündü, çok sevdi, çok sevildi, çok sevilmeye çalıştı, çok zamansız yitirdi. ✨

eve CAT başına "DENKLİK PROBLEMİ"

ORHAN
PAMUK

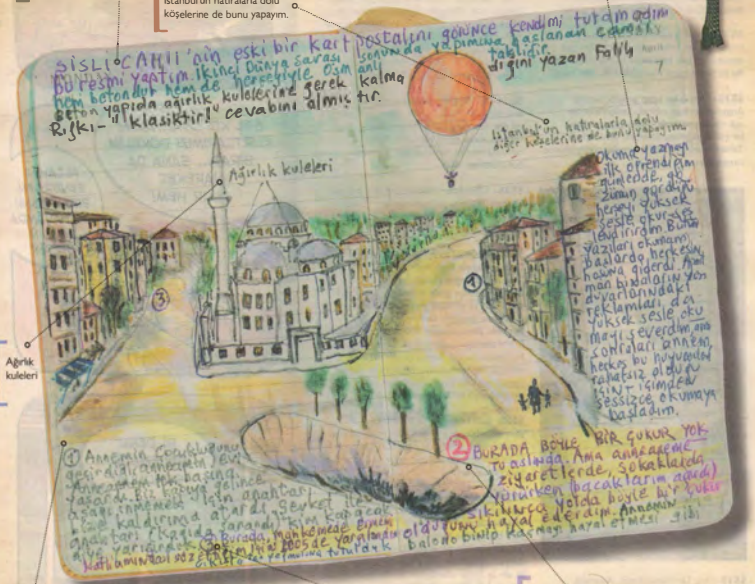
ORHAN PAMUK çocukluğundan beri altmış yıldır zaman zaman hatıra defteri tutuyor. Son on üç yıldır düzenli bir şekilde tuttuğu küçük boy günce defterlerine aynı zamanda resimler de yapıyor. Resimli hatıra defteri sayfalarından seçmeler...

KLASİKTİR!

Şişli Camii'nin eski bir kartpostalını görünce kendimi tutamadım, bu resmi yaptım. İkinci Dünya Savaşı sonunda yapımına başlanan cami hem betondur hem de her şeyiyle Osmanlı taklidi. Beton yapıda ağırlık kulelerine gerek kalmadığını yazan Fatih Rıfkı "Klasiktir!" Cevabını almıştı.

İstanbul'un hatıralarla dolu köşelerine de bunu yapıyorum.

Okuma yazmayı ilk öğrendiğim günlerde **gözümün gördüğü her şeyi yüksek sesle okur, seslendirirdim**. Bütün yazıları okumam başlarda herkesin hoşuna giderdi. Apartman binaların yan duvarlarında reklamları da yüksek sesle okumayı severdim ama sonraları annem, herkes bu huysundan rahatsız olduğu için içimden sessizce okumaya başladım.

Ağırlık kuleleri

1- Annemin çocukluğunu geçirdiği, annememin evi. Annem tek başına yaşardı. Biz çocuklar için annem için anahtarları bize, kalmama atardı. Şevket ile anahtarları (kağıda sarardı) kim kapacak diye yargırdık.

3- Burada, mahkemede Ermeni Çiğneme taş yağmuruna tutuldu.

2- Buradaböyle bir çukur yoktu aslında. Ama annesime ziyaretlerde, sokaklarda yürürken (çakkaktırım ağrı) sıkıyınca yolda böyle bir çukur olduğunu hayal ederdim. Annemin balona binip kaçmayı hayal etmesi gibi...

ALIMERT
ALAN

Kayzer ismiyle müzik yapan Barış Erdem, "Her Gece Sarhoş" teklisiyle dikkat çekiyor. Beyaz yakalı bir kariyer yerine çocuk yaşlardan itibaren hayatını müzik üzerine inşa etmeyi arzuluyor. Akıl sağlığını müzikle koruyan Kayzer, hikayesini, şarkısında kulağına çınlattığı isimleri, boşvermişliği ve müzik piyasasına yeni giren bir isim olmanın zorluklarını Akortsuzlar'a anlattı.

DIRİLMEK İÇİN ÖLMEK LAZIM

1985 İstanbul doğumluyum. Çocukluğumdan beri müzik yaparak akıl sağlığımı koruma çabasındayım. Galatasaray Lisesi'ym, siyaset bilimi mezunuyum. İki yüksek lisans bitirdim. Ama beyaz yakalı olmak gibi bir amacımdı, bunu düşünmedim, istemedim de. Bütün bu zaman zarfında hayatımdaki baskın unsur hep müzik oldu. Sanatın provokatif yönüyle daha çok ilgileniyorum, rock ve hip hop unsurların birleştiği bir tarz yaratmaya çalışıyorum.

KAYZER-İ RUM

Kayzer, hep aklıma takılan, benim için çekiciliği olan bir kelimeydi. Latince caesar yani sezar anlamındaki bu kelimenin hem yaratacağı sembolizm hem de fonetiği itibarıyla kuvvetli bir sahne ismi olacağını düşündüm ve kullanmaya başladım. İl, Mehmet'in kendisine Kayser-i Rum yani, Roma İmparatoru demesi de bana etkileyici geliyor. Roma'yı yıkan adamın kendisini bu şekilde tanımlamasını hayranlıkla uyandırıyor buluyorum. Kayzer iktidar perspektifi olan, dökülen bir isim. Bu ismin yaratacak istediğim etkiyi taşıyacağını düşünüyorum.

DELİRME HALİ

"Her Gece Sarhoş"un nakaratında "S'kitir et artık her şey boyl! Her gece sarhoşum sarhoş" diyorum. Şarkıda karanlık bir atmosferin hakim olduğu bir boş vermişlik hali var. Dünyanın her yerinde her alanda vasatları ve parlantılarını ikidordadı olduğu bir dönemden geçiyoruz. Böyle bir atmosferin kaçınılmaz etkisiyle psikolojik çöküntüler yaşıyoruz. Aslında bir çaresizliği ve öfkeyi dile getiriyoruz. Ancak bunu acı soslu bir estetikle aktarmak istemiyorum. Ahlakçı bir tuzaga düşmekten de imtina ediyorum. Bazı insanlar toplumsal çürümenden dem vurup reçete sunarlar. Ben dünyanın sonunu müdeleyen bir durumu daha samimi buluyorum. Buradaki boş vermişlik bir tür delirme hali. Kim Kardashian'ın götünün Julian Assange'dan daha fazla ilgi gördüğü bir dünyayı sindiremem hali. Büyük sağınlarda tanrının merhametinin bir türlü devreye girmemesi üzerine aklını kaçıran insanların ölüm dansı yaşıyorlar bir gönderme. Ana trend yozlaşma ve nihilizmdir.

Trend yozlaşma
eğilimindeyse
en dibin mümkün
olan en kısa
sürede görülmesi
daha faydalı.

en dibin mümkün olan en kısa sürede görülmesinin daha faydalı olduğunu düşünüyorum. Dirilmek için ölmek lazım.

TERSİNE EVRİM

Klipte birçok normal gibi görünen, dayatılan kâğıt ve olaya gönderme var. Bu isimlerin temsil ettikleri değerler dışında özel bir önemi yok. İlgali etrilleri kamusal alan itibarıyla klipteki anlatıda yer buldular. Black Mirror varı bir parodiye çok yakıştıklarını düşünüyorum. Genel planda insanın tersine evriminin sanata konu olmasında büyük bir keyif alıyorum.

ROCK MÜZİĞİN ATEŞİ SONMEZ

Türkiye rock müzik 10 ya da 15 sene önceki gibi popüler değildi. Bu durumun değişeceğini düşünüyorum. Son zamanlarda tatarlar arası geçişlenik artmaya başladı. Rock müziğin ateşinin tamamıyla söndürülemeyeceğini hep ısrarcı oldum. Daha cool gözükme isteyen herkes tekrar rock müziğe döncek. Türkiye'de de dipten büyük bir dalga geleceğini tahmin ediyorum. Bir önceki nesil sound ve söylem olarak tükenmişti bence. İgi gücünün yandan fazlası asgari ücretle çalışan ve genç insan fikraren bir ülkede hip hop'un ofisinin piyasayı alt üst etmesi kaçınılmazdı. Türkiye rock bir süreliğine geri planda kaldı ancak etkisinden de güçlü geri dönmeye çok olası. Bu durum birçok alt türün de keşfedilmesini sağlayacaktır. Artist personası anlamında ilki tarafında kimsine sahip olanlar daha etkileyici olacaklar diye düşünüyorum.

OLAY DİRENMEK

Herkesin kendini ifade etme çabasında ve yarışında olduğu bir ortamdan söz ediyoruz. Kalabalık içinde fark edilmek gitkicek daha istenen

şeyin istenen estetiğe yaklaşmadığı durumlar sanıldırı. Kimliğini ve kendini bulmak ve tüm bunları orijinal bir biçimde ifade edebilmek acı verir ancak gerçekleştirdiçe özgüven yükselir. Sanırım müzik piyasasına yeni giren bir isim olmanın en büyük zorluğu piyasadaki denemik akımları taklit etmeye iradesini gösterebilmektir. Kendini aramaktır. Para için bir şey yapmamaktır. Sadece bu da değil, Aileye, okula, topluma da direnmektir. Çünkü her koşulda bir dayatmayla karşılaşıyoruz. Pes etmemek ve bildiğinizi okumak zorundasınız. Bütün büyük sanatçıların ilk dönemleri hayal kırıklıkları doludur. İçinde bulunulan anda değerli hissettığınız müddette zorlukların üstesinden gemeniz kolaylaşır. ✨

MURAT
MENTEŞ

Eski polis Gül Alkuş Kırklareli'nde! Yerli Calamity Jane. Kanun koruyucusu, esaslı bir polisken, gayrimeşru âleme hızla dalmış. Sen belinde tabanca, gece kulübünü bas! Gangsterlerin hassas ruhunu incit...

CİNLİ TAYFA

Eski polis Gül Alkuş Kırklareli'nde! Yaşayan bir efsane. Högelmis şeref vermiş bu yüksek güvenilirlik fakirhaneye. Yerli Calamity Jane. Kanun koruyucusu, esaslı bir polisken, gayrimeşru âleme hızla dalmış. Kuzeyi bir çetenin fertleriyle dalmış. Yarı Lazlarla papaz. Sen belinde tabanca, gece kulübünü bas! Gangsterlerin hassas ruhunu incit. Jet sosyete medya vakaya saht. Gül Alkuş akşurları griyor hapse. Yazdığı bir neşe vahşi cazibe ve kriminaliğe. Güneşigibi doğuyor Kırklareli E Tipi Cezaevine. Sene 2009... Kadınlık konusunda nümâyişve galeyân. Yankılı cıvıltıları geyrik uzaklardan. Geceleyn bir sağa bir sola dönüyorum. Kederli ve yuksuz...

Gül Alkuş o zamanlar epeyce gençti. Alımlı, çalımlydı. Şu dünyasındaki edî değmiş. Mafyagruları da ona boyun eğmişti.

Cin çarpmışa benzeyen birkaç genç vardı: İnce uzunallı, kıza bakak, geneleri dışarda, gözden biri sağa bakıyor bir sola... Eyipte mukimlemiş, ale Tökredâğı. Garban görünümü hilkatgaribeleri. Cinsiyete tepeşub şundunat yatıyorlar "Öldürdikleri adam mezarıdan çıkmış" falan diyorlar. Dort kuzenler. Hicabi, bunların elebaş. İkisi amcaoğlu, biri kardeş... Göz teması kurmadan konuşuyorlar. Haplanmışgibi kafa sallayıp duruyorlar. Alakazır, nerediz gülerler arasına. Güzemi bir sinsiliksinmiş tavırlarına. Ben işte bu yfansı tiplere ayardım... Çikolata dondurma gıfret smarıyorum. Ucubelik onları kabahat etti ki. Urkunkönlünün sebebi muhtemelen akraba evliliği... Ya da geceleyn çok ılık kışmak, sıcak kılı ıseyp, ruh çarpmışlar, tınak yakmış veyahut ekmeğe basmış, cırleri koldırmışlar.

"Şopar" namylamlarufi bu tayfa. Morfin salgılıyorlar sanki, kafa bi dünya.

"Sana muska yazayım" diyordu Mahir. Kafayı sıyırmış bir çhayet hükümlüsü. Öte yandanyakışıklı bir şair. Şiirleri çok kottu. 5 yıl Aristan'da öğrenim görmüş. Hıcaz'dan gövdesinde bir cırlı dönmüş. Bel fitiği muska yazarak yokuşedecek. Çakıgibi olacak, çosaçagimhesaptalı. Beyaz gömlekve siyah pantolon giyiyordu. Arada bir de fotr şapka takıyor. Takkeliyen ezberden Kur'an okuyor. Şapkası değince Frank Sinatrasharkanlı söylüyor, Değişken bir bey: "I did it my way..."

Mahir'e cinayeti cin işletmiş oluyors. Olup bitenden hiç bir şey haberi yok. Bir de bakmış kanlıbaşkeline. Cin içinde uç adam, can vermiş, yerde... Gençcekk de bir çocuk, yaş 23... Şiir, muska, cin, insaniyet, şair, şair, Arabistan ve şapka... Bunca zıt maddeler, büniede taşımışgı...

Bazigeceker Mahirkız geçiyordu. Baygın mı, uyku da mı, zangır zangır tıyıyor. Bilmeyen bir dilde haykır saykılıyor. Robotsu bir canavar sesilehirdiyor. Söviyor mu, dua mı ediyor belli değil. Vette bir ılık sesi kanıyor araya. Adeta gözümün önündeonu hırpılıyor. Azrail. İçinde hakikaten cirvardebence. Nöbet geçirdiğinde 2 metre yükselgeziyor zira. Kimse yataktan buncauyakı zıplayamaz. Cidden delhet verici, harbiden inanılmaz.

Cin arada Mahir'e fışıldıyor mu. Venom'un Tom Hardy'yeşaygı gibi. Onu iştadedyor, yöniendiriyor. Mahir'e marıyor veyuska yazdıyor idi tüm koğuş. Benderiz haric. Bana güvermiş mi ne Mahir'in cini: "Sinan ne biçim insan, muska yazdımıyor hiç?"

Cin'den ilkin ferahlık, sabır isteyen mahkûmlar sonraşi azitte: "Ruyada filan marken kızla yatayım... Zaman beş kat hızlanın... Ruhum bedenimden ayrılp gitsin kadınlık koğuşuna... Yıbaş piyangosu babama çıksın... Süper güçler ver bana..."

Avluda idman vakti. Arada müsabaka, mak yapıyor. Beni güreşe davet etti Hicabi. Ben 85 kilogram, o en fazla 55... Dedim "Yok, unut gitsin, lüzum yok kardeş"

Başkayönebakarak kafa sallıyor: "Yoksa korkuyor musun?"

Mahirlafa karıştı: "Kaşınıyorsun Şopar, belanı arıyorsun. Sinansenî çiğciğler, anındatış olursun."

Şopar tayfası beni sirtin etmiş. Sirtlan sirtıyla, çakal kikiredeyiştavırlanmam tam bir kapyaklık hakim.

"Tamam" dedim "Hicabi, madem cin ırsarcısı, ıyı olan kazansın"

Minder yerine beton zemine çıktık. El ense çekiyorum. Albinoşu şefkatliyoğukuyorum. Şartlar pek uygun değil, çkmasın bir sakatlık...

Melun Şopar Hicabi, kaşla göz arasından, beni tutup kaldırdı: yereçaldı! Acı kuvvet mi ne bu? Felaket şaşı! Kalakaldım öylece, yatmış yerde. Zaten bunalımdayım. Yetimezmiş gibi bir de belkemğim çatladı!

Revire gittim doktor dedi "Fitrikvar sende."

Mahir de mahcup olmuş, beni güreşe azmettirdiği için. Muska yazmak istiyor, gece gündüz peşimde.

1200 kişiyiz cezaevinde. Bunun %90'ı depresyondaydı. 15-20 kişiyemüsaade ediyor, bulgıyav odası, spor salonu, kütüphane, yemekhanesi, müzik odası, şairler kumedeşiyerlini yazıyor, bilimci olanlar, gardiyanlar tolerans gösteriyordu bana.

Baş gardiyanın adı Cealettin Cin. Kırklareli'nde cinler çeşitli şekillerde zuhurediyorlardı. Kiminin bedenini mesken tutmuşlar, kimini çarpmış, kiminin de adına yazılmışlardı.

[Gardiyan Cealettin, birkaç yıl sonra meslekten atılacak. Bir mafya mensubu/azgınlarda eğlenen kadeh tokuşturacak.]

Neşye şundı efendim... Ben bir yeni torpili mahkûmum güya, bundan oturu bana dış biliyormuş Şopar Hicabi. Ona ıyı davranan tekkisiyim habukı.

Yılangibi peşimde nankör psikopat. Golgesüzerime lekeler bırakıyor. Suikast adimlan, pusu fırlatır... Tedirginim, gerginim, ruh hâlim berbat...

Buradakessim sözü ıyı olacak. Aksitakdirdebana kimse inanmayacak...

Tamam, bir deneyimim. Mucizeyi gerçeğe döğru çekeyim. Hazımızı hakikati sulandırarak, belki yutulabilir kılabilirim!

"Mahir" dedim "senin cin, muska içinde, ne kadariyil?"

Dedi "Bu organik cin. Derdini söyle yeter. Halleder kesin. Herkesin dileğini ıyer getirmiyor. Adam seçiyor. Mesela... Feth var ya, onun için zaman hızlandıralı. Vallahi. 25 yıl 5 yıl gibi algalayacak. Rasim'in babasına piyangovuracak mı, onu hiç bilmiyorum. O gün gelince durum netleşirancak... Senelâlemeboş ver, söyle, ne istiyorsun?"

Yekten söyledim: "Gül Alkuş'la dans etmek!"

"Ona âşıkısın demek?"

"Hayır be, hiç de bile. Onunla ben sadece..."

"Pekiya fitik?" Mahir beni tedavi etme derdinde.

"Onun çözümünüdaşa ziyade rewıde arıyorum. Sana 1 hafta mühlet. Gerçek olmasa bile, ruyada Gül Alkuş'la romantik bir dans ayarda lara."

"Tamamdır Sinan Abi, yeter ki emret."

Tiyatro salonundabana kılnerıverdi kadın gardiyan. [Memurları yanısı kadın Kırklareli'nde.] Dedim "Bu ne, ben tuval istemişim, kılnerı neredençıktı?"

"Bana ne, senin de değili mi senin?"

"Evet efendim."

"O halde doğru kişi ve doğru enstrüman. Beni ilgilendiren, çalıp çalman."

Klarnetin yanımda to taşıyca Sezen Aksu şarkısı, Tükeneceği.

Günler boyu çalştım, neylersiniz. Mİ FA RE Mİ DO, RE Mİ RE DO...

Tam bir haftasonrası, Cemalettin Cin müjdesi verdi. "Cumartesi tiyatrosu salonunda bir moralgeçmiş düzenlenecek beyler! Gül Akuş'un kuytuğu! Gecede sahne almak isteyen müzisyenler, önden kayıt yaptırın. Anlaşıldı mı!"

Mahir'in iddiası: Gül Akuş'un beynine sımsız bızım cin. Ve telkinde bulunmuş, müzikli bir eğlencedüzenlemesi için! Bana klarneti de can ayarlamış. Yeri Calamety ile buluşmamız yakını...

Tiyatro salonuna dolduk 1000 kişi. Parmaklıklar ardında ömrü çünülerle moral geçesi

Kadın mahkamlar sağda, erkekler solda. Havada bilimsel bir elektrik. Hiç şaşırman doğrusu şimşekler gaksı, salona yağmur yağsa.

Partal, kes çalıcılara sanırsınız JohnnyCash. Mekan da sanki Folsom Hapishanesi. Klarnetim elimde. Yalnızca bir per parça çalabilir; onu da geçen hafta, zar zor öğrendim. Herkesin keyfi gıcı. Bir fiyaka, bir caka... kostümler şık şık. Suratları suratı bir evrim gerçekleşmiş, somurtuşun yerine sırıls çemiş. Heyecanlının kalbim gün gün atıyor. Şoparlar kuytular deni kollyor. Gül Akuş sultanımız, protokolde, müdürle, memurları yan yana oturuyor. Hicazcını Mahir'in gözlerinden bakıyor. Parmaklıkve

kuzguncuk, duvarlar ve tel örgü, gardıyanlar, sılahar arasında acayip bir karnaval coşkusu start alıyor.

Evvelağırbaşı, birkaçtürkü söylendi. Havadaki genim yumsadı, seyreldi. Orkestraların bir çıkıp birinyor. Enstrümanlar eldenle geçiyor. Mahkûmlar arasında ne çok müziyen varmış? Aklim şaşı şaş çalan, mızrap tutan bu eller, nasıl adam doğramış?!

Kadınlar erkeklerden ayrı oturuyordu. Dokunmak ne, yaklaşmak, konuşmak yasak. Fakat şte sahnedenarkılarla, seyrilçilerinden ısıklar,alkışlarla bir melodi bulutu içinde buluştu. Melodiler okşayış, notalar öpücüktü. Namlununucundaki, dört duvar zindandakiinsanların sesleri, müzik nefesleri, hayat belirtiydi, aşk alameti...

Ben de sahneye çıktım. Orkestra şarkıyağırmiden önce kısa bir solo attım. Öyle güzel çaldım ki bilahı ben de şaştım! Yâ Rabbim bu ne iştil Klarnetin içine cin mi girmişti? Bir de baktım

karmışda Gül Akuş'un gözleri dolu doluydu. Gardıyan da ağlıyor! Salonda klarnetmen başka bir ses yok.Hariçtençit çıkmıyor. Fakatherkes içinden bu şarkıyı söylüyor:

Ne böyle senle ne de sensiz
Yazık yaşanmıyor çaresiz...

Sezen Aksu,Johnny Casharasından varım sanki, yani, adetal... Sanatalsı bir süper-guç bahgetmiş bana, Deli Mahir'in cini!

Musikinin rüzgarı, yüksekgüvenlikli hapishaneyebir özgüven ve sevinç dalgası getirmişti.

Gül Akuş, hanımğa, sılahı cadı... Tam karmışda sudaki papatya gibi masumışti yüzünde bal ığı...

Maalesef illelebet sürmüyor hiçbir şarkı. Gene de

dimmemeli gibi geliyor bana içimdeki ezgi. Yaşamı ancak böyle sevebiliriz. Aksıktadire işte biz o gün tüküniz.

Bendensönra sahnede fırtına koptu. Elektro-bağlama çaldı Hicabi, Kardeşi keman, bir kuznet tef, ötekyyse darbuka. Cani kuzenler müthiş etkileyci! Muhteşemve şahane, mükemmel ve harikal Hicabi bağlamayı dişleriyale çalıyor! Kucakında omzunda, başında gezdiriyor! Sinsi ucube sankijim! Hendri! Beni betona çakan bu eller miydi? Yemille gıkım çıkmaz, bir daha dayak atsal.

Hıktarıbaribeleri,sahne de güzelleşti. Hepsimelek oldular. Gökten, cennetten inmiş, masum yakışlıklar!

Trakya yöresindenbirtakım saykodelik oyun havalarıyla zibebüyü yaptılar! Karşılıklı oynuyor mahkûmlar gardıyanlar! Göbek atan kâtilter, gerdan kıran hırsızlar... Ömüz oynatıp kalça sallıyor düne kadar uçunırkemek karanlar!

Bir de baktım Gül Akuş karmışda dans ediyor. Ona katıldım. Dokunmak yasak tabii; hiç yeltenmedim. Ve zantetpemedeydi Cemalettin Cin.

Askeribölgedeki yüksek güvenlikli bir hapishanede bile dilekermüzcüler her geçkeşiyor. Kurbağalarprense, cadılar prensese, düşmanlar dosta dönüşüyorlar işte. Hayat biziayrı kapta yoğunur kaynaştırıyor. Çünkü hasım bugün göz kamaştırıyor.

Ertesi gün Hicabi ısmarladı golfeti. Teşekkür ettim. Mahir dedi "Muskayı sesle müzikleyazmaktada tesirli."

Gül Akuşla bir daha karşılaşmadım. 10 küsur sene sonrahaber bültenlerinde gördüm birkaçkez. Racon kesiyor meydan okuyor şağsöla... Kotülüke şiddet de çoğunlukla numara. Örtülü bir savunma, tüm bu tırtanca. Moral gecesindeki gözyaşlarından, o capcanlı nederden, masumiyet barıyosu, safiktan sonra... İnadım insanların herdam çocukveözdeyi olduklarına.

Cinleri uğurladım. Ramzanıyattım. 4 yaşındabır çocuk kadar masum, müsterih, uykuya daldım. ✱

Ne böyle senle
ne de sensiz
Yazık yaşanmıyor
çaresiz...

OKUMA BİCİMLERİ

Bağlama büyüsi

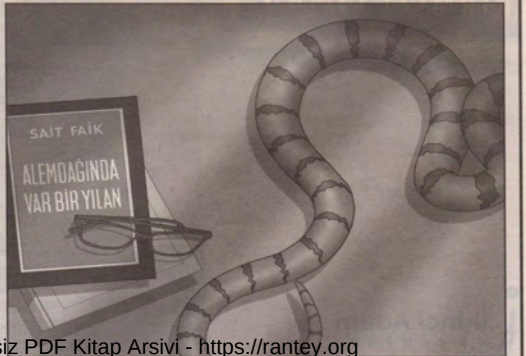
TURGUT YÜKSEL

Yazı her zaman için çok şaşırtıcı gelmiştir bana. İnsanın şimdye kadar denediği binlerce büyü içinde en etkilişigibidir... Aslında çok basittir. Türkiye için konuşursak, harf dedimiziz ve yirmi dokuz grafik biçimden oluşan bir işaretler topluluğudur hepi topu. Bu işaretlerden bazıları birleşip kelimel oluşturur. Sonra bu kelimeler birleşip cümleyi, cümleler de birleşip paragrafları meydana getirir.

İşte büyü onlar okunduğu zaman başlıyor: Oturduğumuz yerden başka âlemlere götürüyor bizi. Can sıkıyor, mutlu ediyor, zihin açıyor, heyecanlandırıyor, korkutuyor, hatıraları canlandırıyor, çaresizliğe sokuyor veya umut veriyor, sevinçlendiriyor, üzüyor. İşte o yirmi dokuz tane grafik biçim yapıyor bunu...

Ya da sadece beş harften oluşan bir kelime, içerdiği mana yüzünden derin ve sarıscı düşüncelere sevk edebiliyor zihnimizi. Gerçekten çok şihirli, çok şaşırtıcı, çok tuhaf. ✱

Mehmet Ali & AkşamSera

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

'Korku, gizem ve aşkın iç içe geçtiği
karanlık bir hikaye'

ÇIKTI!

KIRMIZI LİMAN

Sıra dışı bir
AŞK ROMANI!

Bit Pazarı

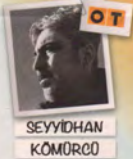
Tüm kitapçılarda...

İkinci Adam
Yayınları
Mehmet Ali & Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Birkaç iyi, birkaç da biraz iyi gün, hiç fena değil bu zamanda.

TADI TUZU KAÇANLAR SERVİSİ

Son birkaç ayda evden çok az çıktım. Uzun bir Saradan sonra da bugün hastaneye gittim. Yere geçişürte sürte sokaklarda tırmadım. Her yer biraz daha eskimiş. Kirli, renksiz binaların çephelelerini boyamak istiyör gözlerim. Elimin kolumun yetişmediği şeyleri gözlerimle yapabiliyorum. Gözlerimle bir duvarı kırmızı, bir duvarı da mora boyadım.

Buraya yaz gelip yerleşince bir daha gitmiyör. O zaman yazlık tankerlerle su serpiyorlar. İkinci ile aksam üzeri arası bir vakitte, günü lütu bir kamyon, sağından ve solundan suyu püskürte geçiyor sokaklarda. Kamyonun yanından geçtiği insanlar ve arabalar da püskürsüdan nasırlarını alıyorlar; ama havaya öyle nefis bir toprak kokusu yayılıyor ki sorma. Tene değen bir serinlik, hafif bir toz da birakıyor-insanın burnuna, boğazına. Günlör sonra dışarıya kıkmış olmamanı bu ana denk gelmesi sevindirici. On dakika sonra kuruyacak bir sıllaklık. Fena hareketdeğili diyorüm püskürmek. Kafamda bir düğme olsa, bassam şöyle, üç beş saniyesağla sola püskürsem. Fena mı olur acaba?

Metal ve camdan bir hastane. Hiçbir yerine dokunmak istemiyör insan. Hiçbiryerine dokunmak istemiyör dışarının. Zaten dışarı çıkıp dışarıdaki bir yerin içine girmek kadar saçma bir şey yok. Dışarı dediğin dışarıdır. Tavan değil gök olmalı tepemde. İçeri girer girmez ne kadar temizlerlerse temizlesinler hastanelerde hastane kokusu.

Tadı tuzu kaçanlar servisinde randevum var. Hoca, unutmam beni çiğgenini tohumunu istemişti benden. İstemiyör beni. Ben bahsedince o da istemişi. Getiririm demişim. Hatırlanıyor. Esasında o da hatırlamıyor. Önerideki ekrana bakınca gördü. Yemezler. Eskiden ben de bu beyefendi hiçbir değişimi nasıl unutmaz, diordum. Lazım olunca hop çıkarıyor karsıma. İlymişim Aşama aşama. İlk geldiğimde binaların dış cephelelerini gözlerimle boyuyordum demişim ona.

Şimdi? Şimdi dediğimz geriden başlıyor ama. Durduk ikimiz de orada. Yolda ben gene iki duvar boyadım, demişim. Ooo, ben çok ilyiştim dedim ona.

O zamanlar sormuştum tabii. Nasılsın? Ben de buca buca boyadım, dedi. O zamanlar ekran gözleriyle işaret edip sizinle ilgili bilgileri

burada rapor ediyordum, demişti. Sizi unutmasam sizden sonraki hastaya bakamam ki. Hasta dedi bana. Sonraki dedi. Hoş şeyler dedi bunlar.

İsmi unutmam beni bir şeyi unutmak komik oldu. Güzel de oldu. Bir duvar kırmızı, bir duvar mor. Ne diyorsun, ne unutmam beni çiğgeni hocam?

Esas bu hastanedoktor işleri de kafampek yatmıyor ama her çıktığımda ilk birkaç gün iyi oluyordum. Sonraki birkaç gün biraz iyi, sonraki birkaç gün iyi değil, sonraki günler hiç iyi değil, en sonunda işte tırmana tırmana geliyordum buraya. Olsun. Birkaç iyi, birkaç da biraz iyi gün, hiç fena değil bu zamanda.

Alının teyzesinin oğlu da var ama beyefendi tandıklanabakmıyormuş. Prensipolarakıyani, demiş Ali'ye. Öyle söyleyince, neymi tanyorsun, dedim. Bir de bakmak nedir bakmak?

Aynı rüyayı görmekten gözlerim ağrıyör uyandığımda. Etim kopuyor. Anlamış bir kalabalık. Aynı boyda çok erkeğin olduğu bir salondayız. İçlerinden birisi Ali. Birkaç mimik dışında tümü birbirine benziyor. Sanki hepsi Ali. Seni anıyorsun onların arasında. Her şeyin arasında. Yoksun.

Önemli bir şey yaptıklarını sanıyorlar. Önemli bir şey yapıyorlar da aslında.

Senden yüzümden kalmış geçmeyen bir kir var. Bir de orama burama konup duran; ne yaparsam yapayım gitmeyen bir sinek. Defalarca ellerimle savdığım, sonra üfleterek ittiğim, ayağa kalkıp hem o sineği aradığım hem dövdüğüm bir zaman. İşte o zaman için dolduruyordum ben onlarla. O zamanı geçiriyör. O zamanı yiyorom. O zamanı gezdirdiyör yanımda.

Bu hastaneye o ilk gelişimde narkozdan sonra gözlerimi açtığımda kan vardı dudarda. Akmış bir kan değil, sürülmiş bir kan. Başta koyu, gittikçe sıllıklaşan kandan iki göz. G. Sanıyorum ki kanımı emen sineği yaptırılmışım duvara. Değil.

O zamanlar bu hastanenin izbe bir odasında önce kendimden geçip sonra kendime gelince, artık teksin, demişti doktor bana. Tek miydin bilmiyordum ama yukarı çınkala aşağı inen kişi ben değilim. Pembeydi ben çıktığımdaduvallar, indikimde her yer kıpkırmızı kan. Ayaklarını zar zor kaldırıp indirerek narkozlu ağızma vardım yanına. Bitti diye mırdıldadım. Artık tekim, dedim sana.

Karnı burnundayken ve içinde ben varken küli yiyorumsu anımsam. Siğara küli. Hastanede içimden üç gram aldıkları o günün gecesinde de hep küli gördüm rüyamda. Derin bir küli kokusu, uyudum uyudum sana baktım karanlıkta. Hiçbir şey olmamış gibi nasılyudun, nasıl uyandın, gittin, geldin sonra.

Konu buraya da geldi. Bunları anlattım doktor hocaya. Hocam dedi, benim unutmam beni çiğgeni unutmus olmam normal mi sizce? Anlattı o zaman. Normal tabii, dedi. Unutulmasa ismi unutmam beni müyyü dedi sonra. İlyişiyordumsu. Aşama aşama. Küçük bir bahçesi varmış. Tipi diye dalından koparıyormuş çoğu sebze. Hocam dedi, bence koparmak da güzel ama doğramanın tadı bambaşka. Bakış hocam bakış. Bana öyle bakma.

Eve döndüm. Gene her şey birbirine değiyor. Tadım tuzum yok. Benim bir şey doğramam lazım dedim Ali'ye. Bıçağı elimealdım. En güzel patlacan. Patlacana sadece doğrayan kişinin duyduğu bir ses var.

Gidiyör geleceğim. Çok sıkılıyordum. Seni gördüm gözlerim ağrıyordur. Patlacan doğramamı istedi, o zamanlar diyorodum ki parmaklarını da mı doğrasam acaba.

Gidiyör
gelmiyordun.
Çok sıkılıyordun.
Seni görmekten
gözlerim
ağrıyordun.

Bunu da demedim. İşte demeye demeye geçiyor hayat. Güzel.

Bu hastaneye daha önce de geldim. Senin o zaman elin mi, kolun mu, kulağın mı, kalbin mi yoktu. Kursuna mi dizilmiştin, beyin mi dağılmıştı? Benim de bir şeyler vardı. Benim de bir şeyler vardı. Beni oyduklar.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi: <https://rantev.org/>

Çoğu insan koca bir ömrü seveceği şeyi aramakla geçirip sevmeyi öğrenmeden ölüyor. Bizim prens savaşı kazanamamış belki ama sevgiyi kazanmış.

İNATÇI PRENS

Rosa odadaki yatağın üstünde bağdaş kurmuş, Karışık saçlarıyla kucakındaki kitabı okuyordu. O bilmiş, ukala beyninin okuma yazma bilmesine şaşırmadım. Onun yaşında bir kızın bu saatte pijamalarıyla yatağında uzanıp sütünü içmiş, masalını dinlemiş ve çoktan rüyalar âleminde dalmış olması gerekirdi.

"Sana masal anlatmamı ister misin?" deyiverdim düşünmeden.

Başını kitaptan kaldırdı.

"Bana mı?" dedi.

Şaşırmıştı. Gülmüsdüm.

"Evet"

"Bana masal mı anlatacaksın gerçekten?"

Oyle şaşırmıştı ki saniiyer içinde o çokbilmiş yüzü yine ilkokul yaşına dönmüştü. Yatağa doğru yürüyüp ayakakablarını çıkardı.

"İyi bir anlatıcı olduğumu süyleydim, o yüzden büyük beklentiye girme, tamam mı?"

Ben yatağın kenarına oturduğumda hevesini gizlemeye çalışsa da kurabye poşetini çantasına tıkıştırıp aceleyle örtünün altına kuruldı.

"Madem çok istiyorsun..." dedi.

Sırtımıyata başlıgna dayadığımda bu kez kibribeni gülümsetmişti.

"Evet evet, çok istiyorum," dedim heyecanımı farkında değilmiş gibi.

Bacaklarını uzatarak yerimde kıpırdandım. Boğazımı temizledim ve dudakımı büküp düşündüm.

"Hımmmm... Masal... Masal... Ne anlatabilirim, bir düşünüyem..." Sabırsızca kıpırdandığını gördüğümde ufak yüzüne baktım. "Pamuk Prenses olur mu?"

Anında yüzünü buruşturdu.

"Hiç tanımadığı, yabancı birinden aldığı şeyi yiyecek kadar aptal bir kızın hikâyesini dinlemek istemiyorum."

Saatler önce benim elimden bile yiyecek kabul etmeyen bir kız olduğunu düşünceye olursam mantıklı bir açıklamadı. Yeniden düşündüm.

"Rapunzel!"

Yine yüzünü ekşitti.

Küleden kurtulmanın yollarını aramak yerine uzayan saçlarını tarayan tembel bir kızın

hikâyesini de dinlemek istemiyorum."

Saatler sonrakıya planına dâhil olacakkıri olarak, yine haklıydı. Parmağımı çeneme dokundurdum.

"Sindirella?"

Başını umutsuz şekilde iki yana salladı.

"İçinde aklısız, kurtarılmaya muhtaç kız bulunmayan bir masal bilmez misin sen?"

Benden umudunu kestiğini belli etmek için doğrulup kapattığı kitabınaçmaya koyuldu. Aklımda beliren şeyle ona döndüm.

"Aslında bir tane biliyorum. Ama... dinlemek ister misin bilemem..."

Heyecanlı kitap kapağını kapatıp başını yastığına koydu ve tüm vücuduyla bana doğru döndü. Yeniden yerime yerleştim.

"Pekâlâ, biliyorum. Uzun uzun yıllar önce, buradan çokook uzak bir ülkede, güzel bir prenses yaşamış..."

Rosa gözlemlenidevirdi.

"Eski zamanlarda ne çok prenses varmış."

Kendimi tutamayıp önce güldüm sonra devam ettim.

"Bu güzeller güzeli prenses bir gün..."

"O prensese bir isim vermemiz gerekmez mi?" diye bıldı benli.

Eğer hayatta çok sevdiğin bir şey olursa, sakın onun peşini bırakma, olur mu?

"Hımmmm... Lacivert Gözlü Prenses olsun mu?"

"Berbat bir isim."

Çenemi dikleştirdim.

"Bu benim masalım küçük hanım, istediğin kadar baktın isimler kullanabilirim."

Cümle içindeyasaklı kelime kullandığını için uyarıcı bir bakış attı. Hemen toparlandım.

"Her neyse, devam ediyorum. Bu güzeller güzeli Lacivert Gözlü Prenses bir gün, istemeden de olsa inanılmaz yakışıklı bir prensin hayatınıkurtarmış."

Dayanamayıp araya girdi.

"Dur tahmin edeyim. Ve görür görmez birbirlerine âşık olmuşlar, öyle değil mi?"

Başımı salladım. Uzanıp parmağımı çokbilmiş burnunun ucuna dokundurdum.

"Hayır, bayan sabırsız, bilemedin," dedim. Derin bir iç çektim. "Prens âşık olmuş olmasına ama prenses olmamış. Çünkü prensesin kalbi başkasına atmış."

"Ooo... Kime atmış peki?"

Omuz salladım. "Onu bizim prensten önce görmüş birine."

"Eee, bizim prens ne yapmış peki? Vaz mı geçmiş?"

Gülmüsdüm.

"Hiç vazgeçer mi? Bizim prens inatçıymış. Sevdiği kızın kalbine girmek için her yolu denemiş. Peşinden koşmuş, hiç yanından ayrılmamış. Onunla keleş kovalamış, memilerden kaçmış, cennetten vazgeçmiş. Prenses git dedikçe o kalmış." Durdum.

"Eee, sonra ne olmuş?" diyerek dürttü beni.

Lacivert gözlerine baktım.

"Prens tam prensesin kalbine girdiğini düşündüğünde... yanıldığını anlamış. Ve sonunda... pes etmiş."

Şaşırdı. "Nasil yani? Öylece sevmeyi bırakmış mı?"

Uzanıp yüzüne düşmüş birkaç teli geriye ittim.

"Sevmeyi bırakmamış elbet. Ama savaşmayı bırakmış. Lacivert GözlüPrenses ona kal dese de bu kez prens gitmeyi seçmiş."

Rosa'nın yüzüdüştü.

"Eee ama bizim prens bu hikâyenin kaybedeni mi yani? Prensine eline ne geçmiş o zaman?"

"Sımevı öğrenmı İnatç Prenı. Seveceğ bı şey bulmuş, fena mı? Çoğu insankocacı bı ömrü seveceğ şeyı aramakla geçırıp sımevı öğrenemeden ölüyor. Bizim prens savaş kazanamamış sevkıama sevgıı kazanmış."

Rosa'nın lacivert gözlerınebakmak eskısı kadar kolay gelmedı anıden. Yıne de merakla bakanyüzünden çevıremıden baktınlarmı.

"Eğer hayatta çok sevđin bı şey olursa, sakın onun peşını bırakma, olur mu Rosa?" Unutma, sevđin kıyı yanındolmasabı sevgııla kılavız senıle gır. Sen dünyadıolayırken o da koluna gırıpsınenıe dolayır..."

Rosa bı süre hiç sesını kıkmadandındı.

"Bu, babamın anlattığı masallara hiç benzerıyordı," dedı sonunda.

Babası haktında bı şeylerduymak ıgımı çektı.

"Baban nasıl masallar anlatıyordı kı?"

Kıldırmaya yakın bı sesle konuştu.

"Mesela, kuyruğıya burnunu kaşıyama çalışın bırfılın hıkayesını anlatırdı."

Elmede olmand gözünde canlandırmaya çalıştı.

"Fılın kuyruğı burnuna yetıyıyor muymuş kı?"

Keyifle kağıdı.

"Yetırsıe kağır, yetısemzse dans etmıs olur, fena mı?"

Dayanamayıp onun kahkahasına ortak oldum. Gülsü dındındeı yattığı yerde kayıp bızr daha bara sokuldu. Ben de hafıfçe ona doğru kaydım. İç çektı.

"Bılıyor musun Romeo, bu uzun zaman sonradındığım ilk güzel masalıdı..."

Tepkı vermedım. Annesıyle buna benzerıyık öncesi anları yaşamadıkları anlandı. Bu kez çekımmıden göğsüme yaslanmıştı. Uzunca bı süre ikımızde konuşmand seslerı dındılek. Çok geçmeden nefes alıverığı düzenlı bı ritme geçtı. Tıma uydugunu düşüncekkıen fıslıyaya yakın fıktı sesı.

"Gözlerın bakaıma benzyor..."

Soluğuartık uykuyadolıduydı. Teredıttı etsem de kulığınağııldım.

"Gözlerın, Laovert Gözlı Prensesı'ıne benzyor..."

Yanadığkı gülümsemesını hısettım.

"İnatç Prens'ın sen olđugunu bılıyordum," dedı mırdıanarakve temellı uykuya daldı. ✨

Temel iletişim becerilerinizi geliştirmek, kırk yılda bir karşınıza çıkacak bir gramer kalıbı ya da kelimeyi ezberlemekten daha önemlidir!

YABANCI DİL ÖĞRENİRKEN NE YAPMALI?

Bir önceki yazımda Türkiye'de genel olarak yabancı dil öğrenmenin neden bu kadar zor olduğu sorusunu sormuş ve bu durumun büyük ölçüde artık çok eskilerde kalmsı ezberci yaklaşım ve yöntemlerin üzerine bosa edilmesiyle ilgili olduğuna iddia etmiştim. Ayrıca araştırmacı Krashen'in "Yabancı dil edinimi" kavramını ele alarak ezberden ziyade pratik çalışmaların çok daha etkili olduğunu vurgulamıştım. Bu yazımda ise "Tamam dediğini anladık ama bize somut olarak ne tavsiye edersin?" diye soranlara maddeler halinde kısa ve pratik bazı bilgiler vermeye çalışacağım.

Yeni bir dil öğrenmeye ya da kendinizi zayıf bulduğunuz bir dilde geliştirmeye karar verdiğiniz diyelim. Öncelikle şu gerçeği bir hatırlayalım: Hiçbirimizin zaman sınırsız değil. Dolayısıyla dil çalışmasına vakit ayırdığınızda bu vakit mümkün olan en faydalı biçimde geçireceğinizden emin olmanız şart. Dolayısıyla eğer imkânınız varsa kaliteli bir dil kursuna yazılmak, eğer imkânınız yoksa kendi kendinize ilerleyebileceğiniz bir giriş kitabını kaliteli bir yayınevinden edinmek ya da internetten bulmak iyi bir başlangıç olacaktır. Şimdi gelelim birkaç temel meseleye.

Unutmayın ki dil, kelime bilgisi ve gramerden ibaret değildir! Kelime bilmek ve gramer kurallarını öğrenmek tabii ki her zaman iyidir, ama hiçbir zaman kendi başına yeterli değildir. O yüzden bir taraftan soyut kuralları öğrenirken diğer taraftan mutlaka sahaya çıkmak gerekir. Başlangıç seviyesinde karşılıklı konuşma pratiği için erken sayılır, ancak şimdiden basit YouTube videoları izlemek, podcastler ve şarkılar dinlemek, diziler izlemek; dinleme ve anlama becerilerinizi güçlendirecektir.

Temel iletişim becerilerinizi geliştirmek, kırkıyılda bir karşınıza çıkacak bir gramer kalıbı ya da kelimeyi ezberlemekten daha önemlidir! Günlük hayatta kullandığınız kelime sayısı şartıcı derecede azdır. Ayrıca günlük hayatta karmakarışık gramer yapılarını kullanmaktan kaçınınız. Bu da aslında bir dil giriş yapar bir giriş için büyük bir avantajdır. Dil, tamamen

konuşmaları yürütecek aşamaya yalnızca birkaç ayda gelebilirsiniz. Bunun için de dildeki önem sırasını takip etmeniz şart: Çünkü daha önce de söylediğim gibi bir diyalog sırasında ağızından "I see" kalıbı past perfect continuous'u mükemmel biçimde çekimleyebilmeyen çok daha önemlidir.

Doğru zamanda pratik aşamasına geçin! Temel gramer bilgilerine hakim olup üzerine de bolca dinleme yaptıktan sonra yavaş yavaş bir başkası ile diyalog kurma aşamasına geçme zamanınız geldi demektir. Bu aşamada internetteki ücretli ya da ücretsiz sitelerin birinden kendinize mümkünse o dili an dili olarak konuşan bir konuşma partneri edinebilirsiniz. Bu aşamada en büyük düşümanız utancı. Yavaş konuşmaktan, hata yapmaktan, ağır bir aksana sahip olmaktan kesinlikle çekinmeyin, çünkü eğer kendinizi geliştirmek istiyorsanız bir süre bu problemlerle cebelleşmekten başka yolunuz yok. Bu dili harkına konuşan herkesin bu aşamada öyle ya da böyle mutlaka geçtiğini düşünün (benim de çok kıskandığım çift dili yetişen kişiler hariç).

İlginizi çeken içeriklere yönelin! Bir dilde belirli bir aşamaya geldikten sonra artık "dil için dil" mantığından sıyrılıp "ilgimi çeken içerikler için dil" aşamasına geçmeniz motivasyonunuzu arttıracaktır. Örneğin edebiyatı mı meraklıysanız? Öğrendiğiniz dilde henüz Türkiye çevirilmemiş bir yazarın romanını -uzun uğraşlar ve sonuç gelmeyen sözlük çalışmaları gerektirse de- okuma hazını tadabilirsiniz. Ya da eğer bir basketbol fanıysanız

Wikipedia'da ilginizi en çok çeken star basketbolcuların biyografilerini öğrendiğiniz bu dilde okumaya çalışabilirsiniz.

Bu önerilerin bazıları klişe gibi gelebilir, ama maalesef çoğu zaman doğrusunu bilesek bile sahaya inip ite kaka bir şekilde iletişim kurma çabasına girmek yerine oturup terisiğin unuttuğünüz bir iki gramer kuralına göz atmak hepimizin kalamına geliyor. O yüzden mesela birazdan konuların net etme cesaretiyle ilgili. Hayat arkadaşlar, zincirlerimizi ve modası geçmiş gramer kitaplarımızdan başka

İLKER
KOÇAEEL

ERTUĞRUL
MAVİOĞLU

SINIR

İnsanlığın kurtuluşunun, neden sınırsız ve sınırsız bir dünya inşa etmekle mümkün olduğunu, yeryüzündeki sonu gelmez vahşet tarihinin kanlı yapıklarının tek tek okuyarak anladık.

O rtaokulda sosyal bilgiler öğretilmemiz, Hindistan'daki kast sistemini anlatıyoruz. Gizemli ve masalsı olduğunu sandığımız, tapaklıyaları unlu Nepal'da ya da açık ve sefalet içinde hortlayan, "kötürme planı" ile de katledilen hülsen, başkankce tarayını işgal ettiği Sri Lanka'da da geçer akçe olan bu sistemde, alt sınıfların üst sınıflarla her tür iletişimi koparılmıştı.

Öyle ki, paryaların üst sınıfların birinin üzerine golgesi düşse, bu bir cezalandırma nedeniydi. Alt kasta bininin üst kasta geçebilmesi ise rüyada bile mümkün olamazdı.

Yaşlarımız henüz 12-13'tü ve öğretmenimizin anlatıklarında kulaak kesişiy, her kelimesini kafamızda nakşetmiş ve bu korkunç epistizlik halinin yok edilmesi gerektiği konusunda hemfikir olmuştuk.

Sonra Cem Karaca'nın "Tamirci Çırağı" şarkısı çıktı. Cem Karaca, o gürül gürül sesiyle, "İşçisin sen işçi kal" diye bağıyordu ve çoğumuz memur çocuğu olsak da müylerimizi diken diken etmeyi başarıyorduk.

Meğer kast denilen ve bizim İslamle andığımız bu sistem, adı konulmuş olsa da yavaşdıkça topraklara, hatta yer kürerini neredeyse her tarafına yayılmıştı. Ama o zamanlar oyun bahçesinde benzenen hayatımızda, bu gerçeğin ayırında varabilemiyiz için biraz daha zamana ihtiyacımız vardı.

Büyüklerimizim kâh iç çekerek, kâh alayarak izlemeye başladığı Yeşilçam'ın zengin kız fakir oğlan temalı, müslü sonlu nihayetinden filmilerin bir vuruşa yere seren bu şarkının, alt sosyal sınıfların ağılması imkânış görünen sınırlarına dair işçularını elimize tutuşturmasıyla başlıyacaklı her şey...

YASAK
Politik tutsaak sıfatını kazanmamla çocukluğumun ayrılmaya başladığı 17'inde, büyük bir şiddetle hayatımıza giren 12 Eylül 1980 darbesi, pek çok sevdiğim şarkı gibi "Tamirci Çırağı" nı da sakıncalı bulacak ve TRT'de çalınmasını engelleyecekti.

Çantacılar, işyan köşktörcülüğü yapıpı gerekeceşiyi Orhan Gencebay'ın "Batsın Bu Dünya'sı", Deniz Güzem'in ansına yazıldığını düşünerek Zülfü Livaneli'nin "Hoşca Kal Kardeşim Deniz'in", besbecisi Ermeni olduğu için Sezen Aksu'nun "Şarışım"ı adlı parçasını nası yazsaklıyssa, Cem Karaca'nın "Tamirci Çırağı" nı da komünizim propagandası yapıpaktan mutavevelli yasaklı listesinde ekleyivermiştik.

Şarkılar beşer onar susturulup, sanatçıların önüne kalın bir sınır çekilinken, radyoda işyan senaryosunu çalınmasını isteyene, postal yalanak ağzında pıstır

seçenek bırakılmıylardı doğrusu.

Toplumu emir komuta sistemiyile yönetmek isteyen darbeciler, verilen bu açık mesajları almayanların hayatını cehennemine çevirmesini gayet iyi biliyordu.

Yetmedi, faşist diktatör Evren, her gün meydanlarda atıldığı nutuklarla uzunca bir süre daha müylerimize bildirdi bilmeyeye devam etti.

Arından had bildirmek ülkenin milli sporu haline geldi.

"Sen benim kim olduğumu biliyor musun?" diye başlayan "Sınırı aşarsın, bedelini de odersun" diye süren kavgalar, trafikte geçiş üstünlüğüne sahip çıkarak arabalar, her daim fakirin suçlu bulunduğu davalar ve daha pek çok kötülik hal, bir daha hayatımızdan hiç eksik olmadı.

Ama yine de bizi daracak bir alana hapsedmeye çalışanların karşısında sınırları ihlal etmek, bazen bir duygu bazen de kuvvenden felsefe dönüşen bir olgu olarak hep diri kaldı.

Diğer yandan ise sınır, bir egemenlik alanıydı ve müktedire baktarsanız bu alanda, karar vericinin dışında kalarlara boyun eğmek düşüdi, daha fazlası degil.

ACLIK
Mesela Türk-İş Başkan'ının kısa bir süre önce bizzat kendi konfederasyonu tarafından açıklanan 6 bin 391 lira tutarındaki açlık sınırının bile altında kalan 5 bin 500 liralık yeni asgari ücrette boyun eğşi, sınırın içindeki kimlik erozyonunun taşınma yuhası düşebilir. Duyulan duymuştur, bahanesi de evlere şenlikli: Çünkü zati mühterem, Tayyip beyi pek sevdirdi.

Sanki pek de memnun olmamış gibi konuşup bir yerlerde: "Bu asgari ücret için davul çalınmaz", dedi. Ama "iç değışice bir kez olsun işçiler davul çalsa, halaya dursa olmaz mıydı?" sorusunu ise aklına dahi getirmedi.

Daha önce de yüzde 15 zam talebiyle oturduğu masadan yüzde 8'e inna atıp, mikrofonlarını açık olduğumu unutarak, kapalı kapılar ardında neler döndüğünü deri ağzından baklary çıkarmamış mıydı? Yanında oturan kadın bakarsa, "Uzassa işi karıştıracaksın. En azından kapattım böyle," diye fıldayıp, işçinin sırtındaki davulun tokmağını patronun eline nası tutuşturduğumu faş etmemiş miydi?

Çarşı karışması diye pazarlığı üç kuruşa kapatıp işçileri satmak, açlık sınırının altında kalın asgari ücretin altında kalmak, işsizliğin fitnonda varmak.

ÖLÜM

Ama sınır, açık kadar ölümün de mekânıdır.

Bir yandan alı ve bilim çağından söz edilerken, diğer yandan insanlığı yok eden işgal saldırıları, kitesele göçleri yaratır. Bu göçler esnasında, şamş olanlar sınırı geçerken, Ege'nin mavi, Meriç'in camurlu sularının altında, binlerce, on binlerce mezarıza cenaze kalır.

Kucağında el kadar beşiyeli kadınlar, biyığı tozlenememiş delikanlılar, son demlerinde huzur arayan ihtiyarlar; bindiklari botlar patlatılarak, itilerek, kurşunlanarak acmasızca yok edilir.

Tesadifden geçersen ise sınırın ardında öteki sınırları yüzleşece, kaçınmaz olarak bir başka hegemonya alanında orseleneyecektir.

Uzun yıllardır sınır üzerinde çalmışyalarla taşınan Ege'nin Öğren hocanın deyişiyile "Sınır, kimin dışlanıp kimin içine alınaacağına dair verilen kararların çatığıdır: özel bir alandır ve tam da sırda, her zaman bu güç çatımları çok belirgin hale gelir. Bu yüzden aynı merkez aktörler arasında pazarlık her zaman tekiniz bir mevzide tutulur ve bu tekinizlik, sınırı merkezdekilerin tam anlayamadığı ancak zamanla kendilerinin de tecrübe edeceği kırıklık bir yapıdadır gösterir. Bu tekinizistik sınır aynı zamanda tüm mümkünlere ve ihtimallere açık hale getirir. Sınır böylece aynı zamanda bir geçme olasılığı, bir ağız hale ve sonsuz olasılıkların kekremsi ancak öncü zaferinin de mekânıdır."

İHTİMAL

Evet, sınır öncü zaferlerin mekânıdır aynı zamanda.

Çünkü kimseyi sonsuza kadar açlık sınırının altında yankıya mahkûm edemezsiniz. Hıta yüzükmeye devam eden enfilyasyonu, sadece parçası olan kuruma yönelik ekonominin tedirirle, miyalarla dolun cükaklayarak gözükölük ve daha kim bilir kaç bin çeşit Osmanlı'dan miras yunularla gelirlerini zengilerle transfer ettiğünz yoksulların sıkımsı yumruklarını gevşetmemesiniz. Ve nihayetinde başkaderlerkindir de, yayından fırlamak çok musal, asla durduramazsınız.

Uzak diyarlarda kendi halinde yaşayan insanların canına kastetip ya da onları katledilene alkışlayıp, ardından bu kadar insanı neden sınırları geçerek, bir kat yabancu coğrafyalara göçmek zorunda kaldıklarını sorgulayamazsınız.

Evini başına yığtığınız ya da yıkmayı planladığınız insanların yüzükelen irtazlarını susturamazsınız. İnsan olmanın doğan haklara, o hakların dile getirilme biçimine arkasına dönemez, giderinizi kapatıp, kulaklarını sorgulayamazsınız.

Velhass, insanlı harita üzerinde çizilmiş, sınırları Hindistan'a özgü bir kötülik halı sandığımız çocukluk yıllarımızda çoktan geride bıraktık.

İnsanlığın kurtuluşunun, neden sınıfsız ve sınırsız bir dünya inşa etmekle mümkün olduğunu, yeryüzündeki sonu gelmez vahşet tarihinin kanlı yapıklarının tek tek okuyarak anladık.

ALI LIDAR

Beni gör. Beni duy. İstersen konuşma, istersen söyleme, istersen sadece içinden geçir. İstersen sadece içinden bağışla. Ama beni bir yerlerde affet, beni bir yerlerde azat et. Beni bağışla...

ASLINDA HEP YALNIZDIM

468.

İKBAL MESİH'i HATIRLAYAN VAR MI?

İkbal Mesih 1982 yılında Pakistan'da, Muridke'de doğdu. 4 yaşındayken ailesi tarafından satıldı. Ailesinin 600 rupilik (10 dolar) daha az borcuna karşılık, borçların kapanması için köle olarak bir hacıya verildi. 30 kilonun altında ve 1,20 metre uzunluğundaydı ve bu halde, haftanın yedi günü, gündeyarım saat mola ile 14 saat çalıştırıldı.

Kıyıkas 6 yıl köle olarak çalışmış lıbal'ın çicileri birlikt vazzietiyetdi. lıbal 10 yaşına geldiğinde, Pakistan yasalarına göre köle çalıştırmanın yasak olduğunu öğrendi ve zorla çalıştırıldığı yerden kaçtı. Buna rağmen polis tarafından yakalandı ve kaçması için bağlanması tavsiye edildi. lıbal tekrar kaçtı ve Pakistan Eri Emekçiler Kurtuluş Cephesine katıldı. Kısa sürede bir çocuk hakları aktivistiye dönüştü. Tüm dünyada çocuk işçilerle ilgili konuşmalar yapıtı. Okula gitmeye başladı ve 4 yıllık okulu 2 yılda tamamladı.

İkbal, 16 Nisan 1995'te bisiklet sürerken vurularak öldürüldü. Vuran kişinin esir işçi çalıştıran bir çiftçi olduğu iddia edildi.

İkbal Mesih 13 yaşında bir çocuktur. Milenyumla çok az kala köle olarak doğdu, satıldı, isyan etti, kendi özgürlüğünü tırnaklarıyla kazandı, milyonlarca çocuğa umut oldu. Öldürüldü. 13 yaşındaydı. Çocuktur!

469.

Verilip de tutulamayan bütün sözler için beni bağışla!
İlk günden songüne ne işlendiyse işlenen, ya
ben işledim, ya şahit oldum ya da gücüm yetmedi
engellemeye, bağışla... Tövbe Allah'a, özü kula
dilenir. Kulun kıldan kulluk hatırıvarsa azıcık, o
hatırın hatırına, bağışla!

Helal edilmemiş bir hakkın prangası bileklerimde.
Sende kalsın büyüklük, beniazat et. Anahtarlar iki
dudağının ucunda...

Başkatörlü anlatmışlardı bana, insanları ve dünyayı.
Başkatörlü tanımıştım herkesi ve her şeyi. Herkese
ve her şeye davrandığım gibi davrandım sana.
Şımdım, ayıp ettim, bağışla...

Etrafımdan insanlar geçiyor, tepemde ışıklı toplar dönüyor, kanımrakıyla seyreliyor. Fonda araba sesleri, müzik sesleri, zil sesleri; kafamda çivisini ıskalamış çekiç sesleri. Bana acı, bana merhamet bana gülümse, beni bağışla...

Ben bu özrübaska türlü hayatta dilemezdim. İki

böbreğim tükenmiş olsa ve böbrek bağışlamazlarsa
ölcek olsam, dilemedim. İki gözüm önüme aksa
iki göz bağışlansa karşılığında, dilemedim. Savunma
mekanizmalarım engel olurdu bana, babamın
öğrettikleri ve dört yaşından beridir aklıma
vidaladığım hep yalnız olduğum geçmişti... Hepsinde
yanıldığını miras olarak geldim kapına. Bir çırpıda
silmeye razı olduğum geçmişim adına, bağışla...

Pişmanlık marifet, özür dilemek erdem, diz çöküp af dilemek çaresizliktir tüm kitaplarda. Diz çöktüm, af diliyorum, bağışla...

Bağışlamazsan katlanamam bu yaşamak
ağrısına. Bir yerinden tutuniup devam
edemem kaldığım yerden oyuna.

Verilip de
tutulamayan
bütün sözler için
beni bağışla!

Allah aşkına, Muhammed aşkına, Hz. Ali aşkına, gördüğün ve göreceğin güzel günler aşkına, bana rağmen, bana karşı, bana besleyip büyüttüğün aşk aşkına. Bana rağmen, senin için, kuytularla cimlere fıslıdığım aşk aşkına. Beni gör. Beni duy. İstersen konuşma, istersen söyleme, istersen sadece içinden geçir. İstersen sadece içinden bağışla. Ama beni bir yerlerde affet, beni bir yerlerde azat et. Beni bağışla...

470.

Kendikendini gerçekleştiren kehanet diye bir şey var sosyolojide. Örneğin bir okulda eğitimini gittikçe kötüye gittiğine dair bir söylenti kanırlarsa ve yeterince insan buna inanırsa başarılı öğrencilerin okullarını bırakıp okulları almaya başlar ve okul gerçekten de her geçen gün daha da bozularak gider. Gelir. Bir kitap, henüz kimse tarafından doğru

düzgün okuyandan "muazzam bir kitap, şahane bir edebiyat ölüyü." sloganı eşliğinde 8-10 endam eylemler ve bunu etkili kanaan önderleri mütemadiyen illendirdiler, manipülasyon kitabın niteliğinden çok daha basit olabir ve aslında var olmayan bir başarı varolmuş gibi görünüyor. Maalesef edebiyatımızda bunun yığınla örneği var. Örnek ver dediğini duyar gibiyim sevili okuyor? Maalesef veremem, eskiden belki yapılabirdim ama gittikçe korkak bir ihtiyarı dönüşüyor ve koca koca yayınevlerle tek başıma dövüşebilmek enerjim kalmadı pek. Lakini hepiznin aklına peyceynör geldiğini biliyorum. Belki bir gün bir yerlerde karşılaşız, bu konu açılır kendiliğinden, o zaman lafızlarımla mı olur?

471. KIRK İKİNDİ

Aklımdantesbih tanelerinisayarken
Allah bir Allahbir Allahbir
Onyediyaşımdan birses
İnsansevme!İnsansevme!
İnsansızlıktan ölüyordum
Beyaz labirentler giyerken üzerime

Sonra çok kaldırım ezdim kalp kırdım tütün çiğnedim
Bütüninsansızlığımla tabiata sığındım
Kırkgibiydi, anladım
Aslında hep yalnızdım.

Kırktan sonrakırk ikindiyağmurlarıylayıkandım
Beyaz dühürümlerim aylardüzelmedi
Allahla daannemle de mesafe koydumarama
Hiçbir isim rast vitmedi

GÖZ HAKKI

LEVENT GÖNENÇ

korkaklığın tortusudur.

Dürüst kaba ol, eğreti saygılı olma.

Ali katip kalemi yaz bu selamı

Bir yar için terkeydim selamı

Mehmet Ali & Mektup yare selamını ulaştır

Özlemir Asaf'ın "Auchter" parodisi

Ayık Vayez'in "Mektup Yare Selamını Ulaştır" parodisi

Mevcut iktidarın ekonomide vaat ve icraatlarını görmek ve fikri takip yapabilmek açısından "neler var neler yok" başlıkları ile bazı konuları açıklamaya çalışacağız...

VARLAR VE YOKLAR

OZAN

BİNGÖL

- Enflasyon vatandaşın ilklere kadar var ama enflasyon ile mücadele yok...
- Kur Korumalı Mevduat ile mevduat sahibini korumak var ama kurun kendisini korumak yok...
- Bir Merkez Bankamız var ama bir para politikamız yok...
- Fiyat istikrar komitemiz var ama fiyat istikrarımız yok...
- 2,5 trilyon liralık bir bütçe var ama o bütçede dar gelirliye, asgari ücretliye, işçiye, emekçiye bir şey yok...

var ama borsa kazancından kesilen vergi yok...

• Devlet bütçesinden yapılan tüm eserlerde herkes adı var ama vatandaşın adı yok...

• Vergi rekortmenleri listesi var ama rekortmenler ortada yok...

• Vatandaş konut alırken KDV var ama yabancı konut alırken KDV yok...

• FATH projesi var ama tabletler ortada yok...

• İşsizlik fonu var ama o fondan işsize bir şey yok...

• İşçimiz çok ama onlara verecek işimiz yok...

• Üniversitemiz çok ama eğitim kalitemiz yok...

• Konut çok ama alacak para yok...

• Buzdolabı çok ama içişine koyacak gıda yok...

• Cüzdan çok ama para yok...

• Her türlü ekonomi programı var ama ortada icraat yok...

• Parlamento var ama bütçe hakkı yok...

• Demokrasi var ama ifade özgürlüğü yok...

• Anayasa var ama onu dikkate alan yok...

• Vergi var ama sistem yok...

• Sorun var ama çözüm yok...

Umberto Eco'nun şu sözleriyle bitirelim: "Ne yani böylesi korkunç dünyanın bir de cehennemi mi var?!"

"Ne yani böylesi korkunç bir dünyanın bir de cehennemi mi var?"

Umberto Eco

• Danışman var ama danışan yok...

• İstatistik kurumumuz var ama istatistiklere güven yok...

• Uzay ajansımız var ama yangın söndürme uçagımız yok...

• Kanunlar ve kurallar var ama onları uygulayacak kurumlar yok...

• Bir havaalanı yıkmaya paramız var ama okul yapmaya paramız yok...

• 800 milyon dolarlık dinazor parkımız var ama çocuklarımızın yıllık 800 milyon liralık okul sütu ücretimiz de yok...

• İşsizlik maaşından kesilen vergi

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://ranteey.org>

ÜMIT
BAYAZOĞLU

15 seneyi aşkın bir süre Egeyi titreten Çakırcalı, eşkıyalık serüveni boyunca bir ölüm makinesi gibi çalıştı. Ancak bu süreçte fakir halkın babası gibi görülmesi ve bir anlamda yığın, ezilmiş köylünün hak arayıcısı ve sözcüsü olmuştı...

ÇAKIRCALI EFENİN BABA İNTİKAMI

Mehmet, yetim kaldığında 11 yaşındaydı. 1883'te öldürülen zeybeklerden Çakırcalı Ahmet'in ardından yetimkalan oğlunu, babasının en güvendiği dostu olan Hacı Eşkiya yetiştirdi. Küçüklüğünden itibaren ona daima "Osmanlının kancıklık yapıp babasını öldürdüğü" söylendi ve efelik töresince "ezelden beri kurtenliği kurt olur" misali telkinlerle eşkıyalığa hazırlandı.

Çakırcalı Mehmet, dağa çıkmadan önce tütün kaçakçılığıyla geçiniyordu. Reji İdaresi, yani Tekel, tütün üreticisinin en büyük sömürücüsüyü. Tütün kaçakçılığı ile geçimini sağlayan ve bu sayede Bozdağlar, Madran, Karıncaadağ ve Beşparmak dağlarını tanıyan öğrenen Çakırcalı'nın ilk vukuatı "namus davası" yüzünden oldu.

Babalığı Hacı Eşkiya'yı aldatan karısını ve sevgilisini öldürdü. Bu cinayet üzerine, Aydın jandarma taburundan Boşnak Hasan Çavuş peşine düştü. Onu yakalayıp yakararak yığınla İzmir hapishanesine gönderdi. 1883'te babasını yakalayıp öldüren, gümüş şap tifeğini gasp eden de işte bu Boşnak Hasan Çavuştu.

Boşnak Hasan Çavuş, Çakırcalı hapisteyken, bir gün Ayasuluk köyüne varmış, Çakırcalı'nın anası Ayşe ablaya "Mehmet'ten mektup gelmiş. Duydum niyeti bozukmuş, hapishaneden çıkınca o da babası gibi eşkiya olacaktı öyle mi?" derken elinde tuttuğukocasını gümüş saplı martinişi ile apış arasındırtıktırmış ve "o puştı sen mi doğurdun?" sözlerini ilave etmişti. Bu sözler

Ayşeablanınçok gücüne gitmişti ve Hasan Çavuş köyden ayrılır ayrılmaz, bir akrabasını çağırtmış, "İzmir mahpushanesinde bulunan oğlum Mehmet'e de ki, şu iki memenden emdiği süt haram olsun. Babasını öldüren Boşnak Hasan geçen gün evimize geldi, bana da çok çirkin laflar etti, intikamımı ondan alsın!" demişti.

Çakırcalı Mehmet Efe, babasının katili Boşnak Hasan Çavuşu mutlakla öldürecek, başka bir emeli yoktu. Bunun için Odemiş'in iki bucağının kavağında bulunan Kaymakçı köyü ile civarından hiç ayrılmıyordu. Çünkü hükümet kuvvetleri bu iki nahiyeden birine gitmek ve yahut nahiyelerden Odemiş'edönmek isterlerse buradan geçmek zorundadırlar, başka bir yol yoktu.

Çakırcalı'nın buralardadostları çoktu, tuzak kurulmuştu. Kanlısı eğerköye girerse derhal

haberi olacaktı. Boşnak Hasan Çavuş, bu yoldan geçenler daima ihtiyatlı hareket ederdi. Nereye gitse piyadeleri önden yollardı. Aklı sıra pusuya düşerlerse kurtulacak. Fakat Çakırcalıpiyadelerle ateş açmadı, onları martinilerinin önünden geçirdi. Biraz arkadaşan Hasan Çavuş görününce tetikler inmiş, kurşunlardan biri sağ kulağından girip sol kulağından çıkmış, kafasını dağıtmıştı. Çakırcalı, cesedin yanınatuzak kurulmuşturvehmiyle gidedi. Bu yüzden babasının gümüşsaplı martinişini alamadığına hayatı boyunca çok üzülmüştü.

Çakırcalı'nın İzmir'de yarılanması büyükbir olay oldu. Kendisi henüz tanınmıyordu ama babasının namı unutulmamış,devletin yaptığı haksızlıktan dolayı oğlunun mutlak intikamını alacağını bilen halk, bu davaya büyük ilgi duymuştu. Cinayet o kadar ustaca işlenmişti ki, bunu yapanın Çakırcalı olduğunu herkes biliyor, ancak yeterli delil bulunamıyordu. Efenin avukatlığı Bekir Behlül Bey üstlenmiş, yaptığışavunma sonucu Çakırcalı Mehmet ve cinayettiki yardımcıları Hacı Eşkiya ve Çoban Mehmet beraat etmişlerdi.

Efe, eşkıyalığa gerçekten babasının öcünü almak için başlamıştı. 15 seneyi aşkınbir süre Egeyi titreten Çakırcalı, eşkıyalık serüveni boyunca bir ölüm makinesigibi çalıştı. Ancak bu süreçte fakir halkın babası gibi görülmesi ve bir anlamda yığın, ezilmiş köylünün hak arayıcısı ve sözcüsü olmuştı ve bu yüzdenköylüden her türlü desteği görmüştü. ✱

Efe, eşkıyalığa gerçekten babasının öcünü almak için başlamıştı.

Fikret Hakan, Çakırcalı Mehmet Efe ve Kadir Savun, Hacı Eşkiya rolünde. Fotoğraf, Metin Erksan'ın 1958 yılında çekip yönettiği "9 Dağın Efesi Çakırcalı Geliyor" filminden. Ege yöresindeki dağları mesken tutan Çakırcalı'nın babasının Hasan Çavuş tarafından yakalanıp öldürülmesi ve genç efenin intikamı planlarını anlatıyor.

Babası, Poe henüz 1 yaşlarındayken evi terk eder ve annesi de 1811'de hayatını kaybeder. Gotik kral adeta doğar doğmaz hem öksüz hem yetim kalır. Tıpkı diğer iki kardeşi gibi şair de koruyucu bir aileye verilir...

GOTİK KRAL EDGAR ALLAN POE

Pollisiye edebiyatın babası. "Kuzgun" şiriyle ciddi süske yapan Poe, kendini yazıya dökmeyi tercih eden bir yazar. 19 Ocak 1809'da Amerika Birleşik Devletleri'nin Massachusetts eyaletinin başkenti Boston'da dünyaya gözlerini açar. Aktris Elizabeth Arnold Hopkins Poe ve aktör David Poe çiftinin ikinci oğludur. Babası, Poe henüz 1 yaşlarındayken evi terk eder ve annesi de 1811'de hayatını kaybeder. Gotik kral adeta doğar doğmaz hem öksüz hem yetim kalır. Tıpkı diğer iki kardeşi gibi şair de koruyucu bir aileye verilir. Koruyucu aile Virginia'daki İskoç bir tüccarın oğlu olan John Allan ile eş Frances'tir. Şairi himayesine alan aile, buna rağmen Poe'yu resmî olarak evlat edinmez. Anne babasını, yüzlerini dahi hatırlayamayacak yaşta yitiren Poe, ne bir aileye sahiptir ne de ailesizdir. Allan ailesi 1815'te Londra'ya yerleşir ve şairi de Chelsea'de yatılı okula gönderir. Öz ailesini yitiren 6 yaşındaki çocuk, koruyucu ailesi tarafından yatılı okula gönderilir ve burada yalınadır. Burada bir başına kalan yazar, 1818 yılında bir başka yatılı okula gönderilir. Şairi büyüten Allan ailesi, sene 1820 olduğunda Virginia'ya döner ve şair de eğitimini burada sürdürmeye başlar. İlk dönemlerini arak geride bırakıp Poe 1820'lerin ortasında Virginia Üniversitesi'nde Klasik ve Modern Diller Bölümü'ne girer. Şair, ergenlik ve sonrasında denilen kendi yaşam döneminde kendini kumara kaptırır. Koruyucu ailesinin kapsını çılsa da aile şairin kumar borcunu ödemez. Bu yıllarda diktiği tutturamayan gotik kral, 1826 Aralık'ında okula dan ayrılır. Tüccarın oğlu John Allan'la yaşadığı sorunlar nedeniyle de ertesi sene Boston'a yerleşir. Aileden eğitim hayatına kadar yerleşik olma şansını yakalayamayan şair kendini yazmaya verir.

Poe'nun mezarına 1949'dan beri gelen gizemli bir ziyaretçi vardır. Mezara üç gül ve bir şişe Fransız konyası 2009'a kadar Bu geleneği siyah paltolu sürdüren ziyaretçi de aynı bir sırdır.

Bu şair kitabının günümüzde 12 kopyası olduğu düşünülüyor. Aynı yıl Poe orduya yazılır. 1828'de başçavuşluğu yükselir ve koruyucu ailesinin babası John Allan'la da aralarındaki buzlar çözülmeye başlar. Yıl bu defa 1829. Şair 20 yaşındayken ikinci şiir kitabına imza atar. *Al Aaraaf, Tamerlane, and Minor Poems* (Al Aaraaf, Tamerlan, and Minor Poems) (Al Aaraaf, Tamerlan, and Minor Poems). Bu kitapta Al Aaraaf şiirini şairin 15 yaşında yazdığı söylenir. Şiirdeki tema ise ölümün sonraki hayatı, Poe'nun bu şiirinde, Kuv'ar'da yer alan Araf atannazı başarıyor. Ne var ki ordu hayatından

memnun değildir ve emirlere riayet etmediği için 1831'de askeri mahkemeye çıkarılır. Hakkında askerlikten uzaklaştırılma kararı çıkarılan şair Baltimore'daki halasıyla kuzeninin yanına taşınır. Bu defa 1831'de kardeşlerinden birini kaybeder. Belki de yazarak tüm buhranlarını yatıştıran gotik edebiyatçı, 1832'de bir yarışmaya beş hikayesini yollar ve 1833'te de edebi bir derginin yarışmasında birinciliği kazanır. Koruyucu ailesinin babası John Allan 1834'te hayatını kaybeder fakat vasiyetinde şaire hiçbir şey bırakmaz. Ertesi yıl bir dergide editör olan Poe'nun kariyeri de belirmeye başlar. Bu alanda kendini geliştiren yazar, Baltimore'da yanına yerleştiği kuzeniyle 1836'da evlenir. Ailesi ile beraber önce New York'a, 1838'de de Philadelphia'ya giden Poe editörlüğü sürdürür. İlk öykü kitabı *Tales of the Grotesque and Arabesque* (Grotesk ve Arabesk Öyküler) ertesi sene yayımlanır. Poe 1843'te düzenlenen bir edebiyat yarışmasında da ödül kazanır. 1844 yılı olduğunda eşii ile beraber New York'a döner ve editörlük yaptığı bir derginin sahibi olur. "Umut "Bu kadar yeter!" der ve Poe 1847'de bu defa eşini kaybeder. Çocukluk aşkı, kendisi gibi dul kalan Elmira Royster Shelton'la 1849'da nisanın ilk haftasında evlenir. Bu kez de Poe'nun

dermanı kalmazmıştı. Aynı yılın Ekim ayında bilinci yarı kapalıdır ve 7 Ekim 1849'da sebebi bugün de bilinmeyen şekilde yaşamını yitirir.

Old Westminster Mezarlığına isimsiz bir mezara defnedilen Poe'nun mezarına 1949'dan beri gelen gizemli bir ziyaretçi vardır. Ziyaretin eşii ve teyzesiyle beraber yaptığı mezara üç gül ve bir şişe Fransız konyası bırakır. Bu geleneği 2009'a kadar sürdüren siyah paltolu gizemli ziyaretçi de aynı bir sırdır. Fransız yazar ve psikanalist Marie Bonaparte şunları söyler: "Garip, dengesi ve saplantılarla dolu yapısını kendini cinayete ya da deliliğe sürüklemesini önlemek için, Poe'nun elinin altında bir başka zehir vardı. Herkesin aynı rahatsızlık kullanılabilecek bir zehir: Güzel ve öznel yazıyı, sistematizasyonu zıtlamasını sağlayan, tutarlılık ama avutucu imgelemler kağıda dökülme mürekkepten söz ediyorum."

İSMAİL TAĞA

Bir Deli Hikâyesi

Favori rengi kırmızıydı. Tavşan kanı çaya bayılıyor, Nusret'in et tokatlama videoları hoşuna gidiyor, Twilight filminde vampirleri tutuyordu. Acaba bu adamların söyledikleri doğru muydu?

YARI-VAMPIİR

Cemil, üç yıldır vergi dairesinde memurdu. Nisan'la Mehtap ile aynı zamanda evlenip memurluk hayatını taahhüdüne almıştı. Oyle ya memur memurdu neden evlenmiyordu? "Avdaktan, yerleşik hayata geçiş zamanı" diye düşünürdü. Akşam vakti bu düşünceler eşliğinde evine doğru yürürken siyah elbiseli üç kişi tarafından ölü kesildi. "Cemil Süslü sen misin? Bir yerde oturup konuşmamız gerek Ailenle ilgili" dediler. Cemil yetimhanede büyüdüğü için ailesini hiç tanıınamamıştı. Bu konu onun için çok önemliydi. Taksim'de bulunan Simit Sarayı'na gittiler. Kimdi bu adamlar? Ne biliyorlardı? Simitler neden bu kadar pahalıydı? Olaylara anlam veremeyi oyalıyorlardı. Aralarından en yaşlısı konuşmaya başladı. "Bak Cemil, sana anlatacağımız saçma gelecek biliyoruz ancak söylememiz lazım. Bilmen gereken büyük bir sır var. Sen yarı insan yarı vampirsin!" dedi. Cemil kahkahayı patlattı ama karşısında oturan üçlü ciddiyetini bozmadı. Yaşlı adam konuşmasına devam etti: "Baban zamanında atalarına karşı gelp Transivanya'dan kapp Bleek'e yerleşmiş. Neden Bleek diye sorarsan herhalde haritada bile zor bulunabilen bir yer olduğu içindir. İki gündür haritaya bakıyoruz hâla bulamadık" dedi ve tebeşürünün boyunu ısırdı. Aslında "Neden Bleek?" sorusuna "Biz onu nereden bildik?" diye espi yapsa daha komik olabilirdi. Cemil'in böyle ciddi anlar dakikalarını içi hep tert düşüncelerle dolardı. Yaşlı adam konuştukça olay farklı bir boyut kazanıyordu: "Orada Keşver diye bir kadınla yani menenle evlenmiş ve sü dünyaya gelmişsin. Sonra baban tabii vampir olduğun için iç güdülerine yenik düşerek gizlice ahlırlara dadanmış büyükbaş, küçükbaş, ne bulduysa emmiş derken sıra insanlara gelmiş. Üç beş köylüyü emince de olaya yunanlır. Evini yapıp kıymışlar. Babanın kalbine, yetememiş başka bölgelerine kazık çakarak öldürmüşler. Sonra seni de öldürmek isterlerken annen alp kaçırması, birilerine teslim etmiş. Yerini söylemeyeince onu da öldürmüşler. Sonra bir şekilde yetimhaneye verilmişsin. Bu olanları biz de yeni öğreniyoruz." Cemil "Dayı sen ne anlatıyorsun?" diyecek arayağa kalktı amayışlı adam dişlerini göstericetekrar oldu. O tarihiere ait olan gazete kupürlerini çıkardılar. Gerçekten bir sürü gazetede yayımlanan fakat fazla ciddiye alınmayan bir hadisediydi.

Şöyle bir düşündü; favori rengi kırmızıydı. Tavşan kanı çaya bayılıyor, Nusret'in et tokatlama videoları hoşuna gidiyor. Alacakaranlık (Twilight) filminde vampirleri tutuyordu. Acaba bu adamların söyledikleri doğru muydu? Kendisini, saçlarına götürme teklifinde bulundular. Ama onları kabul etmeyecekti. Ayrıca yarı vampir ne demekti? Sözleşme memurluk kıy kıy mıydı? Kadrolu vampir olmak için

sinava mı tabii tutulacaktı? KVSS'de (Kamu Vampir Seçme Sınavı) üç saatte kaç kişinin kanını doğru emdiğine mi bakılacaktı? O konuya da açıklık getirildiler: Gerçekten vampir olması için özel ayin eşliğinde sınavı kanına sahip olan bir kadını emmesi gerekliydi. Nisan'la Mehtap bu konuyu nasil değerlendirdi? İyi gündeve kötü günde, hastalkta ve sağlıklı kendisinden başkasını emklemesine izin verim miydi? Yaşlı vampir "Bizden korkma delikanlı.

Biz senin iyiliğinve vampirliğin geleceği için buradayız" dedi. Cemil gülümsedi "Hayır sizden korkmuyorum. Benim asıl korktuğum kişiler; milletimin kanını emenlerdir" diyecek politik mesaj verdi.

Hayır, sizden korkmuyorum. Benim asıl korktuğum kişiler; milletimin kanını emenlerdir.

Gözlerini kısıp sağa sola bakıp takdir görmeyi bekledi. Pek sallayan olmadı. Sonra "Lan memur adamsın ne diye bu toplarıyorsun?" diye kendine kızdı.

Yaşlı vampir "O zaman yarın içi uçakla seni Transivanya'ya bekliyoruz. Biz vampir olduğumuz için yarın da dönüşü uçakla bir ama senin şimdiki hayatınla ilgili karar vermeni istiyoruz. Eğer yarı memurluk hayatını bırakmak istersen sonra başka kullanacağım. Şimdi müdür beye ne derim? Müdür

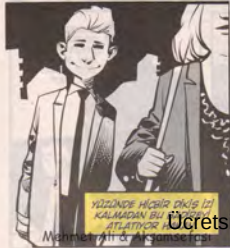
bey ben yarı vampirim, tam vampir olmak için bir Transivanya'ya kadar gidip kan emip geleceğim" dedi. Yaşlı vampirin gözleri kırmızıya döndü. "Ulan çıldırma beni. Bin beş yüz yıldır içi defa bu kadar salak vampir görüyorum. Sana ölümsüzlük ve sonsuz bir güc vad ediyoruz. Hâlâ memurluk diyorsun. Bak biz çok büyük savaşlara girdik ve geriye üç erkek vampir kaldık. Yaşadıklarımızdan dolayı üçeremekte zorluk çekiyoruz. Sana ihtiyacımız var yoksa sonumuz gelecek. Tek (imdimiz) maaşle sensin," dedi. Cemil sonuçta -anne tarafından- Anadolu çocuğu olduğu için bu işte bir ibnelik olabileceğini düşündü. Mesai saatleri belli, aldığı maaş belli, şğırtas olan garanti bir mesleği vardı. Vampirliğin ne garantisini olabildi? Hem milletin kansını, kızını emmek hiç etek değildi. Konuyu iyice tartmak açısından süre istedi ve "Yokgaba bu gece gelin benim misafirim olun. Biraz daha düşünceğim. Hem biraz içelim dertleşelim. Sonuçta bu vampirlik anladığım kadıyla gönüli işi. Gönüli yakarak olmaz bu işler," diyecek evine davet etti. Vampirler, daveti kabul ettiler. Alkolün dibine vurarak bütün gece muhabbet etmeye karar verdiler. Yaşlı vampirtekelden alkol alırken tekelayı de yanından getirdi. Bir yandan alkol ihtiyacını tekeliyi dandan kanını içerek karşıladı, bir yandan da "Kardeşim onun em, bunu em yorulduğum daha. Geçen yoklukta bir adam emiyim dedim. Kırk beş yıllık sigara tiryakisiyim. Yakulülük yalasan daha. Nerede o eski kâhleri kanlar? En çok biz tiryakur insanlar şğılık yaşasın, organik beslensin. Onlar kendilerine bakacaklar ki, biz mis gibi kan içeceğiz," diyecek yakındı ve iyice kafayı buldu. Vampirler, Cemil'e vampir olması için reddedemeyeceği bir teklifte bulundular. Şatunun tapasını üstüne yapacaklar, cillop gibi hatunları hizmetine verecekler ve her ay memurluğa aldığı maaş bankahesabına yatacacaklardı. Cemil teklifi anında kabul etti. Şato, üstünöyapılana kadar memurluktan istifa etmeyeceğini belirtti. Peki ya Mehtap ne olacaktı? "Ya yemişim Sinpaş'ın, cillop gibi diyorlar ya cillop," diyecek since gülümsedi ve o meseleyi de halletmiş oldu. Cemil, evdetabatolmadığını, en fazla yatağı yapabileceğini söyleyecek salonu hazırladı ve üçünü de yan yana yatdı.

Sabah alarm sesine zarar zoru uyandı. Salona gittive "Günaydın canlar. Ben gid müdürle konuşacağım. Sizin için kahvaltıyı hazırladım. Güzelce kanınızı doyurun. Konu konuşuydu da emeyin sakın." diyecekperdeyi açtı. Üç zsmız vampir, güneş ışınlarıyla bir anda kule döndü. Cemil, aylık sonukunu atlatp hemen giriş ali ve ortaklık delil brakmayacak şekilde süpürdü. Yan bğyın olan tekeliyi daıyıı dükkanının önüne bıraktı. Yanlışlıkla da olsa ailesinin intikamını almış ve vampirliğin sonunu getirmişti. Daha sonra telefonu eline aldı. Nisan'la Mehtap'a derin manalı bir mesaj yazdı: "Günaydın canlar. Benim aklın geradanından sıyrıyorum seni. İhtiyacın yok, kıl ederim. Seni seven Edvrim." ✨

DEFTERLER

Yazan - çizen: **M.K. PERKER**

Kent içi hareketliliğin ve kültür sanat buluşmalarının odak noktası olan Kadıköy'de 51 gün boyunca sürecek festivalde 34 konser, 17 film gösterimi yer alıyor.

mağaz
festival
olsun

OT

KALAMIŞ YAZ FESTİVALİ +1'İN KATKILARIYLA DEVAM EDİYOR

Kadıköy Belediyesi'nin bu yıl ikincisini düzenlediği "Kalamış Atatürk Park'ında gerçekleşen "Kalamış Yaz Festivali" +1'in katkılarıyla konserlerle devam ediyor. Kent içi hareketliliğin ve kültür sanat buluşmalarının odak noktası olan Kadıköy'de 51 gün boyunca sürecek festivalde 34 konser, 17 film gösterimi yer alıyor. Büyüleyici atmosferiyle izleyicisini karlayacak festival 1 Temmuz - 30 Ağustos tarihleri arasında saat 21.00'de Kalamış Atatürk Park'ında gerçekleşiyor.

2. Senesinde de +1'in katkılarıyla gerçekleşen festival, 30 Ağustos Zafer Bayramı'na özel konser ile son bulacak.

Kadıköy Belediyesi'nin düzenlediği "Kalamış Yaz Festivali" 1 Temmuz'da ünlü sanatçı Nazan Öncel'in konseriyle başladı. Kadıköylüler, Kalamış Atatürk Park'ında sahne alan Öncel'in konserine yoğun ilgi gösterdi. Festivalin film programının açılışı ise 3 Temmuz'da Charlie Chaplin'in "Sirk" filmi ile yapıldı ve Chaplin'in 1928 yapımı filmine Şef Orçun Orçunsel yönetimindeki Avrasya Flarmoni Orkestrası canlı orkestra müziği ile eşlik etti.

Kadıköylüler Kalamış Atatürk Park'ında gerçekleşen festivalde, hem yıldızları arasında film izlemenin keyfini hem de sirper izimlerin yanı sıra klasik müzik, caz ve pop müziğin duayen isimlerini ıık, ses ve görsel

içeriğiyle hazırlanmış görkemli sahne izlemenin keyfini 30 Ağustos'a kadar doyarsa yaşayacak.

GÖRKEMLİ SAHNEDE DUAYEN SANATÇILAR

Festivalin +1'in katkılarıyla düzenlenen müzik ayağında sürpriz isimlerini sıraklasik müzik, caz ve pop müziğin duayen isimleri ıık, ses ve görsel içeriğiyle hazırlanmış görkemli sahne izleyicileriyle buluşuyor. Tüm Ağustos'ta, Cem Adria'nı, Heyl Douglas'tan Redd'e kadar birçok ismin sahne alacağı Kalamış Yaz Festivali, +1'in katkılarıyla 30 Ağustos günü

Zafer Bayramı'nı sürpriz bir isim ile kutlayacak.

SOKAK HAYVANLARINA DESTEK!

Alanı düzeninin sağlanabilmesi için girişlerin biletli olduğu Kalamış Yaz Festivali'nde biletler, Mobilet'te üzerinden satılıyor. Biletin 10TL olduğu festivalde, katılmolar aldıkları biletlerle sokak hayvanlarına veya yeni doğan paketine de destek vermiş oluyor. Kalamış Atatürk Park'ında 1 Temmuz - 30 Ağustos tarihleri arasında düzenlenen Kalamış Yaz Festivali'nin ayrıntılı programına Kadıköy Belediyesi'nin internet sayfasından ve @artibir hesabından ulaşabilirsiniz. ✨

olarak kullandığı dolaba açmış kamyoncu Ferit Çapırcı ile tanışıyoruz. 20 yıl önce kasaplık yapmış, Deli dana hastalığı, çiğnacı ıflas etmiş. Daha sonra yakınının önerisiyle elde kalan para ile el bir kamyon alarak taşımaya başlamış. "O gün bugün yollardayım" diyor Çapırcı. "Çok acı durumlar yaşadım. Aile geçirdirmek zor. Yaşamaya devam ediyorum. Devam etmek zorundayım. Bir şekilde çılsam zorundayız başka çaremiz yok. Yük varsa yollardayız. Ölüm de olsa, düğün de olsa, yükü yetiştirmek zorundayız. Koronadan ölen abimin ölüm haberini yolda aldım. Elim ayağım birbirine dolandı ölüm haberini duyunca. Kamyonu yol kenarına çekip bir süre toparlanmaya çalıştım. Sonra ne yapacağımı bilemedim. Memlekete gitmem gerekiyordu. Ama gitmedim. Yükü adrese teslim etmem gerekiyordu çünkü. Gidemedim, yetişemedim. 5 gün sonra ancak cenazeye yetişebildim. Çok acı bir durum. Vicdanımızısladı. Bir kız çocuğu babasını. Kızın kalp hastası, zaman zaman acil hastaneye kaldırılıyorlar. Yoldayken haber alıyorum. En son yine gidemedim. Şükürkızım şu an iyi. Kışın pek yük kırmaz. Onun için kışın ailemleym. Yazın da çalışarak kışkı kurtarmaya çalışıyorum. Genellikle gıda ve temizlik malzemelerini taşıyoruz. Doğu ve güneydoğu illerine gideriz genelde..."

Bu yolculuğunuz sırasında neler okudum neler, işte size okuduğuların bazı örnekleri...

- "Rahmetli babam da soldandı"
- "Sen ölümüne gidiyorsun dedim de, ben mazot yok mu dedim gülüm"
- "Onyargılarından öpüyorum, bakış açına selam olsun"
- "Benden sana akıl, aklın varsa tektakil"
- "Sıradaki selâkendini hiç olmayacak sanılara gelsin"
- "Gittigime bakma hiç halim yok"
- "Sinyalyakıp geçtiğin bu kalbimi, ılerde dörtluy yakıp bekleyecekmiş"
- "Uzaktan kusursuz, tanıdık kalımsız kusursuz sana değmez"
- "Seni çekeceğime el frenini çekirim, yüreğimi yavaşlatırsam lastiklerim yansın"
- "Kamyonçekte 10 ton, gönlüm çeker Paris Hilton"
- "Doktor değilim ama hastam çok"
- "Konum at da mutluluğun yolunu bulalım"
- "Federallerin canı cenneteme, yaşasın zabıta"
- "Karayollarında değil, senin kollarında öleyim"
- "Ben göktofe sen lağav, sen bir taşın göktofe"
- "Ya benim ya da senin ya da kimin bizi görürne"

Müstesra Kıptaplar

PELİN BATU

Hâlâ Buenos Aires'e gitmiş değilim ve kim bilir belki hiç gitmeyeceğim ama oradan çiçeklenmiş hikâyeler ve romanlar sayesinde kanımın daha hızlı aktığını, adımlarımın stakato'sundan anlıyorum. Şarabım elimde, kumlu günlere giriyorum.

TANGO A LA ARJANTİN

Uzun bir süredir ben kendine geçiyordum. Menden Arjantin? Tango'nun ofşeltiltikusu, sinemasının tuluft deneyleri, sokaklarının İtalyan zevklerinden ziyade Arjantinlilerin benicebetmişirçinkinden sevdiğim yazarların kurtlu ve mantarlı toprağıdır. Kendine ait (oyaltı) bir kütüphane olan Jorge Luis Borges, büyüü gerçeğışarkadaşları Adolfo Bioy Casares ve Silvina Ocampo, hayali diyarların ve canavarların kataloğusu Alberto Manguel, vampirlik bir makinist olan Cortazar, Kiri Savat'ın tanevise yazarı Ernesto Sabato, izim gibi harvâ César Aira ve niceleri... Hâlâ Buenos Aires'e gitmiş değilim ve kim bilir belki hiç gitmeyeceğim ama oradan çiçeklenmiş hikâyeler ve roman arı sayesinde kanımın dahabızı aktığını, adımlarımın stakato'sundan anlıyorum. Şarabım elimde, kumlu günlere giriyorum.

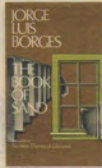
BORGES LABİRENTİ

1899 doğumlu Borges'in son şaheserlerinden biri olan bu roman kitabı yıllardır bekleştirim, doğru zaman bugünkü, New York, Playboy, New York Times gibilerde gire ve gazetelerde yayımlanan kısa hikâyelerinden mürekkep eserin en güzel taraflarından biri sonsözünde Borges'in kendini okuyor ve yorumluyor olması. Bu minvalde önsözdeğil de sonsözdeğil isabetli olmuş çünkü sız başlangıçta etkileşim zehirleriyim. En sevil(e)mediğim Kafkask "Kongre" öyküsü "kitabın en hırslı öyküsü" olarak tanımlaması, bir doppelgänger masalı olarak okuyabileceğimiz ilk öyküsüyle kendini oynaması, H. P. Lovecraft'a adadığı "There Are More Things'in" karanlık garabeti ve pek çok öyküde sevdiğin Borges'in Nordik ülkelerden olan soğuk sevdasının kanıtlık etmesi heyecan verici. Her kitabında olduğu gibi burada da sayısız referansları arasında kaybolarak Borges labirentinin içine çekiliyor, gerçekte ve kurgunun birbirinin içine eritildiği ence yollarla kayboluyorsunuz. 13 hikâyesi okuduktan sonra 13 şiir yazarıyım. Mutluve müteşekkirim. Akar-kımların içinden yeniden doğuyorum.

Jorge Luis Borges: Book of Sand, E.P. Dutton, 1974

PLASTİK EVREN

Cortazar'ın Seksek adlı romanını ilk okuduğumda edebiyatın nasıl yeniden yaratılabileceğini görmüştüm. Bu kadar yıl sonra tekrar okuduğumda Modernist deneyimin başınısınıyanında Cortazar'ın nasıl bir karakter olduğunu düşünüyordum. Başkahramanı Horacio Oliveira

bir nevi bohem bir Henry Miller gibi takılırın, çok olmasınlar merkeze yerleşmişliği La Maga'nın elle tutulmazhalleri, sirkve tınarhane arasında gelip gitmişizbileni sürrealist bir cazın içinde sallıyor. Joyce Arjantinli değil ondan da böyle dilbaz ve oyunbaz bir şey çıkardı. Bu arada İspanyolca bilmeyen işbu fakir çok şanslı, Gregory Rabassa'nın ödüllü çevirisini huşu ile okuyorum zira Cortazar'ın bu çeviriden çok bir memnun kaldığını biliyorum. O kadar ki Cortazar bu çevirmeni arkadaşşı Marquez'e öñernmiş ve onun muhteşem romanı Yüzyükk Yalnızlık da İngilizceye Rabassa tarafından kazandırılmıştır. Kitaptahayal edilen "plastik evren" aslında kitabın kendisi - burada herşey değişkin, farklı müzikle akar-kımların arasında altındaki halılar her daim çekip uçuluyor. Size düşmek pek yakışıyor.

Julio Cortazar:Hopscotch, Pantheon, 1987

ZAMANA AÇILAN BİR KAPI

Şahfama teşekkürlerimi sunarak başlayorum, Arjantinlilere olan merakımbildiği için bana bu yeni yazan önerdi, kitabı o gün yalayıp yuttum çünkü roman benim gibi bir bibilyofili için yazılmış adeta. Bir ölüm ve ardından postadan gelen bir kitiapı uyardırdığı merak üzerine kulanın hikâyesimde hiç tanışmadığımız bir kitap kurdundan pesinden diyoruz. Böylece hayalet kahramanım obsesif takıntılarını (birbirleriyle kavgalı Julian Barnes'in Martin Amis'i veya Losa ve Marquez'i rafta yan yana koymama gibi) dindirip dedektifliğe soyunuyorsunuz. Sonunda vardığınız her bir lağının kıyısında terk edilmiş bir kitiap-ev oluncabizim gibilerin kitap-arızılığının nerede bitebileceğini anlıyorsunuz. La Casadel Papel bildiğiniz dedektiflik öyküsü değil, akademişen ve kitiap-orbu okurların dışı bir macerası. Bu minvalde kendisi de giripçilen kitaplar ve şiirlerle kendisi de bir kütüphaneye da buradadenildiği gibi "zamana açılan bir kapi" oluyor. Borges'in kütüphanesiyi başladık, onun sonsuzluğunda bitiyoruz.

Carlos Mario Dominguez: Kâğıt Ev, Jaguar, 2015

anlar, anlatının en dokunaklı ve duygusalizerileri olarak sessizliklere gömülmüşler.

Sessizliğin Dili

Söz yerine bedensel dışavurumların ön çıktığı bu sessizlikler, sözle dile getirilemeyen duyguların anlatıya hükmettikleri terişleridir. Dışa kapalı duygular, bu sessizlik anlarında karakterlerin zulalından taşıp bedenlerinin dışına akarlar. Titreyen dudaklar, verilen nefesler, çekilen burunlar ve dokülen gözyaşları karakterlerin artık taşıyamadıkları duygusal yüklerin altından ezilen bedenlerinin verdiği çaresiz tepkilerdir.

Menteş bu sessizliklerden etkili bir dil kurmay, kurmacası bir çizgi roman olarak tasarlamasının sağladığı anlatı olanaklarına başıdır. Görselliğin işin içine girmesinin ve bu görselliğinin, beden ve kompozisyon çerçevesinde ifadeleri çok iyi yanıtlayan bir çizim olan Hakan Karataş tarafından üretiliyor olmasının sağladığı avantaja, Mentese vermek istediği duyguları sessizliklerle tetikler. Jestler, mimikler, bakışlar, hiçbir sözün ayrı derinlikte ifade edemeyeceği pek çok ruhsal durumu birkaç çizim karesinde deşifre eder.

Duygusalık

Daha önceki çalışmalarında kendisine pek de yer bulamayan duygusalık, Mentese'nin bu yapıtında aşıldı. Tüm kurmaca, duygu yönetiminin tansiyonunu tutmak üzere tasarlanmıştır. Nostaljinin, yerelin, kolektif ulusal sinema belleğimizin içerisinde yuzen bir anlatı biçimiyle Mentese daha önce hiç boyleniş derinden ele almış olduğu duygusalığı öne çıkarır. Postmodern ozan, Yeşilçam referanslı bir söylemştir.

İşsel Çatışmalar

Tabancalı Kız büyük ölçüde dışsal çatışmalarla ilerlese de, anlatının ruh dâhillerinde göz kırptığı aksaklar, karakterlerin yaşadıkları işsel çatışmalardır. Kader ve Kemal, birbirleriyle yeniden karışmalarından itibaren, kendilerinin beklenen sonucu, alevi ya da profesyonel ödevleri ile içlerinden gelen ses (birbirlerine kavuşmak, birbirlerine yardım etmek) arasında güçahlaki seçimlerde bulunmak zorunda kalırlar. Bu seçimlerde yalpalalar, davranışlarını farklı zamanlarda farklı seçimlerle tahvil ederler.

Karakterlerin anlatının sonundadır araya gelp gelmeyecekleri dış etkilerin önüne birbirlerinden ayırmaya çalışan kaderselliği kadar, bu ikilinin kendilerini yüklenen sonucu, alevi ve profesyonel sorumluluklarından kendilerini aşk için ne kadar azat edip edemeyecekleriyle ilintilendirilir. Ve iki dinamik karakter de, karşılaştıkları bu ahlaki ikilemler karşısında aldıkları farklı pozisyonlarla, aralarındaki aşk ilişkisinin gidipatını tekrartekrar yeniden biçimlendirirler. Derin ayrıllıklarla kavuşma arasındaki bu gelgitler anlatının duygusal nabzını oluşturmaktadır. Küfürleşmeler, tehditler, yummuk yumruğa dövüşler, içkenceler, silahlı çatışmalar gibi dışsal çatışmalar arasında birbirlerini her şeyden çok sevmeye devam eden iki insanın, dış dünyanın onlara dikte ettikleriyle, kendi arzuları arasındaki sıkışıklıkla nasıl başa çıktıklarını içkâmıdadıkları önüküsüdür Tabancalı Kız.

Çizimler

Hayat hiçbir varlığı birbirinden çizgiyle ayırmaz. Bu yüzden Aşk antisensüslü zihnimize özgüdür ve bir temsildir.

Çizgi, yaşamda var olmayan konturlar aracılığıyla varlığını arı soyutlamasını gerçekleştiren bir görselleştirme. Tıpkı harfler, sözcükler, cümleler ve yazı gibi bir dizi göstergeğin belli bir şifreleme aracılığıyla bir araya gelerek, yaşam hakkındaki görüşümüzü temsil etmeye çalışması gibi, çizimler ve renkler de dile orana çok daha özgür kişisel bir şifreleme yöntemiyle yaşamın görselliğini temsil eder.

İnsanlaşkın (transandantal) bir varlık oluşu, onun varlığını aldığı halleriyle değil, olası potansiyelleriyle göstermesini sağlar. Bir ağaca baktığımızda, yalnızca bir ağaç görmeyiz, onda potansiyel bir masa, bir sal, bir heykel, bir defter görürüz. Ne görebildiğimiz, gereksinimlerimiz ve yaratıcılığımızla ilintilir.

Çizgi aracılığıyla varlıkların, varlıklar arası ilişkilerin, insan ve yaşamın temsil edilmesi, o çizgiyi evreni içine alarak çizimin aşk ilişkisinin derinliğiyle ilintili olarak izleyiciye yaşamın gizli kalma, hangi potansiyellerinin deşifre edileceğini belirler. Bu görselleştirme, çizimin düş gücü, potansiyelleri kavrama aşk ilişkisi, yaratma becerisi ve estetik yetelleriyle taşıyan çizimlerin temsili değerlerinin, çarpıcıklarının,

sansatlıklarının ve etkileme kapasitelerinin ölünce. Sağlıms, karmakansık bir dünyada, neyin görselleştirileceği, neyin anlatılabilir, hangi bileşenlerin yok sayılacağı, çizim için devasa bir kurmacasürecedir ve yaşam derinliği toparlanıp, çelişkilerden arındırılıp, tutarlı bir bütün olarak resmedilmesi, gerçek ve soyutlama arasındaki bir bağlantı olduğu kadar, bugüne değin yapılmış resimler, edilemiş görüntüler arasında da sayısız ilişki kurulması demek gelir.

Çizgiyi ve renkleri, yaşamda veya yaşamın önceki görselleştirmelerinde gördüklerimizle öykünerek değil, özgün yorumlayarak, bunlarla birlikte, daha önce tattığımız tüm duygular, bazen o duyguların da ötesine geçerek yeniden duyumsatan Hakan Karataş, özgün görselleriyle, tancık duyularımızı tetikler. Güçlü desenler, figürlerin yüz, jest ve mimiklerinde, bedensel hareketlerinde, temsil ettikleri kişilerle olan fiziksel benzerliklerinde ve özellikle açık hava sahnelerinde arka planları oluşturan mimari çizimlerde pek estetik bir temsili kuruyor. Bu estetik temsilde, izlediklerimiz olayların sıradan bir insanın ortalaması 170 cm'lik uzunluğundan baktığı sınırlı açıdan değil, gündelik yaşamda çoğunlukla deneyimlediğimiz bakış açılarından takip ediliyor, karelemlerinin estetiye edilirken, dinamizmlerinden hiç taviz vermemiş, sık gölge oyunlarında kullanılan estetik kontrastlarla derinlikler üretilmiş, renklendirilmede gündelik yaşamın temsil değerlerinin dışına taşkırken, edile eden yeni renklerin çizim ve kataba özgü bir evren yaratma başkanı gibi çizerek yetteli Tabancalı Kız'ın görsel sanatlardaki iddiasını ortaya koyuyor.

Hakan Karataş, anlatıyı kendi aşkın yorumuyla, onun sıra dışı potansiyellerini ortaya çıkararak betimliyor ve bu potansiyellerin çoğu bizim daha önce karıştırmış olduğumuz görsel açılara ve yeni eşlemelerle görüntüler yaratarak, Karataş'ın Yeşilçamı bambaşkaolaaklara açan bir görüntü yönetimi olarak da konumuyor.

Hakan Karataş, Murat Mentese'nin sözüklerinden oluşan şifrelemesi önce kendi kavrayışıyla deşifre ediyor ve ardından devreye soktuğu aşk ilişkisiyle bu deşifreyi görsel bir dille yeniden inşa ederek, onu görsel sanatlar kodlarıyla bir kez daha şifreliyor. Ve buradaki görsel sanatlar şifrelemesinde, kriptolardan Hakan Karataş'ın özgüllüğü, bu çizimleri bir sanat yapıtına dönüştürüyor.

Tabancalı Kız

Murat Mentese, Fink'ten önceki romanlarında cat etmeyi tercih ettiği karakterleri ve konuları, Fink'te keşfetmeye - gerçek hayatta varolan karakterleriyle gerçekte yaşamış olanları kullanmayla - değiştirmiştir. Mentese Tabancalı Kız'la, bu kez Duchamp'ın hazır nesnesine göz kırpyor: icatve keşif ardından, hali hazırda var olan buluntuyu sanatının kendisi haline getiriyor. Duchamp'ın pisuvarı, Warhol'un hazır çorbalı oldukları halleriyle sergilemeleridir. Mentese de melodramı katkısız halyle teşhir ediyor. Mentese'nin Tabancalı Kız'ın, sanat tarihi ve günlük yaşam arasında kavramsal bağlantılar kuran fakat kendisini ilik baktığı tancık bir nesne olarak sunan bir çağdaş sanat enstalyasyonu (yerleştirilmesi) benzeriyorum. Çeşitlik, kavramsal ve postmodern.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://ranteo.org>

HİLAL DOĞRU

**Onunla ne konuşmam gerektiğini düşündüm.
Her şeyi hatırlıyorsa madem, neden böyle yapıyordun,
insanlara ezizet çektiğim için mi, ihtiyaçlık huysuzluğu mu,
iliği isteği mi, yaşadıkça bebeğe dönüşmek mi
anlam veremiyordun.**

DERİN BİR İSTIRAP

A nneannem 1933 doğumlu. Atatürk'ü gördün mü diye sorunca gördüm tabii diye cevap veriyor, en çok hangi torununu sevdiğini diye sorunca, seni diyor her seferinde. Atatürk'ü görmesine imkân yok, Atatürk öldüğünde o daha 5 yaşında. Üsküp'te annesini babasını yeni yeni tanımaya başlıyordun. 7 yaşında gelişmeler İstanbul'a. En çok beni sevmediğini de biliyorum, kızkenim Aysenur'a daha çok vakit geçirirdi. Aysenur evlenene kadar anneannemle beraberdi. Uzun ve dolu dolu bir geçimliliği var neticede. Ama beni kırmamak için sorduğumsuçlara sorulara verdiğim pozitif cevaplar bu çamura batmış once insanı yığını arasındabana umut veriyor. Sarıl bana anneanne deyince, tekerleki sandalyesinden uzanıp boynuma sarılmış umut veriyor insana. Dört sen önce felç indi sol tarafına, annemler bana ilk başta şöyleyememişler bu durumu. Çok düşkümdün çünkü anneannem, hastalık ferahdece anneannem için halinden eser kalmadı, yeni biriyi taşıyarak resten. Bu halini de sevmevi öğrendik, sevmeği öğrenen bir şeymiş, bunu anneannemin hastalığıyla tecrübe ettim.

Geçen gece annemin telefonu çaldı, arayan anneannemin bakıcısı Pakizeydi. Özbekistan'dan kızıgelecekmış,dişlerini yapıpracakmış,

o yüzden üç gün şehirdışına çıkması gerekiyormuş, siz gelebilir misiniz diye ricaırdı bakiyomuş. Annem telefonu kapatır kapatmaz kadınlı konuştugu tüm konuşmayı oduğu biç babilme bana aktardı, nefezsiz bir şekilde. Yüzi bembeyaz olmuştu,panik yapıtı buğulu nefes alışından anlaşılyordu. Panik yapmasın belki,anneannem bakanı bebeli yirmici kadındı Pakize. En iyi bakıcı belli bir buksüne

enakabili anneannem, birçoğu iki ayda bir kapp gidiyordu. Pakize kayırmıy, yokaşgerçekten dişlerini mi yaptırmayagidecek korkusu kaplamıştıannemi. Birbuksün sen bakanın ismi Ays'e'di, anneannem o yuzden artıtkhereseAys'e'diyse senliyori. Kadın erkek fark etmezsiniz,Ays'e'beni kaldır, Ays'e beni yatr, tek kurduğı cümle bundan ibarett, kend evlenirna bile. Geceleri uyumayıp sürekli bağıryor Ays'e'beni çevir diye, çevirdikten 10 dakika sonra arıy taraıf çevir diye tekrar bir bağırma seansı oluyor, bu aralıksız 3-4saat devamedyorı,karşı taraıf cinnet geçirecekt cinsten. Gece uyanıyınca tüm gün uyuyor, ilaçlarını içmesi için kalyahıya kaldırırdıgımızda bileraz zor otırıyortekereleki sandalyesinde, oturtuğumuzana Ays'e hadi beni yatr deyip kafasını sağdağoya eğiyor, çenesini titretirken. İnsanın işkisiyörü o çocuksu hareketyile, Ama bu durum artı sadece benim için acıyoyr sanırım. Çünkü annemle tymeden sabır tpsi çatladı, artık anneannem tahammül edecek güçleri kalmadı. Yesin için yatın, sonra da bir an önce kend evlerinedonsunlar diye bakiyoları olıyalar.

Pakize'nin dişlerini yaptırmak için evden gitmişiyse üç günkü büküm bir sürven bastırırdı. Anneannem bizim evden 500 metre ileride otırıydu. Pakize'nin bizi babamla kend evimizdekalyorduk. Babamısbah işe gidince ben de annemin yanına geçiyordum,

anneannemitek başına yataktan kaldırıptekereleki sandalyeye oturtamıyordun, yardıma ihtiyacıvardı. Bakıcı kadınlar yatalakhastaları nasıl kaldıracakını, o işlemtetkniklerini bildikleri için sorun olıymıyordu.Ama annem, anneannem düşürür endişesiyle bir türlü tek kaldırmaya cesaret edemiyordun. İlk aşamı yemeğimizi yedik, anneannemi kaldırıp yemeğini yedirdik. İlaçlarını içirdik, yatırdık, babamla eve geçtik, annem orada tek kald. Ertesi sabah gittiğimde annem gözlerini zor açıyordun, anneannem yinebütmünceseyolımdıpurmuş Ays'e beni çevir diye, dönme dolap biçi döndürüp durmuş annem anneannemi. Bel ağrıyordun, ben gidince birazuzandı uyudu. Bakıtım anneannemin gözleri açık tavani izliyor, tekerleki sandalyesine oturdum, ayaklarını arabayı süresüre yanına gittim. Başınıbana doğru çevirdi, bakıtım gözleri kapaklanmışsıkla mendille canını atmadan kurumuş kapaklarını aldım. Hava çok sıcakta benim bir ıslakmendille de yüzünüboynunu silmiş,derin bir oh çekti. "Gözümü tak,seni göremiyordum" dedi. Takıtım, çatık kaşları hemen indi, "Tuğçe sen misin?" dedi.

"Evet anneanne benim."

"Ne zaman geldin?" dedi.

"Sabah geldim, sen ismini hatırlıyor musun?" dedim. Bir sen sonraAys'e değil, gerçek ismini söylüyordun. Şaşkındım.

"Hatırlıyordumtabi, yağlı yumurta seviyordün sen, okuldangelince aşağıdan bağırdın, Anneanne yağlı yumurtaa!" diye. Ben de sana yumurta yapıyordım" dedi. Dışız bir şekilde çöküksüne tonuıyla, tatlı tükürüklerçıkyıyordu dudaklarını kenarlarından. Tekerleki sandalyesiyle iyice yaklaştı ona, beyaz saçları okşamaya başladım sevinçten, kemikleşmiş ama hâlâ pamuk gibi olan ellerini tuttum.

"E o zaman neden Ays'e diyorsun anneanne bize?" Kanepede uzananneannem bakı gözcüyulalı,biraz sustu, çok geçmeden "Su içir bana", dedi. Pipeti bardağından su içirdim. "Çevirbeni!" dedi sırtüstü yatırdıyord kendime doğru sola çevirdim. "Bana en çok kim baktıysa onun ismini söylüyorum," dedi sıtemli bir şekilde. Gözlerinin içidesini andran puslu bir hüzn vardı.

"Hatırlıyormuşun yani herkesi?" dedim şaşkın şaşkın.

"Büyükkızım Tülin, küçükkızım Yeşim. İlk torunum Aysenur, ikincitorunum Tuğçe, rahmetli kocamın adı Mustafa, kanserden öldü Allah rahmetylesin." dedi.

"Atatürk'ü gördün mü peki?" dedim.

"Gördüm, gördüm. Ama kitaplarda"

"En çok hangitorununu seviyorsun peki?" dedim.

"Herhinizi çok seviyorum kızımben, aytırd ediyim

"Ya hadi anneanne bırak, Aysenur'u dahaçok

seviyorsun."

"Bana en çok kim bakarsa, ben de en çok onu severim" dedi.

"Saçlarını kaşıyayım mı, sen seversin."

"Kaşı kaşı,"dedi sevinçle. Yene çenesi titredi onunla ilgilenecemi anılyanay. Saçlarınıkaşırken onunla ne konuşmam gerektiğini düşündüm. Her şeyi hatırlıyorsa madem, neden böyle yapıyordun, insanlara ezizet çektiğim için mi, ihtiyaçlık huysuzluğu mu, ilgi isteği mi, yaşadıkça bebeğe dönüşmekmi anlanıveremiyordun.

"Hangi yıldıyız anneanne?" dedim, hafızasını kontrol etmek amaıyla. "Evet, dedi, hiç cevap vermedim.

"Kafam mı buluyorsun sen benimle, hepimizi cebimden çıkartıyor valla ben," dedi. Sıcak bir kahkaha patlattım. Tekrar oturdum tekerleki sandalyeye. Gözlerinin içine bükür bükü süketne bakiyordun.Felçlielinin tuttuğumu farkettim,ellerini tuttuğumu anlasıydu sağlam eline uzandım. "Peki geceleri niyeuyumuyorsun anneanne?" dedim.

"Sıkılıyorum, içim sıkılıyor."

"Niyesıkılıyoriçin?"

"Çocuklarını düşünüyorum,onları düşünmekten uyuymuyorum. Çok sıkıldım bunda yatmaktan, gezmeiz istiyorum,"dedi.

"Amasen geceleri uyumuyorsun, sana bakan kadınları da uyuymuyorsun. Sonraoğlen bütün gün uyuyorsun. Hem sen boyleyapınca sanakadın yetsetiremyoruz, hem de oturmaya, kalkmaya, gezmeye vakit kalmıyoyr anneanne," dedi. Gözlerinin içinde bir anda güneş aç, sağlam eylele ellerimi sıktı, "Geceleri uyuysam gezer miyiz?" dedi.

"Gezeriz tabi," dedim.

"Atlanız arabalara Üsküp'e gideriz, sizi doğduğum büyüğüğ yerlere götürürüm," dedi hemen, ellerimi sıkarken heyecandan buruşmuş yanakları titriyordun, gözleri dolmuştu.

"Ama sözzer," dedim, "Bundan sonra geceleri uyuycaksın."

"Tamam söz."

O sıradaanneannem telefon çaldı, arayan Pakize'ydı. Annem telefonu alıp telsiz bak-ona çıktı. İki dakika sonra geri döndü, "Oh çok şükür. Kadın işi bitmiş yarınn dönüymüş. Allah afestsın ama iki gün bile olsa bakiyormuş ben hasta falan," dedi. Annem anneannemin yanına gitti. "Hadı gözünüzü yadın, Pakize annem telefonla konuştu. Anneannem annem gözlerinin içine baktı, derin bir ıstırapın haykırışısıyla bağırdı: "Ays'e beni çevir!"

OT SÖZLÜK

Cehennem

Bu dünya, belki de bir başka gezegenin cehennemidir.

Aldous Huxley

Yüreğ

Kişinin hastalıklarla uğraşması, dışarıdan sızması bir düşmana kafa tutmasıdır. Yüreğin bozulması ise, kişiyi kendisiyle karşı karşıya getiriyor olsa gerek.

Bilge Karasu

Düşünce

Kitlelerin ne düşündükleri ya da ne düşünmedikleri, ilgilenmeye değmez bir sorun olarak görülmektedir. Bir düşünceleri olmadığının onlara düşünsel özgürlük tanınabilir.

George Orwell

Yalan

İnsanın yalan söylemeye muktedir tek hayvan olduğu evrensel olarak bilinmektedir.

Jose Saramago

Hayat

Ancak hayat dedigin nedir ki? Anlaşılmaz bir sır. Kurduğumuz düzen hep böyle sürüp gidecek sanırsın. Birden ip kopar, ışık söner, her şey darmadığın olur...

Mustafa Kutlu

Kıpkırsa Öyküler

Bakışlarını bana dikmiş cevap bekliyordun. İyi kalpli biriydi Cemal. Yardım etmek istiyordum ama kısa da olsa, inandırıcı bir açıklama bekliyordum benden.

FREKANS-4

NESİMİ YETİK

Cemal Dersimliydi. Yıllar evvel ilk filmlerimizi çektiğimiz yıllarda tanışmış, dost olmuşuk. Kıpıy açtığından bir yandan da telefona konuşuyordu. Elinde telefon odanın içinde bir iletir bir gelip duruyordu. Ayakta beklediğimi fark edince eliyle yatağı işaret etti. Tam yerleşmeden yatağı kenarına iliştim. Telefonda konuştuğu kişiye yüksek sesle, hızlı hızlı bir şeyler anlatıyordum:

"Tamam işte... Altyazıyı yaptırıp hemen yeni çıktıyı alırsın. Yok yok seçeneği falan olmasın, riskli olur öyle. Direk görüntünün üstüne yaptırıp alırsın çıktıyı. Bak yarın kesin burada olmasın lazım. Yok, kargoya falan uğraşmayın, yetişmez. Uçağı atlayıp getirsin Yılmaz..."

Kapatmadan evvel son bir-iki kelimeyi Zazaca söyledim. "Görüşmek üzere, iyi günler..." gibi bir şey dedi sanırım. Telefonu kapatıp derin bir of çekti.

"Türkçe altyazılı kopyayı yetiştirmeye çalışıyoruz," dedi. "Bugün çıktı alabilirsek yarın sabah uçağıyla yetiştireceğiz."

Cemal'e konuyu açmanın pek sırası değil gibiydi. Ama yine de şansımı denemeyekarar verdim.

"Biraz ters bir zaman ama bir konuda senden yardım isteyeceğim."

"Hayırdır," dedi Cemal.

Odada beni ilk kez görüyormuş gibi bakışlarını üzerine çevirmişti.

O böyle ciddiyle bana odaklanınca konuya nasıl gireceğimi şaşırdım bir an. Sonra hemen toparlayıp lafa girdim.

"Bir misafirimiz var," dedim. "Yani benim misafirim aslında, benim odama... Ama-artık benimle kalması mümkün değil."

"Kimdir?" diye sordu.

"Tanımaszın, tanıdığın biri değil. Konuk işte..."

"Festival konuğu mudur?"

"Tam değil, ama öyle de sayılabilir. Karşık..."

Bakışlarını bana dikmiş cevap bekliyordum. İyi kalpli biriydi Cemal. Yardım etmek istiyordum ama kısa da olsa, inandırıcı bir açıklama bekliyordum benden.

"Bu arkadaş uzaklardan gelmiş," dedim. "Çok uzaklardan... Geldiği yerde epey sıkıntı çekmiş. Yani işte, en iyi sen alırsın bu durumu. Zulmetmişler, anadilini yasaklamışlar. Sonunda dayanamamış, kaçıp gelmiş buralara. Beni buldu burada. Odama sığındı. İyi geçecek bende. Ama artık kalması mümkün değil. Eğer mümkünse bir-iki geceliğine burada kalsa olur mu? Sonra bakanız bir hal çaresine..."

Cemal çalan telefonunu meşgule verdi. Gelip yanına oturdu. Bir şeyler daha soracakmış sanki ama telefona tekardı. Açtı, sinirle Zazaca bir şeyler söyleyip kapattı.

Sonra bana dönüp "Tamam," dedi. "İdare ederiz bir şekilde..."

Kalkıp ayrılabilen çift kişilik yatağı böldük, iki ayrı yatak haline getirdik. Cemal'in telefonu yeniden çalmaya başlamadan teşekkür edip hızla çıktım odadan.

O gece ilk ayak çekilince kimseler görmeden bizimkini benim odaktan Cemal'in yanına taşıdık. En azından bir süreliğine emniyetle olacaktı.

Bu arada ben de Yekta Kopanla ilgilenecektim. Ortalkta Yekta Kopan olarak dolanırken gerçekte kim olduğumu öğrenebilme için retina taramasına ihtiyacımız vardı. Yekta öğle saatlerinde havuz başında oluyordu. Yanına gidip alışık olduğumuz bir süreye. Sonra da bir ponduna getirip sefi çekilecektim. Yekta'nın fotoğrafını bir fotoğraf gerekecekti. Ama gel gör ki kapıları güneş gözüklerini gözünden bir santim çıkartmıyordu. ☀

Biraz ters
bir zaman ama
bir konuda
senden yardım
isteyeceğim.

**Zülfü Livaneli'den
Çarpıcı Bir Abdülhamid Romanı**

“Sürgün Padişah’ın
perspektifinden
sürükleyici bir anlatım...
Dikkat çekici bir üslup...”

İlber Ortaylı

"Kaplanın Sırtında, Abdülhamid rejimini alışılmış klişelerden kurtaran sürükleyici bir roman."

Taner Timur

“Büyük hayallerin ve hayal kırıklıklarının beraber yaşandığı yüklü ve zor bir dönemin anlatıldığı önyargısız bir roman...”

Ali Yaycıoğlu

MANDOLİN İNKILÂP 95. yıl Sayfa

İSTANBUL / Merkez Yenibosna • İSTANBUL / Sarı Mahalle • İSTANBUL / Fatih Hürriyet • İSTANBUL / Ayvalık Pelican Mall • İSTANBUL / Acikent Coliseum • İSTANBUL / Bahçelievler Metroport • İSTANBUL / Beykent Perla Vize • İSTANBUL / Çarşıoğlu Sokakı • İSTANBUL / Acikent • İSTANBUL / Tuzguncuk City Center • ZİMR / Bakırca • ZİMR / Ç

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Nefret ettiğim bir şey varsa,
o da insanların kendinizi berbat
hissettiğinizi bildikleri halde
neşeyle hatırlınızı sorup
“İyiyim,” demenizi beklemeleridir.

Bir kadın olacağım yine,
yüzümde tebessümle.
Otuzumdayım daha.
Kedi gibi dokuz canım var hem de.

Uyandığın
bu acı senin değil.
Ah, nasıl isterdim
şefkate inanmayı.

Sırça fanusun içinde
ölü bir bebek gibi
tıkılıp kalan insan için
dünya kötü bir rüyadır.

Hiç çiçek istemedim,
tek istediğim
Uzanmak, avuçlarım açık
ve içim hepten boş.

